Nummer 235 | mei-juni 2023 | 41ste jaargang | € 7,95

SLAGWERK KRANT

WWW.SLAGWERKKRANT.NL

4 Tribute-drummers 3x in de Ziggo Dome

MISCHA PORTE

De liedjesspecialist op zijn Slingerland Rolling Bomber uit 1943

DAVE WECKL's oog voor detail

Interview met de meester

MENSEN **Stéphane Misseghers • Tobias Schuler • Harm Peters • Tom Leyman**
Ben van den Eertwegh

SPULLEN **Ludwig Continental drums • Oruga Drum effects• Meinl bekkennieuws 2023**
Sonor Kompressor snaredrums• Pro Orca drumsticks • DPA DDK4000 drumkit-microfoonset

EN VERDER **winkelbezoek Maatwerk, Leerdam**
afscheidscolumn Jimmy

BP 8 710966 173015 00235

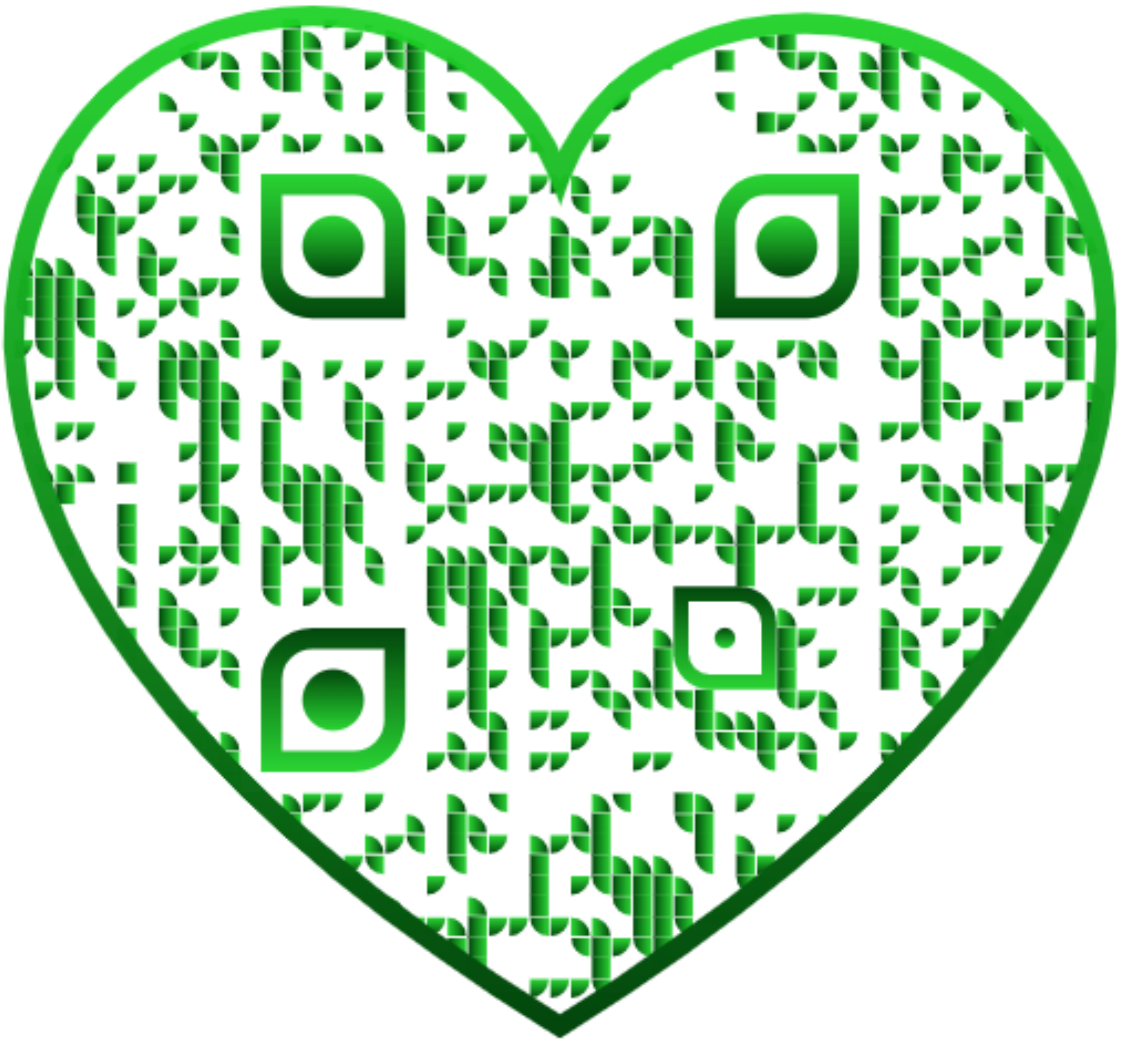

Starclassic
TAMA®
Starclassic
PERFORMER
EVOLUTION OF SOUND, UNDENIABLE EXPRESSION
Starclassic Performer Crimson Red Waterfall [CRW]
The Limited Edition Starclassic Performer kit is a stunning crimson red waterfall finish, hand painted by skilled craftsmen. This detailed finish is uniquely different on each drum and paired with Black Nickel Shell Hardware delivers a strong and aggressive look. The unique sounding maple/birch hybrid shell produces a powerfully warm sound with solid attack.
tamadrums
tamabenelux
TAMAofficial
officialtamadrums
tamabenelux
@TAMAofficial
TAMA®

KOMPRESSOR

SNARE DRUM SERIES

Breathtaking power, unparalleled variety.

Our new Kompressor series snare drums transform air to pure sonic energy, that takes your breath from the first hit. The sensitive response, the powerful and characteristic SONOR sound and the wide range of materials and sizes make these snares a true workhorse, suitable for a variety of musical styles. Thanks to the used Optimum Shell Measurements (OSM) drumheads can vibrate more freely due to the slightly reduced shell diameter. For maximum tuning stability even under extreme conditions, these snares are also equipped with TuneSafe lugs.

SONOR®

www.sonor.com/kompressor

41ste jaargang • nummer 235
mei-juni 2023

Een uitgave van:
Keijser 18 Mediaproducties bv
Atlantisplein 1
1093 NE Amsterdam
tel. 020 675 5308
info@slagwerkkrant.nl
www.slagwerkkrant.nl

Hoofdredactieteam:
Bouke Bijlsma (algemeen hoofdredacteur),
Dennis Boxem (hoofdredacteur tests),
Erk Willemsen
Overige redactieleden: Mark Eeftens,
Hugo Pinksterboer
Eindredactie: Bouke Bijlsma m.m.v.
Tineke van Brederode
Vormgeving: Marcel Willemsen en Caia Veenstra
Fotografie: Reinout Bos, Dennis Boxem,
Rob van Dalen, Fred van Diem
Uitgever: Erk Willemsen
Sales en marketing: Ronald Willemsen
Sales: Keijser 18 Mediaproducties, ads@k18.nl,
tel. 020 675 5308
Ronald Willemsen, Ollie Schmitz, Erk Willemsen
Slagwerkkrant.nl: Musicpublishers - Klaas Jan Stol
Boekhouding: Ellen van der Star
factuur@slagwerkkrant.nl

Vaste medewerkers: Sin Banovic, Mirjam Berendse, Stef Broks, Fred Cohen, Wouter Dielesen, Olaf Fase, Coen Hagenaars, Maarten Hartog, Jean-Paul Heck, Steven Leijen, Rick Lieffering, Winnie Mensink, Han Neijenhuis, Jimmy van den Nieuwenhuizen, Kevin Pasman, Danny Rombout, Pieter Sabel, Michael Schack, Ellen van der Star, Tim Vermulst, Dick de Waal, Kim Weemhoff, Rienk Wopereis, Cesar Zuiderwijk

Aan dit nummer werkten verder mee:
Simon Akkermans, Bart Heemskerk, Ashley Oomen, David Phillips, Annina Romita, Siese Veenstra, Wiebe Vos (stagiair)

Druk- en bindwerk: Veldhuis Media, Raalte
Distributie: Betapress voor boekhandel en kiosk. Slagwerkkrant is ook in de betere muziekhandel te verkrijgen.

Niets uit deze uitgave mag op enigerlei wijze worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.
De uitgever behoudt zich het recht voor advertenties zonder opgaaf van redenen te weigeren.
SLAGWERKKRANT ISSN: 0168-339X

SLAGWERKKRANT VERSCHIJNT 6X PER JAAR
Neem een abonnement:
muziekmagazines.nl/slagwerkkrant, of
abo@slagwerkkrant.nl, of bel +31 (0)20 675 5308
Graag bij alle correspondentie naam, adres, en mailadres vermelden
• Losse edities € 7,95
• Proefabonnement (2 edities) € 12,50
• Jaarabonnement (6 edities) € 39,50
• Tweejaarabonnement (12 edities) € 71,50
NB: Binnen Benelux geen verzendkosten; buiten Benelux los nummer € 2,-, en jaarabonnement € 12,-
Zie voor meer mogelijkheden, cadeau-abonnementen, en speciale aanbiedingen:
muziekmagazines.nl/slagwerkkrant
• Digitale editie via Magzine.nu of Readly.com

Abonnementenadministratie:
Ellen van der Star, Mirjam Berendse,
abo@slagwerkkrant.nl, 020 675 5308

VOLGENDE EDITIE
Het volgende nummer van Slagwerkkrant (SWK 236, juli-augustus 2023) ligt 22, 23 of 24 juni in de bus en is vanaf 23 juni verkrijgbaar bij kiosk, muziekwinkel en boekhandel, en als digitale editie via Readly of Magzine.

OP DE OMSLAG
Mischa Porte (foto Dennis Boxem)
Inzet: Dave Weckl (daveweckl.com)

Redactioneel

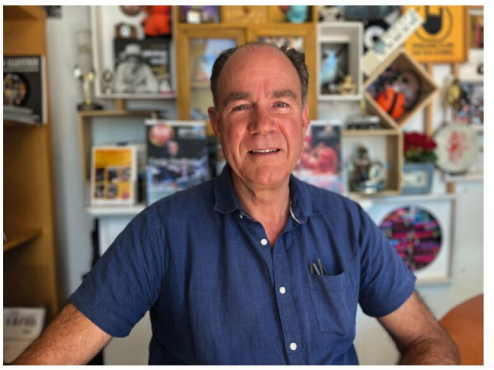

Wat worden wij drummers weer verwend de laatste tijd. Heb je dat ook niet; dat je het ene na het andere concert moet missen, omdat je nou eenmaal maar op een plek tegelijk kunt zijn? Nou, maak je borst maar nat, want de komende tijd krijg je daar weer alle gelegenheid toe. Na de coronaperiode is het concert- en festivalleven weer ontploft, en de reactie bij het publiek is tweeledig. De ene groep mensen heeft ontdekt dat het heerlijk is om thuis te netflixen en youtuben; de andere groep is dolblij dat je eindelijk weer ergens naar toe kan. Ik hoor bij beide groepen, haha. En gelukkig moet ik voor mijn werk naar van alles toe, dus ik word gedwongen om mezelf uit m'n luie stoel te trekken en naar een concert, festival of clinic te gaan. En altijd ben ik weer blij dat ik gegaan ben!
Dus: doe met me mee en scoor snel dat kaartje voor Dave Weckl, Simon Phillips, Anika Nilles of Mike Portnoy in Poppodium De Boerderij, ga vooral in het pinksterweekend kijken naar al die bijzondere muziek op het Music Meeting Festival in Nijmegen, waar Jamie Peet artist in residence is, en pik in april of mei een optreden mee van Néomí met Mischa Porte. Je moet erg je best doen om Ramkot met Tom Leyman te gaan missen; ze spelen deze lente en zomer zo'n beetje in alle clubs en op alle festivals. Psychonaut met Harm Peters staat nog in Heerlen, Goes en Leuven. Jimmy speelt met Snelle op Koningsdag in Breda en ongetwijfeld op tal van festivals. Of ik ertoe kom Ari Hoenig, Bill Stewart of Han Bennink te gaan zien in het Bimhuis, weet ik nog niet. Maar zeker weten dat ik daar zaterdag 13 mei van de partij ben op de 88ste verjaardag (!) die John Engels precies op die dag gaat vieren met zijn illustere trio Engels/Teepe/Herman en met Jan van Duikeren's JvD4. Helaas, om de vier Tribute-drummers die we in deze editie featuren, te gaan zien in de Ziggo Dome zijn we te laat: drie avonden stijf uitverkocht! Cesar Zuiderwijk zat in de jury die deze bands tot beste kroonde, en van hem zag ik onlangs zijn tegelijkertijd superrelaxte en hilarische theatervoorstelling *De Naakte Waarheid*. Daarmee gaat hij vanaf de herfst weer touren, maar voor die tijd gaan we met Cesar weer volop aan de slag om de 22ste DrumDrieDaagse tot een prachtige editie te maken in het weekend van 18-19-20 augustus!

Erk Willemsen, uitgever | erk@k18.nl

INHOUD

Interviews & features

16 Mischa Porte
Hij toverde mooie klanken onder de liedjes van onder meer Pitou, Néomie en Douwe Bob, en valt op met de diepe sound van zijn Slingerland Rolling Bomber uit 1943.

20 Dave Weckl
De meesterdrummer opereert vooral vanuit zijn zelfgebouwde studio in St. Louis, maar is op 27 april gewoon te zien in de Boerderij te Zoetermeer.

24 Vier tributeband-drummers
Van SBS6 tot Ziggo Dome; Michael van Werven (Elvis), Danjil Tuhumena (EWF), Ivo Rouschop (Bowie) en Marcel Zimmer (U2) vertellen over hun avontuur.

30 Stéphane Misseghers
De drummer van dEUS (sinds 2003) vond in het Belgische Taran Custom Drums een inspirerende nieuwe drumbouwer.

36 Tobias Schuler
Bij Der Weg Einer Freiheit slaat Schuler zijn imposante blastbeats, smaakvolle fills en donderde dubbele-basspartijen.

40 Tom Leyman
De energieke drummer van Ramkot speelt vanuit de buik en is streng op zijn drumsound.

42 Harm Peters
Bij de post-metalrockers van Psychonaut viel drummer Harm Peters met z'n reet in de boter.

Tests

44 Ludwig Continental drums
47 Pro Orca drumsticks
48 Sonor Kompressor snaredrums
50 Oruga drum effects
52 DPA DDK4000 drumkit-microfoonset
54 Meinl bekkennieuws 2023
55 Importeurs & reacties

En verder

6 Opmaat met o.a. Productnieuws en Benjamin van den Eertwegh
34 Winkelbezoek Maatwerk, Leerdam
65 Jimmy van den Nieuwenhuizen column (slot)

Cursussen

57 Cesar Zuiderwijk/Olaf Fase deel 132, Miskleun 1
59 Mark Eeftens Spelen deel 128, Trapbeats

Service Station

60 Slagwerkkrant Events met o.a. DrumDrieDaagse & De Earring en ik
63 Abonnementen, info en aanbiedingen

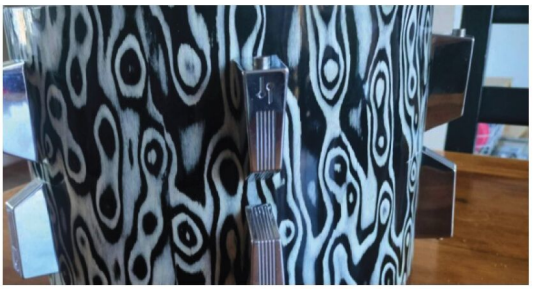

LEES, LUISTER EN KIJK VERDER OP SLAGWERKKRANT PLUS

PLUS • het volledige verhaal van Kim en Dennis
• meer foto's

VIDEO • Kim bespeelt zijn 'Phantasm' Sonor

slagwerkkrant.nl

Vriendenklusje

Vintage Sonor met Fantasma Nerito-finish

Gearheads Dennis Boxem en Kim Weemhoff waren weer eens verwikkeld in een onnavolgbare spullenuitwisseling. Kim schreef: 'Hé, Boxem, ik heb nu geen kit meer met 20" kick!' Dennis antwoordde: 'Ik ga twee Sonor kitjes een maffe fineer geven, en die set met 20" kan dan wel naar jou!' Hij stuurde een foto van de finish. Kim: 'Nadat ik bekomen was van een epileptische aanval, liet ik weten: kom maar op!' Dennis: 'De fineerlaag heet *Fantasma Nerito*; een zogenaamde artificiële fineer. Na het fineren zijn er zo'n zes lagen blanke lak op gespoten, die zijn gevlakt, geschuurd en gepolijst. Dat geeft die mooie strakke glans zonder vertekeningen. Ik had al eens een auto gespoten, maar dit was het eerste drumstel.' Kim: 'Ik ben verrukt over de *weirde* spookjes en het chique effect van deze fineer. Een soort *De Schreeuw* van Munch. *I'm happy as a pig in shit!*'
(Bouke Bijlsma)

DRUMS IN BOERDERIJ

Opvallend veel concerten van drummende bandleiders in De Boerderij deze periode. Allereerst presenteert het Zoetermeerse muzikantenwalhalla deze lente op 27 april **Dave Weckl** & Tom Kennedy (zie interview vanaf pagina 20). **Simon Phillips** komt op 14 mei met Protocol V. **Anika Nilles** neemt haar band mee op 25 mei, en **Mike Portnoy** komt op 13 juni rocken met The Winery Dogs. Meer info op Slagwerkkrant.nl!
poppodiumboerderij.nl

AI VOOR DRUMS

De angst bij Artificial Intelligence is natuurlijk dat de machines uiteindelijk slimmer worden dan wij. Voor drummers geen nieuw probleem natuurlijk… Het Amerikaanse **Audialab** komt met **Emergent Drums**; een drummachine die geen prefab-samples of synthese gebruikt, maar drumsounds genereert op basis van AI en machine learning. Het is 's werelds eerste AI-gebaseerde drummachine. Hoe dichtbij is: `Maak een funkbeat op 98bpm in de stijl van Clyde Stubblefield met Chad Smith-fills…'
audialab.com

ENGELS 88

Op 13 mei wordt **John Engels** 88 jaar. Hij viert dit én zijn platina jubileum als jazzdrummer met een dubbelconcert in het Bimhuis. De avond wordt geopend in triobezetting met saxofonist Benjamin Herman en bassist Joris Teepe. Vervolgens treedt John aan met JvD4, het kwartet van trompettist Jan van Duikeren's. Speciale gast is Di-rect-zanger Marcel Veenendaal. Wij zijn zeker van de partij op dit verjaardagsfeestje!
bimhuis.nl

© Eric van Nieuwland

GRILLBOOK CLINIC IN NEW YORK

Ancel Klooster – samen met Peter Deiman auteur van *The Drum Grillbook* (Hudson Music) – steekt de grote plas over en gaat in New York zijn Drum Grillbook Clinics geven. Op 2 mei speelt hij op 28 Broadway bij The SoundCollective en The Collective voor studenten en andere geïnteresseerden, en vertelt hij over de geheel eigen aanpak van het boek; oftewel '*a comprehensive approach to creating interesting grooves and fills. The approach combines grooves and fills to create inspired 'grills'; the groove gets more colour and the fill gets more pulse.* In het Engels dus, en op een gesponsord drumstel van Sonor, want vanaf deze maand is de educator en drummer van onder meer Klatwerk3 officieel Sonor-endorser (naast zijn bestaande endorsements voor Paiste, Vic Firth, Remo en Hudson Music). Klooster focust in de clinics op verschillende aspecten van de methode in het boek; in het bijzonder groupings, fills, improvisaties en 'grill'-variaties (lineair en polyritmisch). Je kunt de clinic ook volgen via 'the event live stream'; daarvoor moet je dan wel reserveren op de site van The Collective. (Bouke Bijlsma)
thecollective.edu/event/ancel-klooster-the-drum-grillbook-clinic

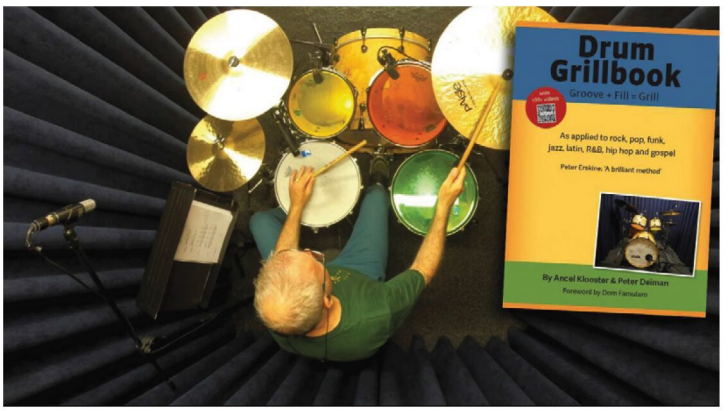

NUMMER 2 VAN OUWE KAAS

Gijs Groenteman op bezoek bij Chris Dekker, die twintig jaar lang de drummer van Harry Bannink was (zie ook pagina 12), het relaas van een touringcarchauffeur op bezoek bij Krupa and the Genes, gelul van Wilfried de Jong en Michiel van Egmond, Mike Boddé over 'drumkwesties', de eerste schreden op het drumpad van Cesar Zuiderwijk, Ben van den Dungen koopt kleren met Cindy Blackman, Han Benninks handgeschreven dagboek, Bert Vuijsje over zijn beste jazzdrummers-interviews. Het staat allemaal – en nog heel veel meer – in de tweede editie van Joost Patocka's trommeltijdschrift Ouwe Kaas. Hij presenteerde de nieuwe editie in Concerto, Amsterdam, las voor uit eigen werk, en onthulde en passant dat zijn festival Trommel op 9 september een nieuwe editie krijgt, als altijd in de Jazzkerk, Aartswoud. Je kunt Ouwe Kaas edities 1 en 2 bestellen via de speciale site. (Erk Willemsen)
ouwe-kaas.nl

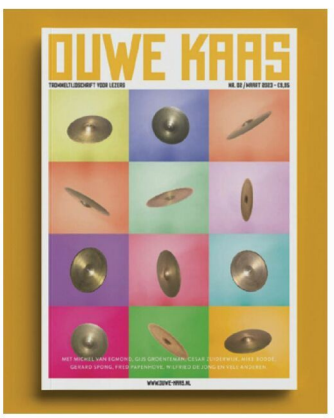

Lief & Leed

Zachter

De pakketbezorger gluurde langs de drummer de woonkamer in: 'Zo zeg, meneer. Uw kamer ziet eruit als een echte *man cave*. Met dat grote drumstel. En die spotlights.' De drummer knikte dankbaar: 'Ja, dat is het zeker. En als de voordeur niet zo smal was', hij wees naar de motor die in de voortuin stond, '…dan zette ik hem óók binnen!' De pakketbezorger raakte het stuur goedkeurend aan: 'Die had ik al gespot. Een klassieke Guzzi V65. Mooie sportieve pijpen ook.' De drummer waarschuwde: 'Ik ben net thuis, die uitlaten zijn nog heet.' De bezorger had nog tijd voor een praatje. 'U was m'n laatste adresje vanavond, dus als ik nog vragen mag. Dat drumstel, maakt dat niet giga herrie voor de buren? Kan dat wel in een rijtjeshuis?' 'Daar heb ik dus mazzel mee', verklaarde de drummer. 'Op nummer 32 woont een gitarist, die vindt alles prachtig. En op 28 zitten nieuwe buren, maar die hebben jonge kinderen die zelf herrie maken. Dus zolang ik niet te laat doorga, klagen ze hopelijk niet.' 'Goed bezig', zei de bezorger en vertrok eindelijk.
De drummer duwde bijna de voordeur dicht, maar hoorde toen iemand roepen. Het was de buurvrouw. 'Sorry dat ik erover begin', begon ze voorzichtig. 'Maar de kleintjes worden er steeds wakker van. Zou het misschien mogelijk zijn dat het, eh, iets zachter kan…?' De drummer slikte. Toen zei hij, zo grootmoedig als hij het maar kon laten klinken: 'Tuurlijk. Mijn verantwoordelijkheid, hoef je niet over in te zitten. Ik ga de boel dempen.' Dat weekend ging hij aan de slag, achter elkaar, met pijn in het hart. Eerst bouwde hij een drumpodium, zwevend op tientallen tennisballen. Boven de riser kwam dik tapijt. Zijn mooie bekkens verving hij door geperforeerde oefenbekkens, alle slagvellen door gaasvellen. En voor de zekerheid kreeg de bassdrum nog drie extra kussens. Het resultaat was indrukwekkend: op zondagavond kwam er niet veel meer dan een gesmoord getik uit zijn geliefde Masters Maple. Bezweet veegde hij de knutselrommel in een vuilniszak en liep ermee naar buiten. Bij de container kwam hij de buurvrouw weer tegen. Ze hield hem staande. 'Het kost je toch niet te veel moeite', vroeg ze verontschuldigend, 'dat dempen van die uitlaten?'

Maarten Hartog

Gewa G3 Club SE

De kleinste van de Gewa elektronische drumkits is met de komst van de G3 Club nu iets groter geworden. De set is namelijk vanaf nu ook leverbaar met grotere pads die je meer de look en feel van een echte drumkit geven. De set bestaat uit 10", 12" en 14" toms en een 14" snarepad, die elk 5" diep zijn. De bassdrumpad is een bijna fullsize 18"x14" bassdrum. De drums zijn allemaal voorzien van een Black Sparkle-finish. De bekkenpads zijn dezelfde die je ook bij de grotere Gewa kits krijgt: twee 14" crashpads, een 18" ride en een 14" hihat. De G3 Module heeft 40 drumkits en in totaal 901 sounds, dus ook in dat opzicht zit je behoorlijk goed. De G3 Club kost € 2.690,-.
gewadrums.com

Millennium MPS-1000

Millenium zet met de MPS-1000 alweer een tijdje een heel betaalbare elektronische kit neer die oogt als een akoestische. En die set is er nu in twee nieuwe finishes en een nieuwe Classic Rock-set-up bestaande uit een 20"x16" bassdrumpad, een 13"x5" snaredrumpad, een 10"x6" tompad en 14"x14" en 16"x16" floortompads. De set is naast de al bestaande Grey Line-finish nu ook in Natural en Plain White leverbaar. De module en de bekkenpads zijn onveranderd, en ook de prijs is onveranderd vriendelijk. Voor de hele set inclusief standaards en kabels betaal je € 1.049,-.
milleniumdrums.com

PDP Concept Mapa Burl Ltd

PDP mag als dochtermerk van DW regelmatig leentjebuur spelen als het gaat om exclusieve finishes. En dat levert dan een kit op die er heel veel duurder uit ziet dan hij is. Dat is ook weer het geval bij de 2023 Limited Edition Concept Mapa Burl. Deze esdoorn kit heeft een buitenlaag van Mapa Burl-fineer, afgewerkt met een zwart naar transparante burst. Daarnaast heeft het ketelbeslag een Antique Bronze-finish. Voor een 20"x18" bass-drum, 10"x8" en 12"x9" tom en 16"x14" floortom betaal je rond de 2.000 euro. Dat is fors meer dan een 'normale' Concept Maple. Maar voor dat geld krijg je dan ook een set die qua looks niets onder doet voor een volbloed DW die meer dan het dubbele kost. Een bijpassende snaredrum is los leverbaar. Mocht je zo'n Limited kit willen hebben, twijfel niet te lang want de voorraad is beperkt.
pacificdrums.com

Lombardo maakt slagwerkalbum

Metalgrootheid **Dave Lombardo** ken je natuurlijk als voormalig drummer van Slayer, en daarnaast speelde hij voor bands als Testament, Mr Bungle, Suicidal Tendencies en Annihilator. Hij laat weten dat op 5 mei de release is van **Rites Of Percussion**, zijn solo-debuut als slagwerker. Het wordt een full album van maar liefst dertien tracks met titels als *Initiatory Madness, Inner Sanctum, Blood Let* en *Guerrero*. Behalve drums bespeelt Lombardo ook instrumenten als pauken, conga's, timbales, Bongo's, batás, *Native American* drums, shakers, maracas, djembés, symfonische gongs, Chinese bekkens, darbuka's, octobans, cajóns, een enorme concert-basdrum en een vleugel. De focus lag, aldus Lombardo, op 'de emotionele zeggingskracht van drums en percussie'. Ben je benieuwd wat je kunt verwachten, check op Slagwerkkrant Plus dan de video van de track *Journey Of The Host*. Lombardo noemt het: '*A tension-filled, psychedelic, riveting blend of beats. It's fast, frantic and fantastically fun.*' Uiteraard komen we na de release met meer bijzonderheden.
(Bouke Bijlsma)

© David Phillips

Oeps!
Foto Ferrone door David Phillips

Bij ons mooie interview met drummer Steve Ferrone in Slagwerkkrant 234 (maart-april 2023) plaatsten we bovenstaande foto. We vonden hem op de site van Ferrone's vaste drummerk Gretsch, maar dachten er helemaal niet aan te achterhalen wie de fotograaf was. De maker bleek **David Phillips**, tevens de man achter drumfotoboeken *A Drummer's Perspective en From The Riser* (met wie we al vele malen samenwerkten). Hij liet ons terecht weten dat hij zijn naam er graag bij had zien staan, dus dat doen we bij deze alsnog. Met excuses!
www.music-images.co.uk

advertentie

Femke Krone - Polle de Pinguïn kindercajón

Wij schreven al eerder over Femke Krone en haar project rond *Polle de Pinguïn*. Er komt nu ook een speciale cajón en nog veel meer. De percussioniste vertelt: 'Nu het boek en het lied over Polle de Pinguïn uit zijn, dachten wij: wat is er leuker om nu dan ook een Polle de Pinguïn kindercajón te gaan maken? Ik speel onder andere cajón in het lied en het instrument speelt ook een rol bij mijn workshops. De cajón wordt geproduceerd in samenwerking met El Cajon Percusion en de Focus and Fun Foundation. Zo in mei/juni zal hij in de winkels verkrijgbaar zijn, onder meer bij de Bax shop. En natuurlijk ook via de webshop van de Focus and Fun Foundation, waar je ook het boek kunt kopen. De cajón is echt voor kinderen gemaakt – leeftijd 4 t/m 8 jaar – met een vrolijke tekening voorop en de zithoogte is ook aangepast. Hij heeft een mooie diepe sound. Samen met de Focus and Fun Foundation zijn we bezig met het ontwikkelen van een lespakket voor jonge beginners, Bij aanschaf van de cajón krijg je daar gratis toegang toe. De cajón gaat ook gebruikt worden tijdens de workshops die ik de komende tijd ga geven op verschillende lagere scholen, en zo hoop ik steeds meer kinderen aan het muziek maken te krijgen, en Polle steeds meer een gezicht te geven.' Er staan verschillende workshops gepland, dus houd Femke's socials in de gaten. Dit jaar staat ook een Polle de Pinguïn-album in de planning, en er wordt gewerkt aan een kindertheatervoorstelling.

www.focusandfun.nl

boek

Jost Nickel - Beginner Book *(Alfred Music)*

Bij een nieuwe titel van Jost Nickel zijn de verwachtingen meteen hooggespannen. Zijn drie vorige boeken behoren tot het beste wat er geschreven is voor drums. Na de *Snare-*, *Groove-* en *Fill Books* is er nu een vierde: *Beginner Book*. Moet je als leraar nu meteen je andere methoden voor beginners in de prullenbak gooien? Nee, gelukkig niet. Elke leerling leert op z'n eigen manier, en altijd werken met dezelfde methodes is voor iedereen dodelijk saai. Als leraar werk ik daarom graag met mijn eigen oefeningen, maar het is fijn dat ik ook *Drumfase 1* (Olaf Fase) of *Real Time Drums* (Arjen Oosterhout) en tientallen andere boeken uit de kast kan trekken. Dat houdt je fris, en de leerling ook. Dit nieuwe *Beginner Book* is een welkome aanvulling. Waarom? Het is steengoed! Verwacht van Nickel deze keer geen nieuwe vondsten. Ervaren leraren zullen veel van deze stof zelf ook al in hun lessen gebruiken, maar grafisch fantastisch vormgegeven boek bevat zó veel goede oefenstof dat het er gewoon zwaar van is. Natuurlijk kun je alle oefeningen weer online beluisteren en je vindt ook links naar Spotify Playlists die lekker zijn om uren mee te oefenen. Opvallend is wel het ontbreken van ritmes als shuffle of 6/8 maatsoorten. Zoals veel top 40-muziek gedomineerd wordt door rechte achtsten en zestienden, is dat in dit boek bewust of onbewust ook het geval. Is dat een gemiste kans of komt er een deel twee? We gaan het zien. Maar dit boek zet ik nog déze week op de lessenaar. (Mark Eeftens)

Stockenhof Live met Ton en Wim

Stockenhof Muziek in Beek-Ubbergen viert z'n 30-jarig bestaan. Er zijn in 2023 diverse special events, maar een hele mooie is op 30 april. Dan nodigt de muziekspeciaalzaak twee Nederlandse drumgiganten uit in de winkel voor een bijzonder jubileumeditie van hun jaarlijks event Stockenhof Live. 'Dit is een dag waarop wij een aantal professionele muzikanten samen laten komen die binnen drie uur, twee a drie tracks soundchecken, repeteren en opnemen.' Een bijzonder leerzame en inspirerende ervaring voor alle aanwezigen (het is kort dag dus schrijf je z.s.m. in via de website van Stockenhof). Wie die drumgiganten zijn: **Ton Dijkman** (o.a. Mell & Vintage Future) en **Wim de Vries** (o.a. Drumbassadors). Samen met een sessieband met louter professionals uit het pop- en jazzcircuit (inclusief blazers) gaan zij de hele dag aan de slag met een aantal tracks en beleef je van dichtbij hun werkwijze. Er worden ook video's gemaakt, een beetje in de stijl van Snarky Puppy's *Family Dinner*-project. Check op Slagwerkkrant Plus ook de video's van vorig jaar met Olaf Fase. Check de site voor meer info: **stockenhof.nl**

Henny van den Abbeelen (22 augustus 1958 - 16 februari 2023)

Donderdag 16 februari was een verdrietige dag, omdat we afscheid moesten nemen van Henny van den Abbeelen. Bij Slagwerkkrant kennen we hem al vele, vele jaren. Zijn bedrijf, Pustjens Percussion Products, was sowieso heel belangrijk voor Slagwerkkrant. Ze waren supporter van ons en adverteerden vanaf het eerste uur, 40 jaar geleden. Toen zat Henny nog net niet bij PPP, maar drie jaar later al wel. Na de dood van oprichter Jan Pustjens nam Henny het stokje over als eigenaar en stuwende kracht. Zoals een naaste collega uit de muziekindustrie schreef in reactie op zijn dood: *'...we ontmoetten elkaar op verschillende festivals over de hele wereld en je was er altijd met een grote glimlach; een pilaar voor de wereld van het drummen.'* Het gehele team van Slagwerkkrant wenst zijn naasten en alle medewerkers van PPP veel sterkte met dit verlies.

Henny, we missen je.

(Erk Willemsen)

David Logeman bij Zappa

Veel Zappa-drummers werden of waren grote namen in de muziekwereld. De onlangs overleden Jim Gordon, John Guerin, Ralph Humphrey, Ainsley Dunbar, Chester Thompson, Terry Bozzio, Vinnie Colaiuta en Chad Wackerman zijn allemaal vereerd en bekend. Zo niet drummer **David Logeman**. En nou juist hij speelde op een van Zappa's beste en leukste platen: *You Are What You Is*. Dat dubbelalbum uit 1981 is leuk vanwege het relatief lage percentage ellenlange gitaarsolo's van Zappa zelf. De plaat is dus ook voor 'normale mensen' goed te doen, hoewel natuurlijk niet als achtergrondmuziekje. De nummers zijn intens maar boeiend, en de loopjes en maatwisselingen vliegen je om de oren. De plaat is ook geweldig door het fenomenale drumwerk van David Logeman. Het is niet alleen wát hij speelt, maar ook de opvallende drumsound met onder meer hooggestemde, mooi opgenomen rototoms. Buitengewoon voor drummers. Van Logeman hoorden we zowel daarvoor als daarna echter zo goed als niets! Hij werd al snel weer opgevolgd door Vinnie Colaiuta, en die drukt iedereen (voor of na hem) een beetje naar de achtergrond met zijn absurde skills. Colaiuta speelde vóór Logeman ook al op de platen *Joe's Garage* en *Tinseltown Rebellion* en kwam na *You Are What You Is* kort terug in de band. Hij werd echter nog vóór de tour weer ontslagen, en zo deed Logeman alsnog de live shows. En daar kun je nu naar luisteren middels de nieuwe release: **Frank Zappa - *Mudd Club/Munich Live '80***. Drie cd's lang genieten van Logeman's drumwerk en ook van een geweldige Zappa-band die in deze samenstelling maar relatief kort zou werken. Een dikke aanrader. (Mark Eeftens)

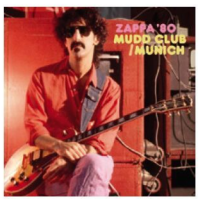

© Fred van Diem

Montis, Goudsmit & Directie - Root Up

Onze Release van de Week op vrijdag 3 maart was *Root Up* van een trio dat onze bijzondere aandacht heeft, omdat de drummer van dienst er een van de drijvende krachten achter is. Natuurlijk zijn het warm suizende Hammond orgel van Frank Montis en de hysterisch goede jazzgitaar van Anton Goudsmit belangrijk, maar doorslaggevend zijn toch wel de oergrooves van **Cyril Directie**, die lekker brutaal voorin de mix liggen. Ook niet onbelangrijk: Cyril Directie sierde onlangs de cover van ons mooie blad. In het interview voor Slagwerkkrant 233 (januari-februari 2023) vertelt hij over zijn aanstekelijke visie op drummen. Ook zegt hij: 'Het trio met Frank en Anton heeft momenteel mijn grootste focus. In 2014 speelde ik voor het eerst met Frank in restaurant Pompstation als duo: drums en Hammond. We bleken ontzettend veel gemeen te hebben en toen Anton erbij kwam, viel alles helemaal op z'n plek. Aanvankelijk deden we veel covers, van onder anderen Jimmy Smith en James Brown, maar gaandeweg zijn we meer eigen composities gaan schrijven.' Deze release is het levende bewijs dat die eigen tracks zeer de moeite waard zijn. *Root Up* komt binnen met de track *The Fit*. Die drumgroove! Check it out! (Bouke Bijlsma)

Benjamin van den Eertwegh
Creatief pingpongen bij ParHasard

Als mensen aan het dansen maken het belangrijkste doel van ritmes is, is de missie geslaagd voor het Amsterdamse ParHasard op Noorderslag. Bij hun vette r&b-grooves, pakkende melodieën, bij vlagen jazzy instrumentatie en de ijzersterke zang van Tos van Eekeren kon niemand in de zaal stil blijven staan. Op de ochtend voor het optreden spraken we drummer Benjamin van den Eertwegh over het ontstaan en het creatieve proces van de band.

De basis voor ParHasard werd al vroeg gelegd, aangezien Benjamins broer Sebastiaan de gitarist van de band is. ‘Als drummer had ik het voordeel dat ik altijd wel samen kon spelen met mijn broer’, glimlacht hij. ‘Maar we wilde eigenlijk een ander soort muziek gaan spelen. We speelden altijd een beetje rockachtige dingen, maar we waren ook geïnteresseerd in soul en funk. We kenden alleen niemand die dat kon zingen. En toen kwam Tos in een keer als geschenk uit de hemel vallen.’

Het was dan ook een redelijk toevallige jam op een verjaardag die ParHasard – Frans voor ‘toevallig’ – bij elkaar bracht. ‘Dat was de verjaardag van onze oma en de nicht van Tos z’n moeder’, vat hij het samen. ‘Zij zijn familie en twee weken van tevoren bedachten we dat we die jam zouden gaan doen. Kort daarna schreven we al liedjes met Tos.’

Die samenwerking bevalt nog steeds goed: ‘Uiteindelijk schrijven we allemaal onze eigen partijen. Die compositie vormt zich ook tot verschillende versies die we live proberen. En dat blijft zich ontwikkelen tot we echt een definitieve versie opnemen. Het is altijd wel een soort pingpongspel tussen ons allemaal.’

Foto: Siese Veenstra

Ons vielen vooral Benjamins perfect getimede klappen op de op de Smack Stacks op. Toch is hij nog lang niet klaar met zijn ideale drumopstelling: ‘Ik ben echt nog wel op zoek naar mijn sound en ik merk dat ik nog steeds heel veel leer. Wel ben ik erg tevreden over hoe mijn snares klinken. Ik gebruik een oudere soort Ludwig Black Beauty’s, en die zijn wel nice. Verder heb ik een Maxtone kit met houten spanranden. Ik hou er wel van om alles vrij hoog te spannen.’ (Kevin Pasman)

Meer interviews met andere drummers die op ESNS 2023 speelden – Mischa Porte en Harm Peters – vind je respectievelijk op pagina’s 16 en 42.

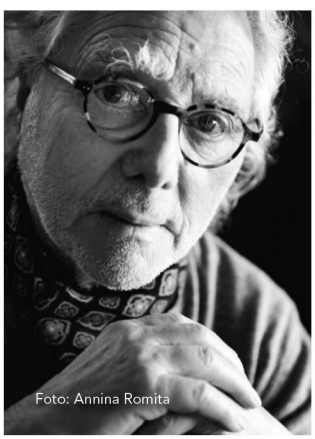

Foto: Annina Romita

Kleinzonen Chris Dekker

Bij onze aankondiging van ESNS in Slagwerkkrant 233 (release 22 december 2022), schreven we: ParHasard is een ‘band of brothers’ uit Amsterdam, met gitarist Sebastiaan en drummer Benjamin van den Eertwegh: ‘We zijn kleinzonen van jazzdrummer Chris Dekker, die 30 december 90 jaar wordt. Hij is superbelangrijk geweest voor onze ontwikkeling.’

Dit is **Chris Dekker.** Hij speelde tot z’n 82ste bij The Ramblers; het roemruchte Nederlandse jazzorkest (dat al vanaf 1926 actief is). Cees Kranenburg jr. nam in 2015 de drumstokjes over van Dekker (en werd zelfs een aantal jaar bandleider). De kersverse negentigjarige geniet nu van zijn oude dag en is uiteraard trots op zijn kleinzonen.

COLUMN SCHACK

Beats go Olympic?

Op de aanstaande Olympische Spelen in Parijs 2024, wordt Breaking een officieel erkende Olympische discipline. Daarmee krijgen ook funky grooves een beetje hun plek in de Olympische sportwereld: het zal immers het Olympisch debuut zijn van nationaal geselecteerde breakdansende B-Boys & B-Girls, die op muziek het beste van zichzelf laten zien. Breaking heeft heel wat met drums te maken: de onder meer door Red Bull BC One wereldwijd op de kaart gezette breaking "battles & cyphers" hebben de laatste jaren de spectaculaire sport doen uitgroeien tot heuse live events. Die zijn ook een muzikale dj-ode aan de funk, de old school sound van James Brown tot instrumentale P-funk, hiphop en instrumental soul die de spinnende dj's op die events door de speakers laten knallen. Red Bull BC One's nationale voorrondes en uiteindelijke World Championship-finale zijn wereldwijd populaire community-uitstapjes geworden. Maar er zit ook muzikaal heel wat potentieel in die heuse 'sport shows'. De totaal geïmproviseerde drums + breaker jamclips die ik in september 2020 midden in Corona op initiatief van Red Bull Belgium's media & artist team mee mocht opnemen, hebben ondertussen hun effect niet gemist. Ons project-je is volwassen geworden: Break The Beat is net een officieel Red Bull BC One-project geworden, uitgebreid met een tweede drummer, Bram Vanhove (B) en bassist Erik Rademakers (NL). In een Break The Beat battle nemen twee breakers het totaal improviserend samen met 'hun' drummer tegen elkaar op, met bassist Erik als verbindende muzikale factor. Als drummer probeer je dan aan het ingezette tempo jezelf met de breaker te 'binden', zijn of haar bewegingen te accentueren en zo samen naar een climax te 'duwen', zoals hij of zij dat ook naar de drummer toe doet. Er is geen puntentelling, maar het rond de mat en muzikanten mee zittende publiek zorgt wel voor een aanmoedigende vibe. De 'crowd' zorgt, op aangeven van de live-mc (presentator) voor geklap en geroep, wat een Break The Beat-sessie ook tot een heus mini-live-concertje maakt. Bram en ik gaan daarin met onze kleine set-ups ook terug naar de essentie: kick, snare, hats, één crashride en hoogstens een floortom daarbij. De breakers: sweat pants, T-shirt, sneakers en hun kunnen. Breakbeats zijn nooit weg geweest, maar wellicht worden dankzij Red Bull BC One's aanzet live gespeelde beats wellicht ooit ook een stukje Olympia. Wie weet? Fingers crossed!

Michael Schack

Notentip door Mark Eeftens

Salle de Jonge staat niet voor niets op de DrumDrieDaagse dit jaar. Hij is *all over the place* en grossiert in groovy en smaakvol drumwerk. Onder andere op de nieuwe plaat van trompettist en tweevoudig Edison-winnaar Jan van Duikeren die op 8 april in LantarenVenster te Rotterdam gepresenteerd werd. Hier de basisgroove van openingstrack *Leave Me Alone*, waarin 5/4 en 4/4 elkaar afwisselen. Een soort 9/4 dus, maar dan héél groovy! Slagwerkkrant zegt chapeau, en reken binnenkort op een uitgebreider verhaal over Salle!

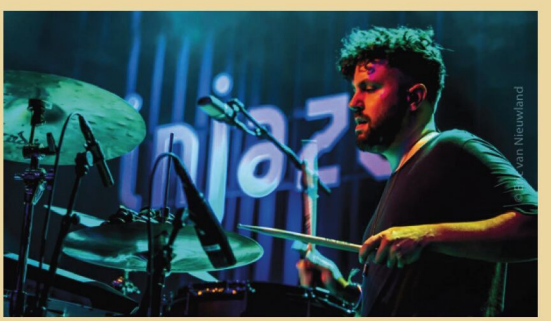

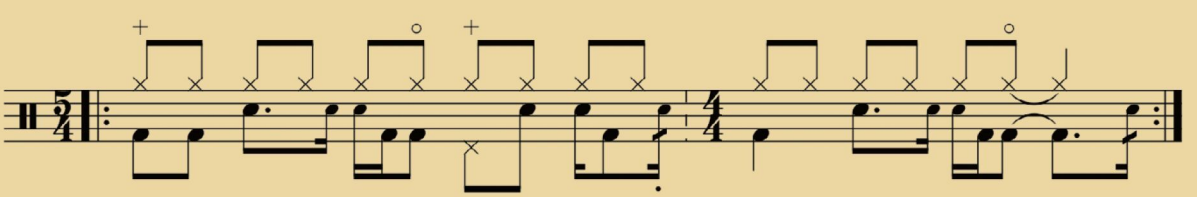

INSEPA

WWW.THOMANN.DE

RABLE

thomann

Mischa Porte

‘Als het liedje goed is, dan is de partij er eigenlijk al’

We zagen hem op Eurosonic Noorderslag spelen bij singer/songwriters Pitou en Néomí, en misschien was Mischa Porte wel de meest opvallende drummer van deze ESNS-editie. Natuurlijk vanwege zijn prachtige Slingerland Rolling Bomber uit 1943, maar vooral vanwege zijn door en door muzikale spel. Een uitgebreid gesprek over vormende djembélessen in Ermelo, een allesbepalende binnenkomer van Jay Bellerose, en natuurlijk die bijzondere drumset.

door Bouke Bijlsma, foto’s Dennis Boxem

Behalve met zangeressen Pitou en Néomí werkte Mischa Porte ook met artiesten als Luwten, Douwe Bob en Daniël Lohues. Je zou dus wel kunnen spreken van een patroon. Hoe is hij in deze hoek terechtgekomen? En was dat een doel op zich of is het vanzelf gegaan?

‘Een beetje van beide. Ik wilde vanaf het begin altijd al wel op zoek gaan naar manieren om de drumpartijen iets extra’s te geven. Net even anders; dat het niet alleen *boem-tjak* was, maar weer wel genoeg in de buurt daarvan om het te laten werken in de muziek. Dat werkt niet altijd en je vliegt wel eens uit de bocht, maar dat is alleen maar goed en leerzaam. Ik heb op het Amsterdams Conser-vatorium de Popopleiding gedaan – nu alweer tien jaar afgestudeerd – en daar heb ik op een gegeven moment echt besloten om mij te profileren als singer/songwriter-drummer. Gaandeweg is dat wel weer verbreed. Ik zou mezelf nu niet meer specifiek zo noemen, maar het was wel een belangrijke afslag in mijn carrière.’

Die brede aanpak is goed te merken bij zijn optreden op Noorderslag bij Pitou. Mischa Porte speelt op zijn welluidende oerkit eerder slagwerkarrangementen dan popgrooves; zeer dynamisch en meesterlijk klankbewust. En elk nummer is net weer even anders. Ook op Pitou’s album *Big Tear* (onze *Release van de Week* van 24 maart) is het aandeel van Mischa groot. Samen met de Amsterdamse zangeres ging hij voor elke song uitgebreid op zoek naar de ideale invulling en sfeer. Ook Frank Wienk (Binkbeats) had een belangrijk aandeel in het project, met zijn geheel eigen kijk op slagwerk en percussie.

Djembé in Ermelo

‘Ik heb een vrij divers muzikaal verleden. In Ermelo, waar ik ben opgegroeid, kwam op een gegeven moment een Afrikaanse trommelclub. Mijn moeder zag de advertentie in de krant en stuurde mij ernaartoe. Ik kreeg djembéles van Mangue Camara, een drummer uit Guinee, en ik vond het fantastisch. Ik was toen zo’n zes jaar oud en ben er tot mijn vijftiende bij gebleven. Pas op de middelbare school ontdekte ik de drums. Ik liep het muzieklokaal binnen, en daar stond een

Slingerland Rolling Bomber
26”x14” bassdrum, 14”x12” bassdrum (‘eigenlijk een tot bassdrum aangepaste floortom), 13”x9” tom, 16”x16” floortom, BW Drums Bloem Tak 14”x6” snaredrum

Istanbul Agop bekkens
14” 30th Anniversary hihat, 22” Xist Dry Dark crash, 23” Agop Signature ride, 20” Xist Dry Dark flat ride

En verder
Premier Lokfast hardware, met als uitzondering een DW 9000 bassdrumpedaal en een DW9500 hihatstand

drumstel. Ik dacht: daar kan ik vast ook op slaan. En dat bleek te kloppen…’

Toen Mangue Camara onverwacht overleed aan een hartstilstand, stopte Mischa met de Afrikaanse trommelgroep. ‘Voor mij was de magie echt verbonden aan hém. Van jongs af aan, als het pauze was en de andere kinderen tikkertje speelden, gingen wij samen zitten en doorspelen. Hij was de eerste die tegen me zei: “We gaan nu dit ritme spelen, en dat betekent dit...” Muziek is altijd gebruikt om te communiceren; het gaat altijd ergens over. Niet gewoon op een trommel slaan en het zal wel... Achteraf gezien heeft dat mijn hoofd al de goede kant op gezet.

‘Op de middelbare school werd ik zo’n Gothic pubertje; zwarte haren, zwarte nagels en spikes rond de nek. Ik was gek van Korn, Limp Bizkit, Meshuggah. Ik had net het drumstel ontdekt, en dat was mijn muziek. Met vier anderen vormde ik het bandje Zvenix. Geen idee wat dat moest betekenen; klonk gewoon vet. Mijn tweede bandje, The Rag Trade, ging meer richting Pearl Jam, iets meer liedjes, soms ook een akoestische gitaar. Daar ben ik heel lang mee blijven spelen. We hebben nog een album opgenomen, en uiteindelijk zelfs gespeeld bij mijn afstuderen.’

Americana en folk

‘Ik leerde in Ermelo de familie Borger kennen; Johan en Mariecke, die allebei muziek schrijven en ook albums hebben uitgebracht. Misschien geen heel grote namen, maar zij maken heel mooie muziek en zijn voor mij zeker ook vormend geweest. Met de Borgers – oudste broer Jan runt studio Klankzicht in Terwolde – heb ik mijn eerste serieuze stappen in de studio gezet. Allemaal in Ermelo, echt hoog niveau, en ook serieus, geen geklooi.

‘Ik had in Amsterdam les van Oscar Kraal, en toen hij ook Eelke en Hendrik van The Rag Trade in zijn klas kreeg, zei hij: “Wat zit er bij jullie in het grondwater? Jullie zijn allemaal ook zo bloedserieus. Doe effe relaxt joh…’ Door de Borgers kwam ik in de Americana/folk-hoek terecht; met voorbeelden als Jackson Browne en James Taylor.’

Wat drum je daarbij?

‘Vooral wat zachter en ruimtelijker. Er is van James Taylor de dvd *Live At The Beacon Theatre*. Normaal zat bij Taylor altijd Steve Gadd achter de drums, maar hier was het Steve Jordan. Dat was ook weer een openbaring: wat gebeurt hier? Het ging opnieuw heel erg over liedjes spelen. Altijd leuk als je goed kunt drummen, maar ga maar even een liedje spelen… Dat was het moment dat ik echt van liedjes ging houden. Ik merk het vooral in de studio: als het liedje goed is, dan is de partij er eigenlijk al. Ik weet dan meteen wat ik moet doen.’ >>

© Rinse Fokkema

'Hoe zachter je speelt, hoe meer klank en warmte je hoort'

Probeer je dan ook weg te blijven van voor de hand liggende invullingen, clichés…?

'Ik ga zeker niet proberen om daar bewust van weg te sturen, maar het is wel leuk om een sound te zoeken die net even anders is. Dat zit natuurlijk ook al in de spullen die ik gebruik. Daar zit een keuze in; het gaat nooit klinken als een heel strakke DW kit.'

Jij bent inmiddels ook wel zo ver dat mensen jou daar op uitkiezen

'Dat klopt, en dát was een doel op zich: een drummer worden die gevraagd wordt om wat ie doet. Al mijn voorbeelden zijn dat ook: Brian Blade, Steve Jordan en vooral Jay Bellerose… Via hem ben ik ook bij die Rolling Bomber uitgekomen.

'Ik ging naar een concert van Ray LaMontagne. Loop de zaal binnen en zie een heel aparte houten set op het podium staan; ziet er wel cool uit. Ik ga zitten, het concert begint. Ray begint alleen met zijn gitaar, de band zit om hem heen. Pas in het tweede liedje komt Jay Bellerose erin. Ik zie het nog helemaal gebeuren, met een soort swell op de bekkens, en hij trapte die kick in… *Boooom*. Ik zat daar met Johan Borger – hij drumt ook – en we keken elkaar aan. Wat is dit? Die eerste klap; echt ongelooflijk mooi; de sfeer, de sound… Dat concert was magisch. Daarna ben ik op onderzoek uitgegaan. Wie is die drummer? En wat voor drumstel is dat? Het bleek een Slingerland Rolling Bomber te zijn… Die wilde ik ook!'

Houten randen en spanbokken

'Pas anderhalf jaar later vond ik er een te koop in Canada. Die Rolling Bombers zijn zeer zeldzaam; ze zijn maar twee jaar geproduceerd, tijdens de Tweede Wereldoorlog. Het verhaal daarachter is dat niet alleen de spanranden maar ook de spanbokken van hout zijn. Al het metaal moest natuurlijk naar de munitiefabrieken, onder embargo van de Amerikaanse overheid. Na de oorlog is Slingerland weer terug geswitcht naar metaal; veel praktischer en goedkoper. Maar dat hout doet natuurlijk wel iets met de sound; die wordt ronder, warmer. Zoals met elke trommel waar je woodhoops op zet; het verandert hoe de vellen reageren.

'Ik gebruik die kit nu ruim tien jaar live; er is nog nooit echt iets kapot gegaan. Een keer is een rim gebarsten; puur van droogte. Die barst liep mooi langs de nerf, dus was heel goed te lijmen. Soms bij snelle, hectische ombouw – zoals op Noorderslag – is het wel spannend. Ik heb wel een keer gehad dat een stagehand niet goed oplette en een tom zo van het statief het podium af viel; een metertje of twee. Auw! Maar ook toen was er niks aan de hand. Misschien was er een engeltje die dag, maar het is ook echt degelijk spul! Als je die trommels bekijkt; het zijn oude maple Radio King-ketels, op zich best dun, maar er zitten ook behoorlijk lompe verstevigingsranden in; van die dikke planken esdoorn. Dat gaat niet zo snel kapot.

'Het is natuurlijk een heel typisch geluid; precies wat ik hoopte. Ik baseerde die hele aanschaf op dat ene concert, dus het was bijna een blinde gok. Maar ik was er zo door bevangen; mijn fantasie stond helemaal aan. Zodra ik die Rolling Bomber had, merkte ik dat ik heel anders moest gaan spelen. Hoe zachter je speelt, hoe meer klank en warmte je hoort. Je kunt hem echt wel hard raken, dan klinkt ie ook vet, maar het is geen rockkit. Hij komt uit de bigbandtijd met een kick van 28 inch; dat is wel echt een beest (inmiddels heeft Mischa ook de 26" bass die je op de foto ziet; red.). Meer ruimte laten, minder drukke fills. Maar ook daarvoor had ik weer een duidelijk voorbeeld: Jay Bellerose. Elke maand keek ik op AllMusic.com of er een album uitkwam waar hij op speelde. Dat ging ik dan luiste-

ren; veel van T Bone Burnett, *Raising Sand* van Robert Plant en Alison Krauss. Ik ben wel enorm fan van hem geworden.'

Natuurlijk spelen voor je sound ook de bekkens een rol…

'Dat is wel een zoektocht geweest. In de begintijd met de metalbandjes speelde ik altijd Paiste. Via Jelle Kortes van mijn vaste muziekwinkel Steenbeek in Nijkerk leerde ik Bosphorus kennen, en kreeg ik zelfs een endorsement. Ik speelde nog niet met klinkende namen, maar Jelle had mijn ontwikkeling van jongs af aan meegemaakt. Blijkbaar dacht hij: die gast gaat de komende jaren wel dingen doen… Zo leerde ik die veel dunnere Turkse bekkens waarderen.

'Nicky Hustinx, een van mijn lievelingscollega's, speelde echter op Istanbul. Ik ben fan van Nicky en zijn sound, dus dat ben ik toen gaan checken. Als ik op die bekkens speelde, gebeurde er wat. Nicky heeft me toen geïntroduceerd bij Fentex, en zo heb ik – vier jaar terug – een Istanbul-endorsement gekregen. Echt héél fijn! Enig nadeel van zo'n deal: je loopt die winkel binnen, slaat op een bekken, en…. die neem je dan toch ook weer mee naar huis.'

Studio vs live

'Ik doe tegenwoordig veel studiowerk, veelal in mijn eigen studio. Mensen sturen hun tracks op en ik werk er alleen aan, of soms komen ze langs om samen partijen uit te werken en op te nemen. Dat is creatief gezien heel anders dan live spelen. In de studio is de insteek: we gaan iets maken. Partijen bedenken of definitief maken, de sound en het gevoel bepalen. Je kunt ook heel klein spelen, dan pak ik er percussiedingen bij; of speel alleen met m'n handen. Live moet je al snel grotere gebaren maken, want de energie moet van het podium af komen. Het leuke daarvan is de energie die je dan weer terugkrijgt van het publiek; die uitwisseling is te gek. Ik wil dus absoluut veel live blijven spelen, maar daar wil ik dan graag een beetje cherry-picken, zodat ik meer tijd overhoud om in de studio te zijn.

'Tijdens de pandemie hebben we met Douwe Bob een mooi album opgenomen, met Daniël Lohues als producer. Dat ging heel soepel: fijne groep, neuzen zelfde kant op, heel mooi! Het meeste is direct live opgenomen; geen click, liedje spelen, klaar. Zodra het kon, hebben we wel wat shows gespeeld, maar op een gegeven moment ben ik er toch mee gestopt. Vooral om praktische redenen, want muzikaal zat het helemaal goed. Ik ben echt trots op dat album. Het heet: *Born To Win, Born To Lose.*

'Die kick van 28 inch is wel echt een beest'

'En het heeft nog iets moois gebracht. Daniël Lohues zit muzikaal natuurlijk helemaal in mijn hoek, dus die heeft me weer gevraagd voor zijn laatste album. Daar deelde ik de kruk met Bram Hakkens en Ruben van der Velde. Ik ging de studio in zonder een noot te hebben gehoord. In de controlroom de demo luisteren, en dan spelen; spontaan, live met z'n allen. We hebben zo in één dag acht of negen liedjes gedaan; echt als een speer!

'Een van de leuke live-dingen is spelen met gitarist Wouter Planteijdt; dat doe ik ook alweer zo'n zes jaar. De stevigere rockdingen doet hij met Sjako! – met Jaap Vrenegoor op de drums – maar wat wij doen is toch meer zijn mooie-liedjes-trio. De basis is met akoestische gitaar en vocals, en Gerco Aerts op contrabas. Op het podium groeien die liedjes dan weer verder; zo te gek! Dan heb je bijvoorbeeld een liedje dat op de plaat heel klein en compact is, en dat wordt live echt een monster.' ■

LEES, LUISTER EN KIJK VERDER OP SLAGWERKKRANT PLUS

PLUS interviewfragment pop spelen met jazzmentaliteit
LINK Pitou - *Big Tear* (*Release van de Week* vrijdag 24 maart)
LINK Mischa's bijdrage aan ons artikel *Drummers in Lockdown* (2020)
VIDEO Néomí ESNS 2023 live session *@3Voor12*
VIDEO Pitou ESNS 2023 live session *@3Voor12*
VIDEO Douwe Bob - *Until Then* live @DWDD (2020)
VIDEO Mischa Porte - Isolated Drumgroove, met Orgeljoke, en Tommy Veenstra
slagwerkkrant.nl

Met grote dank aan Simon Akkermans' Epic Rainbow Unicorn Studio in Rotterdam, die zeer gastvrij de fotoshoot met Mischa en zijn set faciliteerde.

Evolution
Evolution
SABIAN
HHX

Dave Weckl

Oog voor detail

Er is veel veranderd in het leven van Dave Weckl. Twee jaar geleden verliet hij Los Angeles om terug te keren naar zijn geboortestad St. Louis. Rond diezelfde tijd overleed toetsenist Chick Corea, de bandleider in wiens Elektric Band hij vanaf 1986 enorme faam maakte. Op 27 april is Weckl in Nederland. Hij speelt dan met vaste bassist Tom Kennedy en zijn band in de Boerderij in Zoetermeer. Mooie aanleiding voor een video-meeting vanuit de gloednieuwe studio aan huis die Weckl met veel oog voor detail liet bouwen.

door Dick de Waal

In de legendarische Elektric Band van Chick Corea legde de Amerikaanse perfectionist de lat van het fusion-drummen voor eens en altijd op een weergaloos hoge plek. Corea's tijdloze muziek van de buitencategorie sloot naadloos aan op de visie en missie van de immer professionele Weckl. 'Chick's overlijden was iets onwerkelijks; op de een of andere manier dachten we dat hij voor altijd zou blijven leven.'

Dave Weckl is een drummer die het speelveld nauwkeurig analyseert en er continu op anticipeert. Het spreiden van kansen hoort daar ook bij. De jazzmarkt en bijbehorende festivals zijn veranderd, en dus werd het tijd om de homestudio serieus gestalte te geven. Studenten die op zoek zijn naar audiovisuele input en coaching van een superheld, zijn bij hem aan het goede adres. Voor een paar tientjes per maand zit je op de eerste rang.

Hoe is het om weer thuis te zijn gekomen?

'Het gaat goed met me. Ik woon sinds twee jaar weer in St. Louis. Om veel redenen, vooral economische. In LA deed ik al veel videoproducties, maar de ruimte ontbrak om het op een comfortabele manier te doen. Je moet multimiljonair zijn om in die stad te kunnen overleven. Hier is het vele malen goedkoper. Mijn nieuwe huis is enorm; twee verdiepingen van in totaal meer dan 550 vierkante meter. De studio en mixruimte beslaan het grootste deel van de onderste verdieping. Ik ben hier geboren en heb dus weer veel vrienden en wat familie om me heen. Direct vliegen naar Frankfurt is zelfs sinds kort mogelijk. Dat is handig, want mijn vrouw, Clivia Tanisi, woont in Italië; scheelt me vier uur reistijd naar Europa. Dit huis staat een behoorlijk eindje buiten de stad, dus ik zie de laatste tijd meer herten dan mensen.

'Door de relatief lage sound uit diepe 8" en 10" toms ben ik veel assertiever gaan spelen'

'De meeste dingen die ik nu doe, vereisen zowel audio- als videoregistratie en zijn noodzakelijk voor mijn online school en privélessen. Ik had in LA een studio ter grootte van een dubbele garage; alles in één ruimte. Maar daar moest ik met *black sheets* en gordijnen werken om het videoaspect op orde te krijgen. Letterlijk struikelde ik er over mezelf. Ik wilde een droomstudio, met mijn veelheid aan kits opgesteld, camera's en een separate control room.'

Laatste details

'We hebben hier bijna 200 meter aan categorie 6a ethernetkabels door de muren getrokken: ideaal voor audio, video en usb, en met alle bijbehorende convertors. De overheadmicrofoons hangen aan het plafond, gemonteerd in Triad-Orbit-systemen, en de convertors zijn netjes weggewerkt. Geen standaards en kabels meer: echt geweldig. Het is een flink ontwerp, met slimme *track lighting* en dimmers. Zelfs het hout- en steenwerk krijgt de nodige aandacht om belichting en geluid uitstekend tot hun recht te laten komen. De muren zijn dubbel, hoewel ik laatst hoorde dat mijn buurman de drums nog steeds kan horen. Bijzonder, want tussen onze huizen hoor je niets, maar bij hem binnen gek genoeg weer wel. Enfin, de laatste details zijn nog niet klaar. Dit project zal wellicht nooit echt helemaal af zijn.'

Cool, Dave! Ik zit hier zelf ook naar een drumstel te kijken, met een hoop microfoons erboven en een 12-kanaalsmixer ernaast. Kun je iets vertellen over de preproductiefase van dit alles?

'Het begint bij de keuze van de drums zelf. Die is afhankelijk van de muziek en hoe de drums daarin moeten klinken. Kick: de grootte bepalen en de keuze maken van wel of geen *port hole*. Eerst de klank, dan pas de *capture*. De locatie van drums in een ruimte en de richting waarin ze zijn opgesteld >>

© Pino Buoro

Dave Weckl met bassist Tom Kennedy

kunnen ook een behoorlijk verschil maken. Het zal je verbazen wat er gebeurt met het klankbeeld wanneer je een bassdrum door de ruimte beweegt. Vervolgens vellen: dubbel, enkel, gecoat of niet, wel of niet dempen, hoog of laag klinkend. Meestal zijn de resonantievellen een kleine terts boven de slagvellen gestemd. Nooit omgekeerd sowieso, maar de verhouding varieert nogal. Floortoms vereisen vooral veel aandacht. Soms doe ik het zoals Erskine vroeger: een relatief strak resonantievel met een dubbellaags slagvel of Emperor aan de bovenzijde. Zo heb je controle over de sustain terwijl je toch een prettige *thud* behoudt. Dat werkt vooral goed bij de kleine maten, die ik min of meer in de fusionjazz van de jaren tachtig heb geïntroduceerd.

'Die relatief lage sound uit diepe 8" en 10" toms zorgde ervoor dat ik veel assertiever ben gaan spelen. Het kostte meer moeite om er een heldere klap uit te halen. Akoestisch gezien gebeurde er weliswaar weinig, maar versterkt kreeg ik er een enorm geluid uit. Bij een bigband- of jazzkit ligt het anders: die stem ik vrij hoog. Vaak een 13" tom en een 14", 16" of zelfs een 18" floor voor bigbandklussen. Die laatste maat gebruik ik niet vaak. Ik heb hier een Slingerland kit van Buddy Rich opgesteld staan in de studio. Het verhaal gaat dat het een reserveset was die meeging in de tourbus. De vellen zijn zelfs nog gesigneerd door Rich en Sonny Payne (drummer bij onder meer Count Basie; red.), die er blijkbaar nog een clinic op heeft gespeeld. Die kit heeft een 24"x14" bass en 13" racktom en twee 16" floortoms. Die tweede floortom gebruikte Buddy eigenlijk vooral om z'n handdoek erop te leggen.'

Hard in de mix

'Ik neem ook heel veel op in live settings. Dat kan vrij eenvoudig met de QSC TouchMix Series 16 of 30. Alle afzonderlijke kanalen worden doorgezet naar mijn mix en die van de rest van de band. Shure in-ears gebruik ik voor de monitoring en gehoorbescherming, tenzij het een zacht combo betreft. Drums staan in mijn mix meestal iets harder dan de rest om overspelen te voorkomen. In-ears door iemand anders laten mixen, werkt voor mij overigens niet. Ik wil precies eenzelfde beleving als in de studio.

'Live gebruik ik geen enkele compressie. Wel wat ambient effecten, een goede eq en meestal roommics in de mix. In de studio gebruik ik mijn vertrouwde Shure microfoons en nog een aantal enorme high-end exemplaren als overheads, verschillende modellen van DPA (onder andere de 4011TL) en Roswell microfoons. Verder heb ik hier standalone Daking Class A voorversterkers. Geoff Daking maakt fenomenale units, gemodelleerd naar de oude Trident A-series, met veel diepte en punch. Alles wordt opgenomen in Pro Tools.'

Je hebt dus nog altijd een passie voor bigbands?

'Absoluut! Ik ben vorige lente hier in St. Louis een bigband begonnen. Dat is echt een *gung ho bucket-list* project dat ik altijd een keer wilde doen. De muzikanten zijn geweldig, maar het opnemen van de enige liveshow tot nu toe was ingewikkeld. Er komt veel bij kijken en ik was niet helemaal tevreden met mijn eigen spel. Vooralsnog klinkt het wellicht acceptabel. Het was maar een enkele show van twee sets, met charts van Buddy, Woody Herman, Maynard Ferguson en nog een kleine tribute aan Chick. Bassist Tom Kennedy heeft er ook een stuk voor gearrangeerd.

'Verder heb ik hier een vijfpersoons grooveband, die oude r&b- en rockdingen speelt: ontzettend leuk. John King op bas, Teddy McCready op gitaar en zang, Rocky Mantia op toetsen en zang, en Jim Stevens en mijn ouwe maatje Fred Vigdor op de saxofoons. Wellicht gaan we in de toekomst wat nummers opnemen. Waarschijnlijk met Chrissi Poland op zang, met wie ik de afgelopen jaren ook op het Drum Fantasy Camp speelde. Internationale tours doe ik op dit moment voornamelijk met Tom Kennedy. Samen hebben we een paar platen geproduceerd. Naast onze toetsenist Stu Mindeman speelt ook saxofonist Eric Marienthal mee tijdens de Europese tour in april en mei van dit jaar.'

Zou je nog grote tours willen doen waarbij je alle zomerfestivals aandoet?

'Niet noodzakelijkerwijs. Niets is meer zoals het was in de wereld van jazz touring. Met Chick gingen we soms twaalf weken achter elkaar op pad. Ik heb geen enkele interesse meer om dat nog te doen; het was loodzwaar. Drie of vier weken vind ik prima, zolang het

reizen niet *stupidly crazy* is. Met Tom gaan we dit voorjaar vrij lang weg. En in de lente van 2024 doe ik een trio-tour met John Patitucci en Joey Calderazzo. Meestal denk ik niet veel verder meer dan drie of vier maanden vooruit. Ingewikkeld, want idealiter begin je een jaar van tevoren met het boeken van tours. Jazz en fusion op de grote zomerfestivals krijgen is moeilijk tegenwoordig. Veel jazz-

festivals zijn bijna popfestivals geworden. En promotors nemen weinig risico bij programmeringen. Vocalisten trekken meer publiek en bovendien een meer divers publiek. Zelfs met John en Joey zou het ingewikkeld kunnen zijn, maar ik denk dat er nu toch een fijne tour gaat worden geboekt. Daar kijk ik enorm naar uit.

LinnDrum benaderen

'De bouw van deze studio neemt een hoop tijd in beslag. Als ik niet aan het spelen ben, ben ik wel hout aan het vernissen: haha! Verder gaat het zakelijke aspect ook gewoon door. Ik ben mijn eigen manager. Je intellectueel eigendom in de gaten houden is daarbij belangrijk. Het re-posten van ons videomateriaal is niet altijd *fair use*. Het heeft soms weinig te maken met het promoten van artiesten. Sommige mensen proberen gewoon geld te verdienen aan de producten van anderen. Streaming is net iets anders. Als jij eigenaar bent van je materialen en je verkrijgt er streams mee, dan is dat superfijn en kan het wat opleveren. Degenen die het moeilijk hebben, zijn zoals gewoonlijk vaak mensen die de dupe worden van platenmaatschappijen die er veel aan verdienen. Daar ben ik lang geleden mee gestopt. Ik ben mijn eigen muziek gaan uitbrengen en zo genereer ik tenminste nog wát inkomsten uit opnamen.

'Met het *Convergence* project, met Jay Oliver, hebben we dat heel goed gedaan. Die plaat hebben we gefinancierd met crowdfunding en uiteindelijk hebben we er nog wat geld aan overgehouden. Nu werk ik samen

'Ik zie de laatste tijd meer herten dan mensen'

met Autumn Hill Records, met mijn goede vrienden en broeders, drummer Rob en toetsenist Michael Silverman. Die hebben een prima benadering; willen graag musici op hun label; steken tijd in promotie, maar de artiesten behouden hun winst. We hebben complete controle over de productie en het geld verdwijnt niet. Ze hebben het voor zichzelf ook verstandig aangepakt. Enorme hoeveelheden composities en playlists hebben ze als duo voortgebracht; goed voor meer dan 6 miljard streams. Dat is op een slimme manier het systeem gebruiken. Het doet me denken aan de tijd dat mensen klaagden over de LinnDrum die het werk van studiomuzikanten zou gaan overnemen. Ik kreeg toen behoorlijk veel klussen in New York, nadat ik jaren aan mijn time en feel had gewerkt om die sound te benaderen. Vooral heb ik geprobeerd om de elementen te gebruiken die mensen aantrekkelijk vonden aan dat specifieke geluid en de consistentie daarin.

Alles over drummen

'Mijn online school zou ik graag even promoten. Er zijn meer dan 60 uur aan informatie en een veelheid aan lessen te vinden over alles wat met drummen te maken heeft, zoals ergonomie, techniek, stemmen, productie en muzikaliteit. Kijk, die verhuizing vanuit LA is me niet in de koude kleren gaan zitten, maar ik heb er iets voor teruggekregen dat onbetaalbaar is. Daarbij komt dat ik het gewoon heel gaaf vind om weer lekker in m'n *home town* te zijn. St. Louis heeft seizoenen; ik heb de afgelopen twee jaar nog maar tweemaal in de file gestaan; mensen zijn hier aardig, en ze kijken in het verkeer niet naar je alsof ze je willen vermoorden! Eigenlijk heb ik nooit zo heel veel gezien van LA; meestal zat ik in m'n studio. Gelukkig tour ik af en toe nog steeds aan de westkust, zodat ik mijn dochter en vrienden weer eens zie. De afgelopen dertien jaar heb ik vooral eindeloos gependeld tussen de VS en Italië, waar mijn vrouw woont. Het woord pensioneren zit niet in mijn vocabulaire. Zolang ik fysiek en mentaal kan blijven spelen, doe ik het. Maar uiteindelijk in Italië terechtkomen, lijkt me geen slecht plan.' ■

LEES, LUISTER EN KIJK VERDER OP SLAGWERKKRANT PLUS

VIDEO De grooveband van Dave Weckl

VIDEO Dave Weckl/Tom Kennedy Project - *Espiritu del Songo* live in Brno 2021

VIDEO Chick Corea Elektric Band - *King Cockroach* live in de 80's

VIDEO doc: John Patitucci, Frank Gambale, Eric Marienthal en Dave Weckl over Chick Corea

slagwerkkrant.nl

Op 27 april speelt Weckl met bassist Tom Kennedy in de Boerderij in Zoetermeer. Eind 2023 maakt Weckl deel uit van een *Tribute to Dave Grusin*, die bij het *New Jersey Performing Arts Center* zal worden geproduceerd. De online school van Dave Weckl is te vinden op zijn site.

poppodiumboerderij.nl | daveweckl.com

© Talpa.com/William Rutte

Volle Ziggo Dome

Vier tribute-drummers naar hoogtepunt

Dat tributes hot zijn, hoeven we niemand te vertellen. Theaters, festivals en zelfs gerenommeerde poppodia; ze varen wel bij de enorme belangstelling voor deze acts. In april is de Ziggo Dome drie avonden lang tot de laatste stoel uitverkocht voor de vier Finalisten van tv-show The Tribute, Battle of the Bands van SBS6. Met de drummers van deze bands kijken we in dit artikel hoe zij vooruitblikten op deze voor hen bijzondere, supergrote gigs en ook op de avonturen die nog gaan volgen. Hoe staan ze erin, hoe benaderen ze de muziek en de drumpartijen?

door Han Neijenhuis

De tribute-hype. Hardwerkende drummers, artiesten en bands die aan de bak proberen te komen met eigen werk zullen er wellicht wel eens moedeloos van worden. Begrijpelijk en logisch, maar uw redacteur van dienst is wel de laatste om het te bekritiseren. Hij doet er zelf namelijk enthousiast aan mee.

Tot enkele jaren geleden zat ik in een fijne Etta James-tribute, deed een theatertour met een Joe Cocker-show en met bluesband Veldman Brothers deden we in 2017 een speciale tour ter ere van de 75ste geboortedag van Jimi Hendrix. Verder speel ik al geruime tijd in een Eric Clapton-tribute en heb ik een mooie serie theatershows gedaan met een seventies tribute-band. En trouwens, 25 jaar geleden speelde ik al in een heavy rockband, met veel Van Halen-songs op de setlist. Toen heette dat nog gewoon een rockcoverband. Waarom ik dat allemaal doe? Omdat het verschrikkelijk leuk is, omdat het aanslaat en – eerlijk is eerlijk – omdat het veel werk oplevert. Het oorzakelijk verband tussen deze drie redenen mag duidelijk zijn. En eerlijk, ik zou met een van die tributes ook wel in de Ziggo willen staan! Heel graag zelfs.

Ziggo Dome twitterpost: De winnaars van *The Tribute - Battle of the Bands* zijn bekend. Op 21, 22 & 23 april staan Bouke and the ElvisMattersBand (1) als headliner, Earth Wind and Fires (2) als co-headliner, Starman NL - The Dutch David Bowie Tribute (3) als support-act en U2two (4) als opener in de Ziggo Dome

In de interviews met de drummers van The Elvismattersband, Starman, Chicago Funk en U2two soortgelijke geluiden. Plezier, voldoening, mooie gigs, enthousiast publiek, veel werk, argumenten te over waarom het zo leuk is, een tributeband. Sommige drummers zijn professionals – het brengt simpelweg ook een goede boterham op de plank – anderen doen het erbij. Minstens zo leuk. En dan ineens in de bomvolle Ziggo Dome. 'Ik kan het eigenlijk niet geloven. Dat ik daar dan sta, met een tributeband', zo zegt Michael van Werven van de winnaar van het programma: Bouke & The Elvismattersband.

Met de vier drummers praten we over hun tribute. Hoe staan ze erin, hoe benaderen ze de muziek en de drumpartijen? Straks spelen in de Ziggo Dome en wat volgt er dan nog meer? De vraag waarom tributes momenteel zo hot zijn, laten we goeddeels voor wat ie is. Dat is voer voor de psychologen en sociologen van deze wereld. Wij zijn tenslotte maar simpele drummers; dat is onze passie. Ieder zijn vak.

Michael van Werven - Bouke & The Elvismattersband

‘Ron Tutt spreekt me enorm aan; heerlijk explosief!’

Al jarenlang zit Michael van Werven (50) als semiprof achter de drumkit bij de succesvolle Bruce Springsteen-tribute The Bruceband. Zo’n 25 grote shows per jaar, ietsje meer meestal. Daarnaast heeft hij zijn eigen bedrijf voor creatieve vormgeving BeauSigns. Combineren van beide werkzaamheden ging prima. Maar ineens staat het leven van Van Werven op z’n kop. December vorig jaar kreeg hij een belletje van Elvis Presley-vertolker Bouke Scholten. Of hij in zijn begeleidingsband The Elvismattersband wilde komen drummen, met het oog op de *Battle of the Bands* van SBS6. ‘Leek me een hartstikke mooie ervaring. Vorig seizoen hadden we met The Bruceband ook mee kunnen doen; wij hebben toen als band besloten daarvan af te zien. Maar mij leek het toch wel heel leuk, dus dit was alsnog een mooie kans.’

Dat Bouke en zijn band de Battle zouden gaan winnen? Van Werven had er niet bij stilgestaan. ‘Gaaf om eens mee te maken, zo’n show. Dat was mijn insteek. Nu staan we ineens driemaal in een uitverkochte Ziggo Dome. En nog veel meer mooier: volgend jaar spelen we met Elvismatters twee eigen shows in de Ziggo. Die zijn ook al uitverkocht. Ik kan het eigenlijk niet geloven. Dat ik daar dan sta, met een tributeband.’

Benaderen

Heeft Van Werven een verklaring voor het enorme succes van de tributes? ‘Ik kan enkel gissen. Misschien komt het doordat de originele artiest nog maar zelden, of in het geval van Elvis, nooit meer te zien is. Maar het moet natuurlijk wel kwaliteit hebben. Bouke is een geweldige Elvis-vertolker; dat is het belangrijkste. Maar ik denk dat de band ook goed is. Anders waren we daar wel op afgerekend in het programma.’

Wat het succes van de Elvis-tribute voor Van Werven persoonlijk nog meer bijzonder maakt, is dat hij al sinds zijn tienerjaren groot fan is van Elvis Presley. En dan met name de seventies-periode met drummer Ron Tutt. ‘Ja, Elvis is al heel lang echt mijn ding. Zijn muziek is geweldig en enorm veelzijdig. Van de rock ’n’ roll-pionier uit de fifties tot de meer orkestrale periode in de jaren zeventig.

Bron: William Rutten/Talpa

© Talpa.com

Dat was met Ron Tutt, ja. Zijn spel spreekt me enorm aan. Heerlijk explosief, grote set, twee bassdrums, veel toms en dan los gaan over de kit. Dat probeer ik wel te benaderen, ja.’

Genieten

Van Werven speelt al lange tijd op een Sonor S-Class Maple kit. Speciaal voor ElvisMatters heeft hij eenzelfde kit erbij op te kop weten te tikken. ‘Ook voor het oog, natuurlijk’, lacht Van Werven. ‘Zo’n grote kit past echt bij de seventies: twee bassdrums, acht toms. Wel tweemaal een 12” en 16” tom, maar die verschillen in diepte, dus de sound is net anders. Het is niet dat ik Tutt precies kopieer, maar ik werk er wel hard aan om zijn essentie te pakken. Anderzijds spelen we een nummer als *In The Ghetto* precies als de studioversie. Heel klein en minimaal; daar hou ik ook van.’

Voorlopig gaat Van Werven met de Elvismattersband de grotere shows doen. De Ziggo-gigs, festivals en komende juli de grote Royal Park-show in Soestdijk. Vooralsnog is het goed te combineren met de Bruceband en zijn eigen bedrijf. ‘Hoe het verder gaat lopen? Ik ga het zien. Voor nu vind ik het allemaal supergaaf en ga ik er enorm van genieten.’

Danjil Tuhumena - Chicago Funk

‘Ik probeer Sonny Emory’s spel een beetje te mixen met mijn eigen stijl’

“Earth, Wind & Fires” was aanvankelijk de naam van de tribute waarin drummer Danjil Tuhumena (49) tegenwoordig furore maakt. Maar die ene ‘s’ aan het eind van de bandnaam, schoot de echte Earth, Wind & Fire in het verkeerde keelgat. ‘Haha, ja, we kregen een brief van hun advocaat, dat dit niet zomaar kon’, lacht Tuhumena. ‘En ze hadden meteen ook een suggestie voor een nieuwe naam: Chicago Funk. Zo heten we nu. Met de zegen van Earth Wind & Fire zelf dus. Ze staan achter ons; dat is een leuke bijkomstigheid.’

Danjil Tuhumena, kind van een Molukse vader en Duitse moeder, kreeg de muziek met de paplepel ingegoten. Al als klein jochie zat hij al achter de drumkit en speelde met vader, broers en zus op vooral Molukse feestjes in het land. ‘Superleuk en heel leerzaam. Molukse mensen zijn namelijk heel kritisch, dus daar ben ik al echt een goede drummer geworden. Les heb ik nooit meer nodig gehad, haha. Ik ben een echte autodidact.’

© Talpa.com

Niet kopiëren

En een manusje van alles. Tuhumena drumt, speelt bas en trad ook jarenlang op als gitarist-zanger, met eigen repertoire. In 2012 deed hij mee aan *The Voice*, raakte daar bevriend met Charly Luske en werd vaste gitarist in Luske’s begeleidingsband. Ondertussen pakte Tuhumena echter ook het drummen weer op. In november 2022, kort voor de tv-opnamen van *The Battle Of The Bands*, kreeg hij een telefoontje: of ie bij de EW&F-tribute op de drumkruk wilde komen. ‘Jazeker wilde ik dat. EW&F is echt mijn ding. Vooral live vind ik het gaaf. En dan met name de periode met Sonny Emory op drums, die gast vind ik echt te gek. Ik probeer zijn spel een beetje te mixen met mijn eigen stijl. Dat kan gelukkig ook; ik hoef niet netjes de studioversies te kopiëren.’

Tuhumena doet dat op een speciaal voor deze tribute door de band aangeschafte, zevendelige Mapex Saturn kit. ‘Alleen de snare is van mezelf, een 13” Osan; ooit gekocht voor 150 euro, haha. Dat ding klinkt echt te gek, helemaal mijn sound.’

Kritiek

Verder speelt Tuhumena waar mogelijk nog met Charly Luske en heeft hij zijn band Djanecy, waarvoor hij zelf muziek schrijft. Hij werkt trouwens ook aan eigen songs voor Chicago Funk; in de stijl en feel van EW&F. ‘De nieuwe bandnaam biedt natuurlijk de optie om ook eigen muziek te gaan maken’, aldus Tuhumena, die geen hemelbestormende dromen en ambities meer heeft. Vorig voorjaar onderging hij namelijk een geslaagde levertransplantatie. Iedere dag die hij nu met zijn gezin kan doorbrengen, ieder optreden dat hij nu doet; het is in al zijn eenvoud voor hem allemaal een droom. ‘Mijn situatie was echt kritiek, vorig jaar. Ik was heel zwaar ziek, lag op het randje. De nieuwe lever is mijn redding. Het is heel pittig geweest, voor mij, maar ook voor mijn gezin. Dat ik er weer ben, dat ik dit nu allemaal weer kan doen, dat is voor mij een *blessing*.’

© Talpa.com

Percussionist van Chicago Funk, **Dwight Muskita**, spraken we uitgebreid in Slagwerkkrant 233 (jan-feb 2023). In dat interview kondigde hij al enthousiast de tv-show aan: ‘We spelen daar met een te gekke EW&F-band, geweldige muzikanten, goede zangers; dat wordt wat. Ik ken die muziek door en door, en ik hou ervan!’ Maar een tweede plek in de finale en drie shows in de Ziggo Dome; dat zal hij niet hebben zien aankomen. Dwight: ‘Ongelooflijk toch? We gaan met Chicago Funk een complete tour door Nederland doen en we hebben al heel wat boekingen binnen. Ik heb groots uitgepakt met mijn set-up in de show, haha! Weet je, ik vind gewoon als je zo’n band neerzet, moet het ook dezelfde smoel hebben. Mijn goede vriend David Romero speelde in de VS bijna tien jaar bij Earth Wind & Fire. Ik heb vaker achter zijn set gestaan, en dacht: ik ga ‘m nagenoeg nabouwen.’ (Bouke Bijlsma)

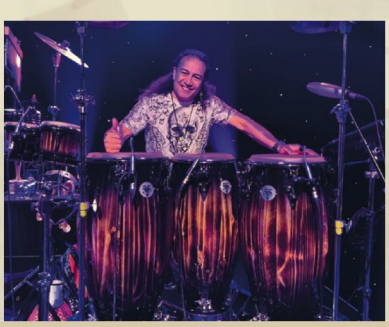

Ivo Rouschop - Starman NL

‘Bowie wordt niet voor niets een kameleon genoemd’

‘Magisch’, noemt drummer Ivo Rouschop (32) van Starman de muziek van David Bowie. ‘Het is enorm divers, gaat alle kanten op. Bowie wordt niet voor niets een kameleon genoemd.’ Toch was het niet meteen liefde op het eerste gezicht tussen Rouschop en Bowie. Toen hij door bevriende muzikanten werd gevraagd voor Starman en zich in het repertoire ging verdiepen, ontdekte hij vooral veel rare dingen. ‘Ik ben hier eigenlijk als sessiedrummer ingerold. Natuurlijk kende ik veel Bowie-hits, maar ik was, zeg maar, niet echt fan. Ik ging me voorbereiden voor de repetities en had echt zoiets van: wat een wazige muziek is dit, man. Rondjes van vijf maten, rondjes van drie maten, daar een tel weg, daar een vreemde maatsoort. *The Jean Genie*, eerste couplet vijftien maten, het tweede veertien. Totaal onlogisch!’

Maar de eerste oefensessie was nog nauwelijks begonnen of de magie was daar. ‘Door het echt aan te raken, veranderde mijn beeld totaal. Ik vond het supervet om te doen. Ontzettend gave muziek en songs. En onze zanger Rias Baarda heeft natuurlijk ook de perfecte stem.’

© Rob van Dalen

Ook wazig

Ivo Rouschop komt van origine uit Maastricht, maar woont al een tijdje in Tilburg, alwaar hij in 2016 afstudeerde aan de Rockacademie. ‘Daarvoor heb ik nog een HBO-opleiding Commercieel Management afgerond. Beetje als zekerheid. Maar ik wilde al die tijd het liefst drummer worden.’

Zo gezegd zo gedaan. Rouschop verdiende inmiddels de kost in uiteenlopende bands, waaronder een George Michael- en een Michael Jackson-tribute. In zijn spaarzame vrije uurtjes heeft hij zijn instrumentale fusionrockband Wizard. ‘Daarvoor schrijf ik mijn eigen songs. Gekke maatsoorten en ritmes, veel dynamiek. Ook wazige muziek, eigenlijk, haha. Maar dat vind ik echt te gek.’

Voorlopig staat zijn agenda vol met Starman en dus Bowie-songs. Een uitgebreide tour, onder meer langs de vaderlandse theaters, is inmiddels begonnen. Ook het buitenland toont interesse. ‘Ik denk dat het best een lang avontuur kan worden met Starman. We willen zeker een paar jaar door, wellicht ook eens een heel album of een hele live show integraal naspelen; er zijn veel opties’, aldus Rouschop, die houdt van muzikale drummers. ‘Simon Phillips, Gavin Harrison, dat soort jongens. Mijn muzikale smaak gaat wel alle kanten op: jazz, heavy metal, Toto, Michael Jackson, noem maar op.’

© Talpa.com

Ruimte

En nu ook Bowie. In Starman, waarvoor hij speciaal een Tama Starclassic Walnut/Birch set aanschafte – ‘in een te gekke Phantasm Oyster-finish’ – kan Rouschop absoluut zijn muzikale ei kwijt. ‘Ik speel zeker niet de studiopartijen na. Ik heb veel live shows bekeken en vooral gelet op de energie. Die probeer ik te benaderen. Aan het eind van *Let’s Dance* bijvoorbeeld speel ik fills die in het origineel niet zitten; die ruimte heb ik.’

De tv-shows van SBS6 noemt Rouschop superleuk. ‘Ik was best sceptisch; muziek is geen wedstrijd. Maar de sfeer was supergoed en de productie heel professioneel.’

Tijdens de drie uitverkochte Ziggo Dome-shows mag Starman als nummer 3 van de Finale telkens een half uur spelen. ‘Kort ja, maar ook best prima. Zo kunnen we het publiek triggeren om straks naar een volledige show te komen kijken, haha.’

Marcel Zimmer - U2two

‘Ziggo Dome is voor ons natuurlijk het ultieme; U2 is tenslotte een stadionband’

Als veertienjarige puber stond Marcel Zimmer (55) helemaal vooraan bij het concert dat U2 in 1982 gaf in ‘t Heem in Hattem. Het was één van de eerste Nederlandse shows van een nog piepjonge band die op het punt stond om Nederland en de rest van de wereld te veroveren. Zimmer hadden ze vanaf dat moment in ieder geval al wel helemaal veroverd. ‘Ik had kort voor het optreden hun tweede album *October* gehoord en was er helemaal weg van. Ik stond daar in Hattem letterlijk tegen het podium geduwd. Het was echt fantastisch. Daar is de liefde ontstaan’, aldus Zimmer, die met de tribute band U2two meedeed aan de SBS6-shows en straks ook tijdens de drie shows in de Ziggo Dome achter de kit zit. ‘Geweldig om te doen. Ik ben opgegroeid met het spel van Larry Mullen jr. Mijn manier van spelen is zeker U2- en Mullen-achtig. Dus het is voor mij niet lastig om de originele drumpartijen te benaderen. Wat niet wegneemt dat ik er soms ook wel een iets eigens in leg.’

Andere wending

Het avontuur met U2two is voor Zimmer maar tijdelijk. U2two’s originele drummer, Marten Bakker, was niet beschikbaar voor de SBS6-wedstrijd. Vandaar dat Zimmer, die eerder al een aantal jaren bij U2two speelde, in beeld kwam. ‘Ja, hartstikke leuk natuurlijk. En stiekem had ik wel de hoop dat we Ziggo zouden halen. Dat is voor deze band natuurlijk het ultieme; U2 is tenslotte een stadionband. En ja, de Ziggo-shows doe ik mee; daarna neemt Marten het weer over.’

Dat Marcel Zimmer tegenwoordig slechts invaller is bij U2two, komt doordat zijn muzikale leven een andere wending heeft genomen. Nadat hij in 1993 als slagwerker afstudeerde aan het Zwolse conservatorium speelde hij jarenlang in bands. Maar tegenwoordig is hij, samen met zijn vrouw Lydia, actief in de Christelijke muziekwereld. Op scholen en in kerken spelen ze samen hun gospelsongs. ‘Dat is ons werk, maar vooral ook onze missie. Het geloof belijden en hoop, vreugde en blijdschap brengen.’

Daarnaast speelt Zimmer al jarenlang in fusionband Seraph, waarmee hij vier albums opnam en veel mooie shows speelde, zoals enkele supports voor Yellowjackets. ‘Fusion is ook echt mijn ding. Ik houd van U2 en Larry Mullen, maar iemand als Will Kennedy van Yellowjackets is echt een van mijn grote helden.’

Krachtige medley

In de gospelscene heeft Zimmer al veel mooie dingen gedaan. Tv-shows voor de EO, optredens in grote stadions als de Arena. In hoeverre is de Ziggo Dome voor hem nog bijzonder? ‘Het blijft natuurlijk supergaaf. Ik heb mogen ervaren hoe het is als tienduizenden mensen met je muziek meezingen. Dat kan bij U2two ook maar zo gebeuren. Het is iets om enorm naar uit te kijken en bovendien; het zal de band heel veel mooie nieuwe avonturen opleveren.’

Dat U2two als opener slechts vijftien minuten speeltijd krijgt, doet daar niets aan af. ‘We hebben een goede medley samengesteld van de beste songs. Nee, geen potpourri met stukjes van twintig seconden, maar echt een krachtige medley, waar iedere song tot z’n recht komt. Verder ga ik er nog niet te veel over zeggen; dat is een verrassing, haha.’

Zimmer speelt de U2-set op zijn vijfdelige Yamaha Recording Custom, voor deze gelegenheid aangevuld met een 16” floortom die hij links naast zijn hihat heeft staan. ‘Speciaal voor *One* en *Pride*. Dat doet Larry Mullen ook, die floortom spelen op momenten dat je dat niet zou verwachten. Typisch U2. Heerlijk.’

DPA MICROPHONES

Two of a kind

For your one-of-a-kind sound

When a complex live stage needs to sound its best, you need mics that seamlessly combine to capture the true sound.

2012 Cardioid Mic

Excellent close-miking results on any instrument

2015 Wide Cardioid Mic

Amazing overhead ambient pick up of instruments

dpamicrophones.com/live

Winnaar van de creatieve loterij

Stéphane Misseghers

Stéphane Misseghers is al sinds 2003 drummer van befaamde Belgische groep dEUS. Als bandleider Tom Barman echter weer eens een pauze inlast, is de Gentenaar er als de kippen bij om andere projecten te omarmen. Sinds kort speelt Misseghers op een Belgische kit van Taran Custom Drums, en hij is nadrukkelijk aanwezig op het ijzersterke nieuwe dEUS-album *How To Replace It*. Alle reden om hem na twintig jaar weer eens te spreken.

door Jean-Paul Heck, foto's Ashley Oomen

Achttien jaar geleden reisde Slagwerkkrant af naar Gent om Misseghers voor het eerst te interviewen. Twee jaar eerder had hij de drumkruk overgenomen van Jules de Borgher, en zijn invloed was meteen hoorbaar op de plaat *Pocket Revolution*, die in 2005 verscheen. Vanaf dat moment is hij een vaste waarde voor Barman en nam hij in totaal acht albums op met dEUS. Overigens was Misseghers destijds geen nieuweling; bij de band Soulwax had hij al grote indruk achtergelaten. Luister maar eens naar het succesalbum *Much Against Everyone's Advice* dat in 1998 van die band verscheen. Sinds die tijd speelde de nu 46-jarige drummer onder meer bij Vive la Fête, The Tango Boys en Waldorf. Ook is hij een veelgevraagd producer van bands als Absynthe Minded, Stake, Psycho 44, St. Grandson en Horses On Fire. Kortom, een druk bezet man. Maar nu ligt de focus weer volledig op dEUS, waarmee hij dit voorjaar door Europa tourde.

De Taran drums worden in een atelier gemaakt door Frank Cox.

Spelen in dEUS is niet echt een dagtaak. Is dat niet lastig, die grote pauzes ertussen?

'dEUS is niet echt een consistente dagtaak maar als het dan in gang schiet, is er niks anders dan dat. Elk nadeel heeft z'n voordeel, zoals Johan Cruijff zei. In de periodes dat we niet spelen, moeten we toch aan de bak, want ik ben gewoon een ZZP'er. Ik heb de laatste tien jaar zeven platen geproduceerd, maar ook reclamedingen gedaan. Ondertussen heb ik een veertienjarige zoon, en een scheiding achter de rug. Dankzij de manier waarop dEUS werkt, heb ik voor een groot deel mijn zoon zien opgroeien tot een puber. Veel mensen met een normale baan kunnen dat niet zeggen.'

Het nieuwe album liet meer dan tien jaar op zich wachten. Hoe komt dat?

'De reden dat we bij dEUS met zo veel hiaten zitten, is dat wij uit ervaring schrijven. Als er niets gebeurt, schrijf je ook niet de meest interessante teksten. Deze laatste periode was wel erg lang; bijna elf jaar. The Beatles zijn maar zolang bezig geweest. Aan de ene kant is het een kwestie van schaarste creëren, maar we moesten ook simpelweg herbronnen als band. Er moest echt geleefd

worden om inspiratie te krijgen, zodat het iets relevants zou opleveren. Ook iets dat blijvend is. Het heeft geen zin om een plaat te releasen omdat het moet. In het verleden is wel gebleken dat dit bij dEUS niet werkt.'

Misverstand

Toen Misseghers in 2003 bij dEUS kwam, kon hij gelijk aan de bak. Nu is hij een van de langst zittende bandleden.

'Ik heb drie jaar bij Soulwax gespeeld, van 1997 tot 2001, dus ik had wel de nodige ervaring. Toen ik in 2003 bij dEUS kwam, wist ik niet wat mij te wachten stond. Er moet wel een misverstand uit de wereld worden geholpen. Vanuit Toms visie was het altijd zijn doel om een standvastige bezetting te houden, en het was nooit zijn bedoeling dat er zo veel personeelswisselingen zouden zijn. Elke muzikant die ooit bij dEUS speelde, was super getalenteerd. Iedereen op z'n eigen manier natuurlijk, maar het droeg wel bij aan die vernieuwende sound. Mijn voorganger Jules was niet de meest technische drummer – net als ik trouwens – maar zijn creativiteit zorgde wel voor tijdloze partijen. Daar gaat het bij mij ook om. Alles draait erom emotie bij het publiek teweeg te brengen. De reden van al die wisselingen had vooral te maken

'Toen ik in 2003 bij dEUS kwam, wist ik niet wat mij te wachten stond'

met het feit dat die bandleden hun eigen ei kwijt wilden, en dEUS is toch gewoon het project van Tom.'

Jij hebt niet de behoefte om dat creatieve ei te leggen?

'Ik ben zelf geen songwriter dus ik had sowieso geen reden om te vertrekken. Voor mij is dEUS nog altijd super interessant. Ik heb de kans gekregen om met fantastische muzikanten en producers te werken. Ik heb ooit gezegd dat ik in 2003 de creatieve loterij heb gewonnen en dat is nog altijd niet ver naast de realiteit. Je stapt ook in een band die er alles aan doet om relevant te blijven. Het bespelen van een instrument is ook een soort van leercurve. Je bepaalt zelf hoever je wil gaan.'

Wat bedoel je daarmee?

'Als je bijvoorbeeld de gospelchops wilt leren, zul je echt vier tot vijf uur langer per dag moeten studeren en trainen. Net als je bijvoorbeeld een marathon wil lopen, zul je harder moeten trainen dan dagelijks een rondje joggen rond het meer. Ergens daartussenin ligt voor mij de ideale situatie. Binnen het muzikale veld waarin ik opereer, wil ik mijn creativiteit kwijt zonder mijzelf op de voorgrond te manifesteren. Ik ben een voorstander van drummers die de song vooropstellen. Alles in dienst van het nummer. Ik wilde mijn beats iets meer in de richting van de eerste drie platen. Daardoor kwam er meer ruimte voor de arrangementen. Bij de laatste drie dEUS-platen waren we dat toch een beetje kwijtgeraakt.'

Drums uit Gent

Stephane Misseghers speelt sinds kort op een custom set van het nieuwe Belgische drummerk Taran Custom Drums (de feestelijke presentatie van zijn endorsement was op 16 maart). Hoe ging dat in z'n werk nadat hij jaren op Ludwig speelde?

'Ik ben na vijftien jaar overgestapt naar Taran, een custom drummerk uit Gent. De drums worden in een atelier gemaakt door Frank Cox. Hij heeft mij ongeveer anderhalf jaar geleden gecontacteerd om een keertje te komen kijken. Hij maakt zijn drums in staves (duigen; red.), en bijzonder is dat hij ze

Bij Taran Custom drums is de afwerking gewoon een kunstvorm!'

maakt in blokken van 6 of 8 centimeter. Hij lijmt ze aan elkaar tot een ketel en rondt die dan binnen en buiten af. Normaliter zijn de staves net zo lang als de diepte van de trommel. Hij gebruikt alleen maar tropische houtsoorten; super speciale houtsoorten die zelden worden gebruikt bij het maken van drumstellen. Dat productieproces is echt ongelooflijk.'

Heb je meegewerkt aan dat productieproces?

'Jazeker. Toen ik het zag, dacht ik meteen: wauw, daar wil wel deel van uitmaken. Er zijn natuurlijk veel variabelen waar je rekening mee moet houden. Het draait immers niet alleen om de sound. Je moet zo'n drumstel toch twee keer per dag kunnen op- en afbouwen. Het moest dus robuust en solide genoeg zijn. Als het niet tour-proof is, zit je snel met een hoop misère. Daarom heb ik zeker meegedacht wat voor materiaal we allemaal gebruikten en hoe de afronding van de ketels zou zijn. Dat was een beetje *trial and error*, maar ik vond het een super schoon proces.'

En ben je tevreden met het resultaat?

'Absoluut. De eerste dag dat ik hier dat drumstel had, heb ik iemand anders erachter laten zitten om erop te spelen. Ik ging achter de geluidstafel zitten en heb de schuiven opengezet en dat was bijna meteen helemaal goed. Als je het drumstel één keer goed stemt, blijft het meteen fantastisch klinken. Het laag is super maar tegelijkertijd ook transparant. Het is een drumstel dat voor veel stijlen inzetbaar is. Wellicht willen ze voor de Benelux nog een jazz- en wellicht een metal-endorser zoeken.'

Hoe ben je tot de juiste keuze gekomen?

'Frank heeft mij elf snaredrums gestuurd en ik ben daarmee gaan opnemen in de studio. Op basis daarvan heb ik er eentje gekozen. dEUS is zo veelzijdig. Dat gaat van rock naar jazz, en eigenlijk moet één snaredrum dat kunnen dragen. Ik merkte in het verleden dat de zogenaamde American classics in de stemming al die verschillende stijlen wel konden dragen, maar dat we vanuit de geluidstafel dan wel veel moesten bijdraaien. Bij mijn gevlamde mahonie snare van Taran heb ik dat absoluut niet! Die draagt eigenlijk alles.'

Wat is de positie van Taran en waar werken jullie naartoe?

'De laatste jaren is er een golf van drumbouwers die een bepaalde behoefte willen opvullen. Maar waar ze meestal op vastlopen, is op de afwerking. Bij Taran is dat dus absoluut niet het geval. Het is gewoon een kunstvorm! Frank gebruikt bijvoorbeeld koperen ringen die hij speciaal laat maken. Kijk, ik doe nu 36 shows in anderhalve maand, dus dan krijgt zo'n drumstel het nodige te verduren. Frank is met een drumstel en een aantal snares naar de UK Drumshow in Liverpool gegaan, en de mensen daar zeiden precies hetzelfde. De afwerking is van een andere planeet.

'Ik wil mijn creativiteit kwijt zonder mijzelf op de voorgrond te manifesteren'

'Ook bij de betere drummerken laten techniek en afwerkingen je soms in de steek. Pak bijvoorbeeld de Black Beauty van Ludwig, waar ik overigens nog steeds op speel. Daar heb ik al drie keer de strainer (bevestiging van de snaremat; red.) moeten vervangen. Frank heeft daar echt een punt van gemaakt. Hij weet dat hij op zo'n onderdeel wordt afgerekend. Ik ben hem daar nu zeer dankbaar voor, en ik weet zeker dat hem dat op termijn gaat helpen. Daarmee verwerft hij een vertrouwensrelatie met zijn kopers. Hij gebruikt geen plastic maar alleen leer. Het is gewoon helemaal af.' ■

Meer info over het nieuwe album en tourdata vind je op van de site van dEUS
En check voor meer informatie over Taran Custom Drums de site van Taran
www.deus.be
www.tarandrums.com

LEES, LUISTER EN KIJK VERDER OP SLAGWERKKRANT PLUS

VIDEO dEUS - *Man Of The House* live @AB Brussel (2023)
VIDEO dEUS live op Best Kept Secret 2022
VIDEO Stephane ontvangt zijn Taran drumkit
VIDEO Energie Battle: Jurgen van den Broeck vs Stephane Misseghers
AUDIO album *How To Replace It* via Spotify
slagwerkkrant.nl

istanbul Agop®
Handmade cymbals from Turkey.

Istanbul Agop Taditional Series includes a diverse and versatile line-up of cymbals producing rich, warm overtones with a highly musical presence. They are available in weights ranging from paper-thin to heavy, offering a wide array of models and sizes to complement any style of music.

TRADITIONAL
20" jazz ride

FENTEX

Drum3Daagse

18-19-20 augustus 2023

Reserveer tijdig; maar 72 plaatsen!
Alle informatie op de Event-pagina
in deze Slagwerkkrant, of op
www.drumdriedaagse.nl

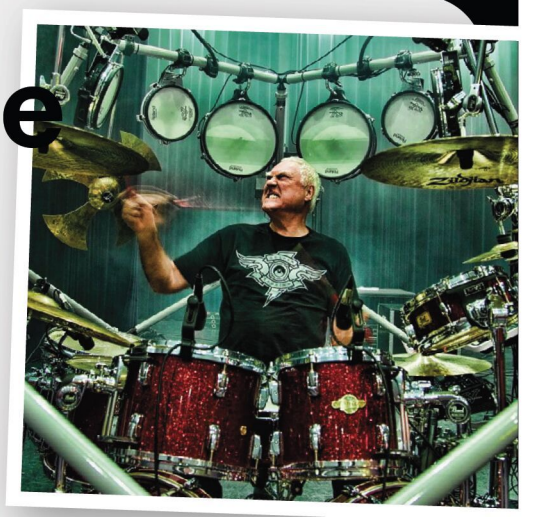

MUSICSTATION
Voor drumlessen
en workshops van
Cesar Zuiderwijk

Pearl Zildjian Roland REMO VATER

www.musicstation.nl
Info: Prinsestraat 38, 2513 CD Den Haag,
info@musicstation.nl

Maatwerk in Drums

Voor Hans Sprenger hebben elektronische drums geen geheimen

Nederland en België kennen een grote verscheidenheid aan drumspeciaalzaken, maar eentje die zich specifiek toelegt op elektronische drums? Dat is er vooralsnog maar één: Maatwerk in Drums, midden in het pittoreske centrum van Leerdam. Wij gingen op bezoek en spraken met eigenaar en oprichter Hans Sprenger.

Tekst en foto's Dennis Boxem

Maatwerk in Drums is geen winkel waar je zomaar even kunt binnen vallen: Sprenger werkt alleen op afspraak. 'Maar voor klanten ben ik altijd bereikbaar hoor; we zijn ook vaak gewoon aanwezig', zegt Hans daar meteen bij. Het is een beetje het gevolg van de manier waarop Sprenger zijn zaken doet: grondig en gedegen. Verwacht hier dus geen bezoekje van tien minuten waarna je met een paar dozen weer buiten staat. Hans helpt je bij het maken van een keuze, legt uit hoe alles werkt en levert de set desnoods thuis bij je af.

'Als een klant een afspraak maakt, dan trek ik daar over het algemeen twee uur voor uit. We verkopen bij Maatwerk eigenlijk voornamelijk elektronische sets in het midden- en hogere segment en dan heb je het toch over een wat meer serieuze aanschaf. Daar hoort wat mij betreft een bepaalde mate van service bij. Als iemand hier binnenkomt, gaan we eerst bepalen wat de wensen zijn. Moet de set realistisch uitziende drums hebben of gewoon pads; wat voor sounds moeten erin zitten; hoe groot moeten de bekkenpads zijn; dat soort dingen. Aan de hand daarvan gaan we dan een aantal sets uitproberen.'

En dan valt er bij Maatwerk heel wat uit te proberen. De winkel staat vol met onder meer ATV, Gewa, Pearl, Roland en Efnote, en daarnaast zijn er natuurlijk nog de drumkits die Sprenger zelf ombouwt. 'Ik ben best kritisch in mijn keuze wat er hier in de

winkel komt te staan. Ik heb maar beperkt de ruimte en ik wil wel dat alles ook daadwerkelijk uitgeprobeerd kan worden. Daarom staan er ook alleen maar sets in de winkel waar ik ook zelf vertrouwen in heb.'

Andere expertise

Voor Hans was de keuze om voor een volledig elektronische winkel te gaan een logische. 'Ik speel zelf al heel lang eigenlijk uitsluitend nog elektronisch. En sinds een jaar of vijftien zijn e-drums zo goed dat ze voor veel drummers een volwaardig alternatief voor een akoestische kit zijn geworden. Ik zie het een beetje als het verschil tussen elektrische gitaar en akoestisch. Je kunt op beide met dezelfde techniek spelen, maar ze klinken anders en ze kunnen ook wat anders. Zo benader ik het ook. Elektronisch slagwerk vereist een andere expertise dan akoestisch slagwerk, en ik ben me op de elektronische kant gaan toeleggen.'

Tussen de sets die prominent in de winkel aanwezig zijn, staan ook een aantal van Maatwerk in Drums' eigen custom drums: akoestische drumkits die door Hans met veel kundigheid worden verbouwd tot elektronische sets. Dat gebeurt veelal met eigen onderdelen. 'Het hangt een beetje van de klant af hoever we gaan. In het meest uitgebreide geval voorzie ik een drumkit van mijn eigen triggers en eigen elektronische bekkens, en dat alles wordt dan gecombineerd met een ATV aD5 module of de Pearl Mimic. Dat zijn wat mij betreft nog steeds de twee best klinkende

'Ik ben kritisch in mijn keuze wat er hier in de winkel komt te staan'

modules die je momenteel kunt krijgen.'

De triggers die Hans zelf maakt, hebben een bijzonder ontwerp. Op een kunststof plaat zit de trigger die dan via een vierkant stukje schuim met het vel in contact komt. 'Dat vierkante stukje schuim is expres. Je kent natuurlijk de 'kerstboompjes' wel die de trigger met het vel verbinden. Die hebben allemaal hetzelfde probleem: een gigantische hotspot rond de trigger. Ik kwam erachter dat je bij zo'n vierkant stukje schuim dat probleem helemaal niet hebt. Natuurlijk betekent dat wel dat je alles zelf moet maken, maar dat vind ik niet erg.'

Wil je een akoestische set volledig laten ombouwen naar elektronisch dan ben je met bijvoorbeeld de ATV Ad5 module rond de 3.000 euro kwijt. Dat is voor een set inclusief twee crashbekkens, een ride en een hihat. Hans maakt zijn eigen elektronische bekkenpads van Arborea Low Noise cymbals die hij zelf van triggers voorziet.

Dag en nacht

Voor klanten met een beperkter budget heeft Hans een zogenaamde hybride oplossing samengesteld: Een akoestische kit van Mapex met gaasvellen, 2Box triggers, Arborea silent cymbals, twee microfoons, een mengpaneeltje en een module. De drums maken gebruik van triggers, de bekkens worden via de microfoons opgepikt en in het mengpaneeltje komt alles samen. Zo combineer je het beste van twee werelden zonder al te veel volume. Slim! 'De bekkens van Arborea en de gaasvellen importeer ik overigens zelf. Er zijn ook genoeg mensen die ze gewoon gebruiken om stil op te oefenen, want daar zijn ze ook prima geschikt voor.'

Hans Sprenger is nu al zo'n negen jaar bezig met Maatwerk in Drums. Eerst op een andere locatie, maar nu dus midden in het centrum van Leerdam, achter de grote kerk. In een straatje dat heel typerend ook 'Achter de kerk' heet. De woning van Hans bevindt zich boven de mooi ingerichte showroom. 'Ik zeg altijd dat ik dag en nacht voor mijn klanten klaarsta, maar gelukkig valt het met de reistijd wel mee zo. Ik meen dat echter wel. Als er iets aan de hand is – er gaat iets kapot, of er is iets onduidelijk – dan ben ik altijd bereid om te helpen. En ik ben ook in de gelegenheid dat te doen. Ook met garantiedingen probeer ik veel zelf op te lossen. Veel van mijn klanten kunnen gewoon geen weken of maanden wachten op een garantieclaim: die willen of moeten gewoon kunnen spelen. En daar zet ik me dan ook extra voor in.' ■

Tobias Schuler

Bescheiden geweld

Niet veel blackmetaldrummers spelen met zo veel techniek, precisie, vastberadenheid en beheersing als Tobias Schuler. De 33-jarige autodidact, multi-instrumentalist en muziekdocent maakt sinds 2010 deel uit van Der Weg Einer Freiheit. Met die Duitse groep nam hij vier studioplaten op vol imposante blastbeats, smaakvolle fills en donderde dubbele-basspartijen. Zijn ster mag dan rijzende zijn, hij stelt zich uiterst bescheiden op en voelt zich vooral bevoorrecht deel uit te mogen maken van zijn favoriete band.

door Wouter Dielesen

Schuler staat niet graag in het middelpunt van de belangstelling. Over het interviewverzoek moest hij 'echt even nadenken', omdat hij niet wist of hij zich wel comfortabel zou voelen bij die vorm van aandacht. Zijn social media-accounts laat hij beheren door een bevriende muzikant en complimenten over zijn drumspel wuift hij veelal weg. Zijn bescheidenheid tekent hem, bijvoorbeeld als hij aangeeft maar zelden naar andere drummers te kijken. 'Dat vind ik frustrerend. Ik vergelijk mezelf dan met anderen. En hoe goed ik ook word, er zijn altijd duizenden drummers die veel beter zijn dan ik.'

Uiteindelijk gaat hij het gesprek aan, maar niet voordat hij zich nog wat verder indekt. Zo vertelt hij dat hij niet eerder een interview gaf, hij misschien niet op elke vraag een antwoord heeft en zijn Engelse woordenschat wellicht tekortschiet. Hij oogt gespannen en zit op het puntje van zijn stoel, maar naarmate het gesprek vordert, ontdooit hij langzaam en typeert het interview uiteindelijk schertsend als 'niet vervelend'.

Plaats van handeling is het Tilburgse 013 Poppodium, begin maart. Samen met de Franse acts Igorrr en Hangman's Chair en het Belgische Amenra start Schuler daar met Der Weg Einer Freiheit een Europese tournee van 29 shows in 36 dagen. 'Onze langste tour tot nu toe', legt hij uit. Hoe hij die showreeks zonder kleerscheuren doorkomt? 'Vooral door geen alcohol drinken. Tijdens mijn eerste nightliner-tour in 2011 hield ik wel van een drankje. Na vijf dagen was ik uitgeput. Zo kon ik niet doorgaan. Sindsdien drink ik niet meer op tour en sport ik elke dag. Muziek is heel belangrijk voor me; het is mijn leven.'

Kleine Trommler

Al vroeg in zijn bestaan speelde muziek een prominente rol. 'Ik ben de jongste van drie broers. De oudste begon als kind met klassieke gitaar, maar dat vond hij niks. Hij stopte en ging drummen. Mijn andere broer nam zijn gitaar over en kocht later een goedkope, elektrische Yamaha gitaar. Toen ik dat instrument zag, wilde ik er ook een. Mijn moeder ging overstag. Ik begon met melodieën van Iron Maiden, zoals het intro van *The Loneliness Of The Long-Distance Runner*. Wat later sloot ik me aan bij een heavymetalband, waar ik ook bij zong. Op mijn dertiende stapte ik over naar een deathmetalgroep die Vained Light heette. We hadden geen drummer, dus op ons eerste album speelde ik ook de drum-

enaar

partijen maar in. Net als met de gitaar leerde ik mezelf drummen. Dat deed ik in de kelder, op de kit van mijn oudste broer. Het was verboden om die spullen aan te raken, maar ik was erdoor betoverd. Als drummer weet je altijd wanneer er iemand aan jouw spullen heeft gezeten, dus we hadden geregeld woorden.

'Na een tijdje kocht ik voor honderdvijfentwintig euro mijn eigen drumset, een tweedehands kit met een dubbele-basspedaal en bekkens. Ik speelde in het begin vooral mee met het eerste album van The Black Dahlia Murder (*Unhallowed*) en *Images And Words* van Dream Theater. Die partijen waren veel te moeilijk voor mij en het klonk nergens naar, maar ik deed mijn best. Mijn oudste broer had drumles. Toen hij naar de universiteit ging, liepen zijn lessen door, die waren al betaald. Mijn ouders stelden voor dat ik die lessen zou overnemen. De eerste keer dat ik ging, zei ik dat ik dubbele bass en deathmetal wilde spelen. De leraar vertelde me dat dat later wel kon en dat ik moest beginnen met een heel dik basisboek, dat *Das Buch Für Kleine Trommler* heette. Dat vond ik zo vreselijk dat ik nooit meer ging. Pas later kreeg ik weer drumles, op mijn zesentwintigste. Ik studeerde toen aan de Pädagogische Hochschule Freiburg en volgde een opleiding om muziekdocent te worden. Daar kreeg ik drumlessen van Daniel Schay, een te gekke jazzmuzikant.'

Drums als stemmen

Ondertussen kreeg Schuler's muzikale carrière steeds meer vorm. Eerst drumde hij bij metalcoreband Scars Of My Enemy. Die groep ging over in Fuck You And Die, zijn eerste serieuze band. 'We speelden vaak samen met Fuck Your Shadow From Behind, de groep die uiteindelijk zou overgaan in Der Weg Einer Freiheit. Zo leerde ik Nikita kennen, met wie ik al jaren de spil van Der Weg Einer Freiheit vorm (multi-instrumentalist, producer en engineer Nikita Kamprad is zanger-gitarist bij de band; red.). Voordat ik me bij die groep aansloot, was het mijn favoriete band, en nog steeds. Ik vind Nikita een genie en een geweldig mens. Eerst had de groep Christian Bass als drummer, inmiddels al jaren vaste kracht bij de Duitse metalcoreband Heaven Shall Burn. Toen Der Weg Einer Freiheit werkte aan de EP *Agonie*, was Chris heel druk om zijn lesbevoegdheid te halen; ook hij wilde docent worden. Daardoor kon hij niet oefenen met de rest. >>

'Der Weg Einer Freiheit bepaalt voor een belangrijk deel mijn leven'

De spullen van Tobias Schuler
Tama Star Maple drums
- 22″ bassdrum (2x)
- 8″, 10″ en 12″ toms
- 16″ floortom
- 14″x6½″ Tama S.L.P. Stainless Steel snaredrum

Meinl bekkens
- 14″ Heavy MB20 hihat
- 22″ Heavy MB20 ride
- 16″, 17″ en 18″ Medium Thin Byzanze Briljant crashes
- 18″ Heavy MB20 china
- 16″ Byzanze Traditional china

‘Het was verboden die drumspullen aan te raken, maar ik was erdoor betoverd’

Ik speelde mee als sessiemuzikant en viel voor hem in tijdens de repetities, zodat de band goed voorbereid de studio in kon. Uiteindelijk stopte Chris en werd ik de vaste drummer. *Unstille* was de eerste plaat waar ik op speelde.

‘Ik denk wat anders over drums dan Chris. Dat komt doordat ik altijd gefascineerd geweest ben door allerlei instrumenten. Behalve drums en gitaar speel ik onder meer ukelele, basgitaar, banjo en een beetje viool. Ik ben gek op snaarinstrumenten, akoestisch en elektrisch, en op keyboards. Alleen met blaasinstrumenten heb ik niks, hoewel ik als kind saxofoon speelde. Ook zong ik lang in een koor. Drums zie ik als stemmen. De hoogste stemmen zijn de bekkens, de toms zitten in het middenbereik, de snare heeft zijn eigen stem en de bassdrums zijn de lage stemmen. Als ik een nieuw nummer van Der Weg Einer Freiheit benader, richt ik me eerst op de partituren en luister naar de gitaar- en baspartijen en harmonieën. Ik wil precies weten wat er allemaal gebeurt; pas dan begin ik met de drums.

‘Op de eerste plaat van Der Weg Einer Freiheit stond *Neubeginn*, geschreven met behulp van een drumcomputer. In dat nummer zit een blastpartij die drie minuten aanhoudt en begint op 220bpm en gaat naar 240bpm: nogal intens. Als ik iets niet kan spelen, ga ik op zoek naar oplossingen, zo ook toen. Het duurt vaak lang om nieuwe technieken te vinden. Zo speelde ik eerst bassdrum met behulp van mijn scheenbeenspieren, maar die gingen enorm branden en er zat een limiet aan de snelheid die ik kon halen. Ik leerde mijn kuitspieren te gebruiken, die zijn veel sterker. Ook gaf ik de klopper de ruimte en liet de terugslag zijn werk doen. Door die aanpassingen kon ik veel sneller spelen en zonder pijn. Dezelfde technieken paste ik toe op mijn armen. Door mijn hand wat te laten zakken, ging ik de spieren aan de onderkant van mijn onderarm gebruiken, in plaats van die aan de bovenkant. Met die aanpassing veranderde alles. In *Aufbruch*, ons snelste nummer, afkomstig van vierde studioalbum *Finisterre*, speel ik nu zelfs een blaststuk van een minuut op 245bpm.’

Leven van muziek

Sinds zijn toetreding tot Der Weg Einer Freiheit leeft Schuler van muziek. ‘De band bepaalt voor een belangrijk deel mijn leven. We hebben inmiddels zo’n vijfhonderd shows gedaan. Behalve met deze band ben ik ook bezig met muziekonderwijs. Ik werk als gitaarleraar op mijn oude Hochschule en geef vanuit huis en via Skype drumles. Ook doe ik regelmatig sessiewerk, vooral voor Duitse blackmetalbands. Voor het album *Auf Teufel Komm Raus* van Brannthorde programmeerde ik de drums, en met Waldgeflüster nam ik in onze oefenruimte akoestische partijen op voor het album *Meine Fesseln*. Ook speelde ik een tijdje bij Heretoir. Die groep had tijdelijk een drummer nodig. Ik vond de muziek en de mensen heel tof, oefende een maand lang en trad daarna met ze op.

‘Momenteel ben ik bezig om het materiaal in te studeren van Los Males Del Mundo, een Argentijns blackmetalproject. De twee oprichters vroegen Nikita om hun album *Descent Towards Death* te mixen en de baspartijen in te spelen. Op dat album gebruikten ze een drumcomputer. Toen ze aangaven live te willen gaan spelen, vroegen ze Nikita opnieuw als bassist, Stefan Dietz van Nocte Obducta als gitarist en mij als drummer. Tot nu toe hadden we enkel wat Zoom-sessies. We hebben elkaar nog niet in het echt gezien.

‘Doordat ik zo veel met muziek bezig ben, luister ik de laatste jaren nauwelijks nog naar andere artiesten. Ook voel ik niet de drang om opvolging te geven aan mijn soloproject Mind Over Matter. Onder die noemer maakte ik in 2014 een nummer, waarbij ik alle instrumenten bespeelde en zong. Ik heb er veel van geleerd, maar ik ben niet zo creatief meer en ik schrijf momenteel geen muziek. Ik ben ook eigenlijk helemaal geen componist, meer iemand die zijn eigen interpretatie geeft aan muziek. Dat ik daar waardering voor krijg, vind ik tof hoor. Zolang ik maar niet in het middelpunt van de belangstelling hoef te staan.’ ■

LEES, LUISTER EN KIJK VERDER OP SLAGWERKKRANT PLUS

VIDEO Drumcam: Der Weg Einer Freiheit - *Morgen* (2022)
VIDEO Der Weg Einer Freiheit - (official live video)
VIDEO Tobias Schuler drumworkshop (2019)
VIDEO Tobias Schuler - Mind Over Matter (2014)
slagwerkkrant.nl

Cesar Zuiderwijk's Music Station en Slagwerkkrant presenteren

DE 22e

DRUM 3 DAAGSE

VR ZA ZO

18, 19, 20 AUGUSTUS 2023

JOOST KROON
SALLE DE JONGE – ILSE HOFMA
KOEN HERFST - CESAR ZUIDERWIJK

EN HET VASTE ONVERWOESTBARE DOCENTENTEAM
VAN DE DRUMDRIEDAAGSE

18-19-20 augustus 2023, Musicon Den Haag, Soestdijksekade 345

DRIE DAGEN CLINICS EN LESSEN – DRIE DAGEN DRUMMEN

Als je je inschrijft voor de DrumDrieDaagse krijg je drie dagen lang lessen, lezingen, lesmateriaal, sessies, lunches en heel veel lol: all-in voor € 295,-.
PS. De factuur wordt in mei verzonden.

Schrijf je nu in op **drumdriedaagse.nl**

SLAGWERK KRANT

Cesar Zuiderwijk Musicstation

DRUMLAND

© Darkster Fotografie

Tom Leyman

Een beetje uit de buik bij Ramkot

Ramkot: de naam doet misschien denken aan een rammelende garagerock-band, maar het Gentse trio grossiert juist in sterke, pakkende rocksongs met uitgekiende producties. Na twee ep's is het nu tijd voor hun debuutalbum *In Between Borderlines*. Het energieke spel en de karakteristieke drumsounds van Tom Leyman zijn opvallende factoren in de bandsound.

tekst Kevin Pasman

‘De magie in de band zit er denk ik in dat Tim (Leyman, zanger-gitarist en Toms jongere broer; red.) en Hannes (Cuyvers, zanger-bassist; red.) allebei zeer geschoold zijn en dat het bij mij allemaal een beetje uit de buik komt’, aldus de drummende Leyman. ‘Die mannen kunnen noten lezen en zijn nu allebei productie aan het studeren. Ik doe soms dingen waarvan zij mogelijk denken: dat klopt niet. Maar dat vind ik dan ook weer het mooie aan muziek: er is niets dat niet klopt.

‘Zeker bij *In Between Borderlines* hebben we veel meer met zijn drieën geschreven dan ooit tevoren. Wel is het Tim of Hannes die

met een idee of aanzet komt. Maar laten we zeggen dat dat zo’n tien procent van het nummer is, want vaak wordt die basisriff in de loop van het schrijfproces ook nog aangepast.

‘Als we een nummer binnen twee repetities voelen, zit het goed. Daarmee wil ik niet zeggen dat we geen tijd steken in het finetunen van de nummers, maar puur voor de basis van een nummer. Je kunt gewoon plots met zijn drieën staan te grooven. Dat moet goed zitten. De rest is ook gewoon maar toplaagjes om een nummer zo mooi mogelijk te maken.’

Fris

‘We konden voor deze plaat niet twee weken aaneengesloten de studio in; louter door tijdgebrek. We deden nog een stuk tour voor onze vorige ep, Tim en Hannes studeerden, en ik had een vaste job. Er was dus geen tijd om te zeggen: we gaan even twee of drie weken doorpakken in de studio. Dus hebben we die plaat opgenomen in verschillende weekends door heel het jaar. Dat wil dus ook zeggen dat we elke keer de drums opnieuw moesten miken, soundchecken, misschien een nieuwe manier van opnemen verzinnen...

‘We zijn zo streng op die drumsound dat we elke keer dat we de studio in gingen een dag verloren aan microfoons klaarzetten en soundchecken. Zo klinken de drums al zo goed mogelijk als we de studio uit komen. Voornamelijk op de snares gebruiken we best wel wat samples, maar dat zijn samples die we zelf opnemen – vaak andere snares die ik op een andere manier aansla – en die stapelen we dan.

‘Aan het einde van *Don’t Drop Down* hoor je bijvoorbeeld een heel bombastische drumlijn. Dat zijn twee drums die ik over elkaar heb opgenomen. Op die manier wordt er wel veel toegevoegd aan de sound van de originele drums, maar we proberen wel het akoestische

‘Dat vind ik het mooie aan muziek: er is niets dat niet klopt’

instrument zo veel mogelijk te banderen. Wat ik het coole vind aan deze manier van opnemen: er zit wel lijn in het geluid van de plaat, maar tegelijkertijd zit er ook veel variatie in. En die variatie, qua sound tenminste, komt van elke keer met een fris hoofd opnieuw de studio in gaan.’

Herschrijven

Omdat de basis altijd uit akoestische drums bestaat, is de vertaalslag naar live eenvoudiger dan de producties doen vermoeden. ‘Ik vind dat belangrijk’, knikt Leyman. ‘We maken het onszelf al moeilijk genoeg door veel synths te gebruiken en met z’n drieën te zijn. Ik heb altijd het gevoel dat we de nummers drie keer schrijven: voordat we de studio in gaan, nog een keer tijdens de opname, en dan nog eens herschrijven om ze live met z’n drieën te kunnen brengen.

‘Gelukkig valt dat in de drumsounds mee. Er heeft nog nooit een trigger op de snare of kick gemoeten om iets te kunnen reproduceren. Wel hebben we sommige samples in de studio gemaakt met synths en die speel ik mee op mijn Roland SPD-SX. Er is niets wat meeloopt, maar het zijn pads die ik mee aansla. Die zware drones op *Am I Alright Now* komen daar bijvoorbeeld uit.

‘Mijn drumstel is een Ludwig Keystone met een extra 18” floortom. Die heb ik op mijn achttiende nieuw gekocht. Ik heb hem uit de doos gehaald en sindsdien nooit meer getwijfeld om iets anders te spelen. Lang heb ik op een Gretsch Anniversary Edition snare gespeeld. Het coole daarvan was dat hij een houten buitenkant en een metalen binnenkant had. Sinds deze tour ben ik veranderd. Nu heb ik een Ludwig Acrolite. Mijn bekkens zijn Sabian HHX, de nieuwe reeks. In een muziekwinkel in Gent hing daar toevallig een 20” crash van en dat was waanzin. Die *washt* zó goed! Ik kwam van Zildjian Thinline K’s, waar ik ook supercontent mee was, maar die HHX zijn echt fantastisch: een 19” crash, een 20” crash en een 21” ride.’

In het geniep

Het was niet vanzelfsprekend dat Leyman ging drummen. ‘Onze vader was gitarist’, licht hij toe. ‘Ook omdat ik de oudste van de twee ben, was het zo’n beetje meegegeven van: als je een instrument wilt spelen, zal het gitaar worden. En dat gebeurde ook, maar eigenlijk wilde ik zelf toen al liever drummen. In het begin was dat stiekem; op potten, pannen en wastrommels, met de drumstokken van de drummer van mijn vaders band die ik ergens gevonden had.

‘Op mijn achttiende heb ik gezegd: nu koop ik mijn eigen drums. Tot dan speelde ik in het geniep op drumstellen van vrienden en drummers van de bands waarin ik gitaar speelde Toen ik mijn eerste drumstel kocht, waren er wat muzikanten die een drummer zochten en ik zei: dat wil ik wel proberen. Tot dan had ik nog nooit in een band gedrumd. Ik drumde wel supervaak mee met muziek, maar ik ben op mijn achttiende pas begonnen drummen in een bandformatie. Daarna heb ik ook nooit meer teruggegrepen naar de gitaar. Ik had onmiddellijk het gevoel dat dit mijn juiste plek in de band was.’ ■

LEES, LUISTER EN KIJK VERDER OP SLAGWERKKRANT PLUS

VIDEO Ramkot 3 songs live @Urgent.FM (2022)
VIDEO Ramkot 3 songs live @3voor12 Radio (2021)
VIDEO Ramkot *Fever* @Pinkpop 2022 (fragment aftermovie)
EXTRA link naar *Release van de Week* 23-2
slagwerkkrant.nl

Harm Peters

Reet in de boter bij Psychonaut

Het Mechelse Psychonaut is al enige tijd een van de meest opvallende namen in de post-metalscene. Hoewel hun muziek net zo zwaar en duister is als veel andere bands in het genre, klinkt het trio opvallend dynamisch vanwege de vele seventies rock-invloeden. Voor het optreden op Eurosonic spraken we met Harm Peters, drummer en Nederlander in Vlaamse dienst.

door Kevin Pasman

Peters kwam in 2020 bij de band. 'Ik ben binnengekomen als invaldrummer', licht hij toe. 'De vorige drummer, Peter Le Page, was in China toen ze een aanvraag kregen om op Rock Herk te spelen, een vrij groot festival in België. Met Stefan (De Graef, zanger-gitarist; red.) had ik al een keer een show samengespeeld voor een eenmalig project, en dat klikte wel. Dus hij had me gemaild: "Het is wat moeilijk. Hier heb je de setlist. Kun je dat spelen?" Ja, dat lukt wel. We hebben denk ik twee of drie repetities gehad en toen spelen. En dat was zó goed bevallen.

'Later kon Peter door familie-omstandigheden niet meer door met de band en hebben ze gevraagd of ik het voor vast kon doen. Ik had het setje al gespeeld, dus we konden het meteen oppakken, haha! Daar ben ik met een heel open mind in gegaan: kijken wat de dynamiek is en waar ik wat nuttigs kan toevoegen. Toen ik erbij kwam, was het grootste deel van de plaat al geschreven, maar daar heb ik wel mijn input over mogen geven. Ik ben meteen bij alles betrokken geweest.

'Stefan schrijft het merendeel van de songs en daar schrijft hij dan mididrums bij op de demo's. Daar probeer ik wel naartoe te spelen, want ergens heeft hij dat zo in zijn hoofd gehoord. Het is voor mij een mooie uitdaging om dat te vertalen. Hetzelfde met de nummers die er al waren: manieren vinden om dat te vertalen naar hoe ik dat kan spelen. Dat brengt me ook weer nieuwe inspiratie.'

Verlanglijstje

'Peter had een DW kit die wat directer klonk. Zelf heb ik een Tama Imperialstar kit uit de jaren zeventig met een wat meer open sound. Die past goed bij die seventiessound. Hij speelde ook met vier toms. Zelf gebruik ik meestal één tom en twee floortoms. Verder houd ik wel van grote, *washy* bekkens: een 15" hihat, een 18" crash, twee 20" crashes en een 23" ride. En nog een 20" stack. Een heel andere set-up, maar daar stonden ze gelukkig wel voor open. Het werd zelfs gewaardeerd. In de repetitieruimte werkte het supergoed.

'Het zijn allemaal Zildjians. Als je net begint met drummen, speel je natuurlijk op beginnerssetjes, maar vanaf het moment dat ik wat geld had gespaard ben ik Zildjian gaan shoppen en daar ben ik eigenlijk niet meer weggegaan. In de drumwinkel probeer ik nog wel eens bekkens van andere merken en die zijn dan wel goed, maar het is het dan toch niet helemaal.

'Mijn eerste goede set die ik ooit kocht was een 23" ride en een 18" Dark crash. Op de een of andere manier werkt dat altijd, in verschillende stijlen. Soms vraag ik me tijdens het spelen wel eens af of het wel de juiste sound is, maar dan blijkt het in de controleruimte toch altijd weer goed te klinken.

'Daar heb ik een Gretsch Bell Brass snare bij. Die stond heel hoog op het verlanglijstje. Nadat ik 'm een jaar of zes geleden op de kop heb getikt, is ie nooit meer weggegaan. Mijn Tama kit kostte denk ik 200 euro op Marktplaats, dus die snare was toen echt een

rib uit mijn lijf; nog altijd de beste aankoop die ik ooit gedaan heb.'

Polsbandje

'Mijn 23" kick en mijn snare zijn denk ik de belangrijkste onderdelen van mijn sound. Op tour met The Ocean en Pg.lost vorig jaar ging mijn snare kapot. Toen moest het met een andere snare, en daar kan ik wel op spelen, maar het inspireert je niet of zo. Je voelt je als een vis uit het water. Ik heb dan ook geprobeerd om mijn Gretsch zo snel mogelijk te repareren. Het was in Zwitserland en daar was toevallig iemand die vellen en snarenmatten verkocht. Ik ben toen een half uur berg op en berg af naar toe gerend, en weer terug om net voor de soundcheck snel dat vel erop te leggen. Om nog twee shows te spelen, haha! Ook knapte een keer dat plastic bandje dat de snarenmat strak spant. Waar vind je zoiets op een festival? Ze hadden zoals vaak bij zo'n show wel van die stoffen polsbandjes. Daar heb ik hem toen maar mee gespannen. Zit er nog steeds op. Hopelijk breekt hij vanavond niet.

'Als startende muzikant moet je alles bij elkaar schrapen, maar ik ben nu heel blij met de gear die ik heb. Wel ben ik altijd op zoek naar iets nieuws, maar wat ik nu heb werkt. Eigenlijk ben ik best aardig verrast hoe goed die Tama kit klinkt voor zo'n oud beestje. Het gebeurt wel eens dat ik mijn drumstel opruim en een roadie zegt: kan dat niet wat sneller? Het is toch maar zo'n goedkoop ding. Dat klopt, maar dat goedkope ding is wel half Europa door getourd.'

Wolk

'Elke dag dat ik dit doe, ben ik echt superdankbaar. Afgelopen week waren we in Parijs. Terwijl we de stad binnenreden, kregen we een berichtje dat het uitverkocht was. Hoe? Ik kom uit een gehucht onder Eindhoven, wie wil dat zien in Parijs? En die tour met The Ocean: we zijn echt met onze reet in de boter gevallen. Meteen de Nightliner op, alles geregeld. En dan kom je in Utrecht: ramvol. Voor de eerste band! Mensen die naar de rand van het podium komen: "Ik heb jullie plaat zó vaak geluisterd en zó lang gewacht om jullie live te zien." België: precies hetzelfde. Frankrijk: precies hetzelfde. Je rijdt naar Portugal en Spanje, mensen komen vanuit andere landen vliegen om je voor een paar shows te volgen. Dus ik zit nog steeds op een roze wolk en moet ooit ergens neerdalen, haha!' ■

LEES, LUISTER EN KIJK VERDER OP SLAGWERKKRANT PLUS

VIDEO Psychonaut - *The Fall Of Consciousness* (live at Penthouse Sessions)

VIDEO Psychonaut - *All I Saw As A Huge Monkey* (live 2021)

VIDEO mini-doc *Psychonaut - Studio Report (Episode 1: Drums)*

slagwerkkrant.nl

Ludwig Continental

Modern, vintage of

Bij Ludwig was het al een tijdje opvallend rustig in het wat meer betaalbare segment. En dan hebben we het met name over de prijsklasse waarin je meer wilt dan een beginners-drumkit, maar waar je niet zo veel wilt uitgeven dat je het eerste halfjaar bent veroordeeld tot brood met pindakaas. Daar vinden we vanaf nu de Continental: een kit die er is in twee behoorlijk verschillende uitvoeringen: de gewone Continental en de Continental Club.

tekst en foto's Dennis Boxem

De gewone Continental is een modern ogende Ludwig met Elite spanbokken, geïsoleerde ophanging maar wel de van Ludwig bekende vintage bekleding. De Continental Club is een *all-out vintage* ogende kit met kleine doorlopende Imperial spanbokken in dezelfde stijl als de Club Date SE van een paar jaar geleden.

De verschillen tussen beide sets zijn behoorlijk groot. De Continental Club heeft met de doorlopende spanbokken veel langere spanbouten nodig natuurlijk, maar zelfs bij de details lopen de sets uiteen. Bij het in elkaar zetten van de testsets kwamen de floortompoten van de gewone Continental per ongeluk bij de Continental Club te liggen; dat past dus niet. De poten van de Continental Club zijn namelijk een fractie dunner. Daarnaast heeft de Club een paar simpele bassdrumsporen om de bassdrum mee op zijn plek te houden. Op de bassdrum vind je een mooie rail consolette-tommount, die er heel vintage uitziet maar gelukkig wel modern stevig is uitgevoerd.

De Continental testset bestaat uit een redelijk standaard set-up met 22”x16” bassdrum, 12”x8” tom en 16”x16” floortom. De set wordt geleverd met een bijpassende 14”x6½” snaredrum. De enige hardware die je er bij krijgt, is een losse tomarm met multiklem.

De Continental Club heeft een 20”x14” bassdrum, 12”x8” tom, 14”x14” floortom en een 14”x5½” snaredrum. De rail consolette is alles wat je nodig hebt om de tom mee op te hangen, dus extra hardware is niet meegeleverd.

Nieuwe ketelconstructie

Ludwig heeft voor de Continentalserie een nieuwe hybride ketelconstructie van esdoorn- en agathis-hout. Dit hout van de Kauri boom zagen we nog niet eerder bij drumstellen, maar in de gitaarwereld wordt het vrij veel gebruikt. Het hout is licht en egaal en zit qua hardheid iets onder esdoorn. Je zou kunnen zeggen dat je bij de Continental

modern-vintage?

ketel met een soort betaalbare versie van de legendarische maple-gumwood ketels uit de jaren 60 van doen hebt. De ketels zijn afgewerkt met een volledig afgeronde draagrand die voor veel contact tussen vel en ketel zorgt.

De Continental Club heeft dezelfde draagranden maar een heel andere ketelconstructie. Net als de gewone Continental bestaat de ketel uit zeven laagjes en is hij 7.2mm dik, maar in plaats van esdoorn zijn de binnen- en buitenlagen hier gemaakt van kersenhout. Dat zorgt er, samen met het verschil in ketelbeslag, wel voor dat de Club set een fractie meer 'lucht' lijkt te hebben dan de gewone Continental. Dat verschil is echter wel zo klein dat ik er bij de 12" bijvoorbeeld geblinddoekt geen geld op zou durven zetten.

De vellen op de Continental zijn de Chinese Remo UT vellen die je op de meeste drumkits in deze prijsklasse tegenkomt. Enkellaags transparant op de toms, een Powerstroke 3-kopie op de bassdrum en een gecoat vel op de snaredrum. De UT vellen werken op de ene drumkit beter dan op de andere, maar in het geval van de Continental nemen ze wel erg veel van het karakter weg. Ze voldoen als je een krap budget hebt, maar om de drums goed te beoordelen hebben we toch even een setje Amerikaanse vellen gemonteerd.

Iets dieper

We beginnen met de Continental die met zijn 22”x16” bassdrum eigenlijk een beetje teruggaat naar de jaren 90. Iets dieper dan de traditionele 14” diepe bassdrum, maar minder diep dan de 18” of meer die de afgelopen twee decennia de norm waren. En die 16” geeft dus meer dan genoeg diep en laag. Toegegeven: hij heeft niet het donderend rammelende laag van een 18”, maar daar staat tegenover dat hij makkelijker te besturen is en een ruimer stembereik heeft. Een 18” diepe bassdrum wordt qua toon vaak alleen maar korter als je omhoog stemt. De Continental gaat ook daadwerkelijk omhoog qua toon. En dat is als je een wat meer ‘bigband-achtige’ stemming zoekt bepaald niet vervelend. De 22”x16” reageert prima op dynamiek; je kunt muzikaal gezien behoorlijk een punt maken en er zijn met de klopper heel wat verschillende donkere tonen uit te toveren. Een prima allround bassdrum.

De 12”x8” tom klinkt lekker vol en stevig, een beetje wollig maar met een prima punch. Laaggestemd geeft ie een vette *pets* en zodra je een beetje omhoog gaat, komt daar meters aan toon bij. Het stembereik van de 12” is prima, maar Ludwig heeft van oudsher net als Pearl wat grotere diameter ketels. Dat heeft tot gevolg dat je voor een echt lage stemming de UT vellen eerst een beetje moet zetten: hoog stemmen, even goed op het vel leunen en vervolgens weer naar beneden stemmen. Bij Amerikaanse Remo’s of Evans heb je dat probleem niet.

De 16” floortom is heel gespierd en heeft een diepe, buikige toon. De floor geeft de drumkit echt een low-heavy karakter, aangezien je met twee toms eigenlijk de meeste fills op deze trommel eindigt. Wil je een wat lichtere sound, dan ben je met de 14” floortom van de Continental Club beter af.

De 14”x6½” snaredrum heeft veel toon, een wat vettige aanslag en een gezellige portie rammel. Met een lage tot medium stemming heb je al snel een beetje extra demping nodig, maar met een klein dempgelletje of een stukje tape heb je de boventonen heel makkelijk onder controle. Vanaf een hoge velspanning

wordt de klank lekker funky en kort: de rammel verdwijnt helemaal naar de achtergrond en je krijgt daar een stevig snijdende spierballenklank voor terug.

Vintage vibe

De Continental Club is in ieder geval qua looks een heel andere drumkit dan de gewone Continental. Door de doorlopende spanbokken en de rail consolette-tomhouder krijg je meteen een behoorlijke vintage vibe, en dat past eigenlijk ook prima bij de ketelconstructie en de afgeronde draagranden. De simpele bassdrumsporen doen hun werk prima, maar door het gewicht van de tom is het wel zaak om even goed op te letten dat je beide kanten goed vastzet.

De 20”x14” bassdrum is een vrolijk bassdrummetje dat duidelijk minder laag heeft dan de 22” versie. Dat wordt echter ruimschoots goedgemaakt door een wat ruimer stembereik en een lekker drukkende maar luchtige klank. Met de vellen wat hoger gestemd en met nauwelijks demping wordt de toon behoorlijk ‘boppy’ en heb je een mooi ronde toon. Stem je laag en voeg je naast een beetje demping ook een voorvel met een microfoongat toe, dan levert dat juist heel wat punch op; een lekkere compacte sound die niet te veel power heeft. De 20” heeft iets minder spierballen dan het 22” model, dus dat is – afhankelijk van je muziekstijl – iets om rekening mee te houden.

De 12”x8” tom heeft zo weinig klankverschil met dezelfde tom van de gewone Continental dat we hier kunnen volstaan met het noemen van de tomrozet. Die is namelijk een iets lichtere uitvoering dan het model op de gewone Continental. Dat zie je overigens ook terug bij de floortompoten; ook die rozetten zijn iets lichter uitgevoerd.

Velspanning

De 14” Continental Club floortom heeft opvallend lange spanbouten om bij de enkele doorlopende spanbokken te komen. Dat zorgt ervoor dat je even op moet letten als je een vel verwisselt. Je kunt een vel namelijk makkelijk scheef op de trommel zetten en aanspannen. Geef je er vervolgens een paar klappen op, dan verdwijnt je velspanning als sneeuw voor de zon en kun je opnieuw aan het stemmen. Hoe ondergetekende tot die conclusie kwam, laat ik daarbij in het midden.

Deze 14” floor heeft een fijne gefocuste klank met een diepe buik die ideaal in de ‘vintage vibe’ van de Club past: laaggestemd is hij grommend en donker en bij een hoge stemming krijg je meer toon maar blijft die stevige onderbuik gewaarborgd. Een prima sound die overigens ook zonder problemen te combineren valt met de wat meer bottom-heavy 16” van de gewone Continental.

De 14”x5½” snaredrum van de Continental Club heeft wat meer *pets* en wat minder body dan zijn diepere broertje. Maar tegelijkertijd is hij ook makkelijker onder controle te houden. Rimclicks klinken identiek, maar rimshots hebben meer *klets* en minder jank. Het stembereik is even breed als bij de 6½”. Bij hogere stemming wordt de klank korter en iets beheerster, terwijl de gewone Continental dan juist iets gevaarlijker wordt.

Kortom

De beide Continental sets zijn een interessante combi. De esdoorn/agathis-ketel met ouderwetse afgeronde draagranden zou je ‘nieuw vintage’ kunnen noemen, en dan kun je vervolgens zowel met de maten als met de uitvoering kiezen hoever je die vintage-vibe wilt doorvoeren. Ga je *all-in* dan kies je voor een Continental Club, maar heb je liever een meer solide en moderne uitvoering dan zal de keuze toch al snel op de gewone Continental vallen. ■

Importeursreactie: zie pagina 55

DE FEITEN

Ludwig Continental
- Elite spanbokken en rozetten
- losse tomhouder met multiklem
- 7-laags ketels van esdoorn- en agathis-hout

testset
- 22”x16” bassdrum
- 12”x8” tom
- 16”x16” floortom
- 14”x6½” snaredrum
- prijs: € 1.499,-

Ludwig Continental Club
- Imperial spanbokken en rozetten
- rail consolette-tomhouder
- 7-laags ketels van kersen- en agathis-hout

testset
- 20”x14”bassdrum
- 12”x8” tom
- 14”x14” floortom
- 14”x5½” snaredrum
- prijs: € 1.325,-

HET OORDEEL

\+
- stevige, wat vintage sound
- keuze tussen moderne of modern-vintage hardware

\–
- UT vellen beperken het karakter en stemgedrag een beetje

DE CONCURRENTIE

- PDP Concept Maple
- Gretsch Renown
- Sonor AQ-2

Zo Frans als stokbrood

Het Franse Pro Orca maakt al heel wat jaren op relatief kleine schaal drumstokken. Die stokken waren in het verleden ook al in de Benelux leverbaar, maar dat is inmiddels alweer jaren geleden. Sinds kort is het merk weer terug en dus is het hoog tijd om opnieuw kennis te maken.

tekst Dennis Boxem

We moeten terug naar Slagwerkkrant 80 voor de laatste recensie van Pro Orca stokken. Even voor de duidelijkheid: dan hebben we het over 1997, dik 25 jaar geleden. Het is dus een understatement om te zeggen dat ze bij Pro Orca wel wat ervaring hebben. Niet al te lang geleden onderging het stokkenmerk een kleine facelift, compleet met vernieuwd logo, maar de productie is nog steeds relatief ouderwets: de stokken worden per stuk op een draaibank gemaakt.

Original French Baguette staat er op de stokken gedrukt: een mooie knipoog naar het feit dat het Franse woord voor stokbrood hetzelfde is als het woord voor drumstok. Op iedere stok staat in diepdruk een klein rond Frans vlaggetje gedrukt. Dat vlaggetje kun je voelen en de suggestie is dat je het onder je duim houdt. Bij de ene stok zit dat meer richting het juiste balanspunt dan de andere, maar mocht je behoefte hebben aan een voelbaar referentiepunt op je stokken, dan kun je dat hier zeker voor gebruiken.

Topklasse

Voor deze hernieuwde kennismaking ontvingen we vier paar stokken: een 5B met ovale tip, een 7A met doperwten-tip, een 5A met kogelvormige tip en een uit de kluiten gewassen 5Ax met een extra forse ovale tip. Alle stokken zijn gemaakt van hickoryhout, en daarbij valt meteen op dat Pro Orca werkelijk topklasse hout kiest voor zijn stokken. De nerf in deze stokken is namelijk hoegenaamd onzichtbaar en verkleuringen of donkere lijnen zie je nergens op de stokken.

De vier modellen lopen behoorlijk uiteen qua spelgevoel. De 7A met doperwten-tip speelt het lichtst, heeft een mooie definitie op bekkens en geeft een heel vlotte rebound. De 5A is aanzienlijk steviger, zowel qua spelgevoel als qua klank. De kogelvormige tip geeft een vrij breed contact en daardoor heel wat toon op bekkens en drums. De 5B is qua klank nog weer een stapje breder, maar de balans is vergelijkbaar met de 5A. De 5Ax is zo'n anderhalve centimeter langer dan een normale 5A en heeft daarnaast ook een veel grotere tip. Dat levert een stok op die de balans heel erg ver naar voren heeft liggen: zwaar spelen, maar zonder problemen veel volume.

Na een paar uurtjes spelen zien de Pro Orca's er nog prima uit. De stokken zijn behoorlijk bestendig tegen rimshots, en qua slijtage doen ze geen millimeter onder voor de grote Amerikaanse merken. De stokken zijn behoorlijk glad geschuurd, maar qua grip levert dat geen problemen op.

Kortom

De vier setjes Pro Orca stokken uit deze test maken nieuwsgierig naar meer. De stokken spelen meer dan prima en houtselectie en afwerking zijn eerste klas. Meer kun je eigenlijk van een paar drumstokken niet wensen. ■

Importeursreactie: zie pagina 55

DE FEITEN

- in Frankrijk gemaakte stokken van hickory

testset

- 5A € 12,90
- 7A € 12,90
- 5B € 12,90
- 5Ax € 12,90

HET OORDEEL

\+
- prima afwerking
- goed spelgevoel

\−
- geen minpunten

DE CONCURRENTIE

- Vic Firth
- Vater
- Pellwood
- Balbex

Sonor Kompressor snaredrums

Metaal met Duitse

Sonor heeft al heel lang een reputatie hoog te houden op snaredrumgebied, maar de afgelopen paar jaar was er een opvallende hiaat in de catalogus. Daar komt nu verandering in met een hele reeks metalen middenklasse snaredrums: de Kompressor-reeks.

tekst Dennis Boxem

Tot nu toe bestond het huidige aanbod van Sonor uit óf betaalbare snares uit hun Chinese fabriek óf pittig geprijsde profi-snaredrums uit hun Duitse fabriek. De Kompressor-reeks gaat daar tussenin zitten. De nieuwe metalen snaredrums hebben prima specificaties die geen tweede hypotheek vergen. Er is keuze tussen aluminium, messing en staal in acht verschillende maten. Voor deze test ontvingen we er van elke metaalsoort een.

Sonor heeft een eigenaardigheidje in de manier waarop ze hun trommels bouwen. Ze gebruiken iets dat ze door de jaren heen Optimum Shell Measurement zijn gaan noemen. De ketels hebben een iets kleinere diameter dan gebruikelijk, waardoor de vellen ook bij de laagste stemmingen al volledig vlak op de draagrand liggen. Ook het stemgedrag wordt er nét even beter van. Maar bij het maken van metalen snaredrums is deze OSM-maatvoering anno nu een beetje een probleem. Er zijn namelijk inmiddels slechts een handjevol fabrieken in de wereld die voor vrijwel alle grote drummerken de metalen snaredrums maken. En als je dan als enige merk graag een iets kleinere trommel wilt...

Oog voor detail

Toch heeft Sonor uiteindelijk zijn OSM uitgevoerd gekregen en dat resulteert in drie snaredrums die vanaf vingervast al toon hebben. Letterlijk. De 14”x5¾” aluminium snaredrum uit de testset klinkt met de spanbouten net boven ‘rammelend los’ fantastisch diep en greasy. Hij geeft een ronkende *eighties* klap die vergezeld gaat van een mooi jankende onderbuik. Een beetje demping, en hij is gortdroog. Stem je wat hoger, dan wordt de aanslag iets knetterender, maar je houdt relatief veel klank over. In verhouding met de meeste aluminium snares is de Sonor duidelijk levendiger: er zit iets meer hoog in de ketel en dat geeft meer *bite*.

De spanranden zijn net als bij de meeste snaredrums 2,3 millimeter dikke, geperste modellen. Ze geven een gelijkmatig stemgedrag en laten de ketel lekker lang doorklinken. Wel valt op dat Sonor heeft gekozen voor een spanrand met een wat scherpe bovenste lip die weinig moeite heeft met het hout van je stokken…

Het snarenmechaniek op de trommels is het iets simpelere model dat je ook op de AQ-series aantreft. Dat werkt prima, maar is in eerste instantie een beetje stroef. Na een paar keer aan- en afzetten loopt het echter al wat soepeler en zit er in ieder geval geen ongewenste speling op.

Waar veel merken tegenwoordig bij alles ónder hun toplijn voor betaalbare vellen kiezen, doet Sonor dat bij de Kompressor-reeks niet, en levert als slagvel gewoon een Amerikaanse Remo Ambassador en als resonansvel een Ambassador snare. De algehele afwerking van de snaredrums is zoals je die van Sonor mag verwachten: vlekkeloos. De spanbokken hebben allemaal

14"x5¾" aluminium

14"x6½" staal

roots

Tunesafe inzetjes die het teruglopen van de spanbouten voorkomen. De badges op de snares zijn voorzien van een bruggetje dat ervoor zorgt dat ze een stukje van de ketel af staan. Dit, zodat ze niet tegen de felsrand in het midden van de ketel aankomen. Ondanks het middenklasse prijskaartje is er bij Sonor dus aardig wat oog voor detail.

Chirurgisch

De tweede snaredrum in deze test is een messing 13”x7”. Deze trommel zou je de light-versie van Benny Greb’s Signature snaredrum kunnen noemen. De ketel van de Greb is mooier, de hardware wat chiquer, maar qua klank lever je maar heel weinig in. Bovendien is de nieuwe Kompressor rond de driehonderd euro goedkoper. De 13”x7” heeft daarnaast zo’n drie centimeter extra diepte en dat levert een snaredrum op met een indrukwekkende strot en een scherp snijdende attack. Laag gestemd krijg je een ronde warme toon uit de ketel die in veel gevallen een beetje demping nodig heeft. Stem je hoger, dan verandert de Kompressor in een chirurgisch mes dat zonder problemen door het bandgeluid snijdt. Funky, bijtend en scherp: deze trommel druipt van karakter. Rimshots zijn vlijmscherp en vol. Alleen bij het spelen van rimclicks moet je bij deze snaredrum – door de iets kleinere diameter – iets meer zoeken naar de sweet spot.

Een 14”x6½” stalen snaredrum was ooit de standaard: deze maat snaredrum kreeg je bij elke betaalbare drumkit. Daardoor zit er anno nu nog steeds een beetje een stigma op deze maatvoering. Maar er is een wereld van verschil tussen een goedkope stalen snaredrum en een goede, en de Kompressor hoort ruimschoots in de laatste categorie thuis. Hij heeft een scherpe klank met beheersbare boventonen, en alles wat je boven medium-laag stemt kan feitelijk zonder extra demping. Laaggestemd geeft hij een gespierde en puntige klap die duidelijk steviger is dan die je bijvoorbeeld krijgt van het aluminium model. Er zit ook meer helderheid in de klank van de stalen snare. Zeker niet vervelend. Stem je hoog, dan is de sound uitermate funky en gecontroleerd. Rimshots zijn scherp en drukkend: van de drie testsnares duidelijk het meest puntig. Rimclicks zijn vol en stevig. Het 14”x6½”-model is echt een snaredrum die zich in alle mogelijke settings op z’n gemak voelt.

Kortom

Sonor heeft met de Kompressor-serie een reeks snaredrums neergezet die hun afkomst niet verloochenen. Ze hebben dankzij OSM een groot stembereik en vergeleken met de concurrentie iets meer toon. De afwerking is keurig en de kostenbesparende maatregelen die Sonor op hardwaregebied maakte zijn van een dusdanige aard dat je er geen minuut van hoeft wakker te liggen. Met de topklasse Remo vellen blijft er op klankgebied eigenlijk niets meer te wensen over. Je kunt er zo het podium mee op of de studio mee in. ■

Importeursreactie: zie pagina 55

DE FEITEN

- reeks van acht metalen snaredrums
- ketels uit messing, aluminium of staal
- Optimum Shell Measurement ketel
- Tunesafe lugs

Testset

- 14”x5¾ aluminium € 629,-
- 13”x7” messing € 589,-
- 14”x6½” staal € 349,-

HET OORDEEL

\+
- ruime keuze
- prima klank en dito afwerking
- groot stembereik
- professionele vellen

–
- geen minpunten

DE CONCURRENTIE

- Tama SLP
- Pearl Sensitone
- Mapex Black Panther

13"x7" messing

Oruga Drum effects

Hip vormgegeven add-

Je drumsound wat opvrolijken met tamboerijnschellen of rammel-items is tegenwoordig niets geks meer. En het was dan ook een kwestie van tijd tot er een merk zou komen dat uitsluitend dit soort add-ons maakt. We stellen jullie voor aan het Argentijnse Oruga.

tekst Dennis Boxem

De add-ons van Oruga zijn grofweg in te delen in twee soorten: gemaakt voor bekkens of gemaakt voor drums. Alle items worden met een laser uit kunststof gesneden en daarna met de hand in elkaar gezet. Voor deze test ontvingen we een heel doosje vol slim verzonnen rammelaars, die je op allerlei manieren aan je drumkit vast kunt zetten.

De Ring-O is een ring van zo 6", voorzien van een soort plaatshoudertje in het midden. Het doet een beetje denken aan een 45-toerenadapter (zo'n rondje waarmee je vroeger je singletjes op hun plek hield op de draaitafel). Dat plaatshoudertje zit er niet voor niets, want het maakt dat je de Ring-O op de pin van je bekkenstandaard kunt monteren. Bovenop het bekken welteverstaan, want anders komt het 'rammelgrut' niet tegen het bekkenoppervlak. Wil je de Ring-O op je hihat leggen, dan haal je de plaatshouder eruit, en dan past het geheel gewoon over je hihatclutch.

De Ring-O is er in een aantal verschillende varianten: de meest basic uitvoering heeft een rijtje metalen ringetjes. Anders dan je misschien zou verwachten geven die je bekken heel wat sizzle zonder dat ze de klank echt dempen. Op de hihat kom je met deze variant wel heel subtiel uit de hoek. Maar er zijn meer opties. Wil je iets meer rammel, dan is er een Ring-O met een handjevol grote rivets. Ook dit werkt weer heel goed op een ride, maar iets minder op een hihat. Nog meer rammel? Dan is er een Ring-O met tamboerijnschellen die op een ride flink diffuus gerammel oplevert en daarnaast ook behoorlijk dempt. Op de hihat doet het ding het echter weer hartstikke lekker: flink wat rammel. En speel je met je voet, dan doet hij vrolijk mee.

Iets vriendelijker is de Ring-O met sleebellen. Niet alleen voor kerst, want deze bellen hebben wel de rammel, maar niet het hoge schelle toontje dat je bij veel sleebellen hoort.

De meest bijzondere Ring-O is er een met kleine kunststof 'klokjes'. Die geven een wat open en heldere rammel. Daar staat wel tegenover dat ze een bekken meer dan een beetje dempen. Op de hihat geven ze vooral als je met je voet speelt een toffe toevoeging aan de klank, want als je met je stok op de hihat slaat geven ze weinig respons.

De Ring-O is een leuk attachment, maar wel eentje die meteen vrij veel toevoegt. Soms wil je gewoon een klein beetje rammel toevoegen aan je sound. Dan is er de Sizzler.O: een kunststof stripje met drie tamboerijnschellen of drie rivets die je onder of over de vleugelmoer op je bekkenstandaard haakt. De tamboerijnschellen hangen zo tegen het bekken zonder dat ze echt heel

ons voor je drumkit

erg dempen. Met name op je ridebekken werkt dat heel erg goed.

Maantjes

Voor snaredrums en toms maakt Oruga de Sleigh Bells en Jingles. Dit zijn halfronde kunststof maantjes die vol gehangen zijn met sleebellen of jingles. De maantjes zijn qua lengte ongeveer de afstand die je tussen drie spanbouten op je snaredrum hebt. Elk maantje is voorzien van een paar behoorlijk gespierde magneetjes waarmee je ze aan de spanrand vast kunt klikken. Deze drum add-ons zijn er in drie verschillende maten: small (één maantje), medium (twee maantjes) of large (drie maantjes). De large-versie bedekt rondom ongeveer tweederde van je snaredrum en voegt zo naast rammel ook heel wat demping toe. De maantjes zitten met een enkele rivet aan elkaar. Dat zorgt ervoor dat je ze voor vervoer kunt inklappen, maar je kunt ze desgewenst ook ingeklapt op je trommel leggen. De ingebouwde magneetjes zijn namelijk zo geplaatst dat ze bij inklappen precies op elkaar vallen, en dat zorgt ervoor dat de ingeklapte versie ook keurig op z'n plek blijft liggen.

Het verschil in klank tussen de sleebellen en de tamboerijnschellen is op drums vrij fors. De sleebellen zijn echt heel subtiel: gruizig en rammelend. De tamboerijnschellen zijn scherp en fel: een flinke dosis hoog die ook behoorlijk bovenop je snaredrumsound ligt.

Oruga maakt inmiddels ook twee andere add-ons: de Hook Sound is feitelijk een Ring-O met een aantal haakjes er aan. Het ding heeft negen tamboerijnschellen die lekker rammelen. Je kunt de hook sound net als de Ring-O vanuit het midden monteren, maar ook met een van de haakjes vlot om je bekkenviltje haken. Dan hangt en reageert het ding iets minder gelijkmatig. De Top Effect jingles zijn vijf tamboerijnschellen op een 3d-geprint voetje dat precies op de pin van je hihat past. Het ding wordt op z'n plaats gehouden door een sterk magneetje, en dat werkt bijzonder goed. Qua gewicht levert het de lichtste hihattamboerijn op die we tot nu toe tegenkwamen. En qua klank kom je eigenlijk niets tekort ten opzichte van de concurrentie.

Kortom

Oruga maakt mooi vormgegeven items. Wel moet je door het dunne kunststof uitkijken dat je ze tijdens vervoer niet per ongeluk dubbelvouwt. Daarnaast hebben de sterke magneetjes op de drumaccessoires de neiging om echt aan alles van metaal te blijven hangen. Tijdens het spelen heb je daar echter geen last van. Ook als je af en toe met een verdwaalde stok de add-ons raakt, is er niets aan de hand. De sounds zijn allemaal vrij subtiel, maar elk item geeft wel duidelijk een andere sound ten opzichte van z'n broertjes en zusjes. Voor elke smaak is er dus wel iets te vinden. ■

Importeursreactie: zie pagina 55

DE FEITEN

- Ring-O jingles: € 33,90
- Ring-O rivets: € 30,80
- Ring-O steel rings: € 30,80
- Ring-O sleigh bells: € 33,90
- Ring-O plastic rattles: € 47,50
- Jingles small: € 34,90
- Jingles medium: € 48,70
- Sleigh Bells small: € 33,40
- Sleigh Bells medium: € 48,70
- Sizzzler.O jingles: € 23.60
- Sizzler.O rivets: € 21.50
- Top Effect: € 36,90
- Hook Sound: € 34,90

HET OORDEEL

\+
- subtiele sound add-ons
- door slimme vormgeving breed inzetbaar

–
- enigszins kwetsbaar bij vervoeren

DE CONCURRENTIE

Add-ons van o.a. Meinl, Pearl, Toca en LP

DPA DDK4000 drumkit-microfoonset

High-end en glas

Als je als drummer zelf microfoons gaat uitzoeken, kom je er al snel achter dat dat nog helemaal niet zo simpel is. Wil je je drums er al vanzelf wat vetter mee laten klinken, of wil je juist een zo natuurgetrouw mogelijke weergave van wat je hoort? Bij het Deense DPA maken ze vooral microfoons in de laatste categorie, en de voor drums meest interessante stopten ze in een mooie set.

tekst Dennis Boxem

DPA is een microfoonmerk dat in de prijsklasse van de grote jongens meedoet. De microfoons zijn duurder dan de gemiddelde AKG's of Sennheisers, maar in vergelijking met wat de gemiddelde studio heeft staan is de prijs – hoewel fors – nog te overzien. De DDK4000-set uit deze test kost € 4.706,90 en voor dat geld krijg je drie 4099 tommicrofoons, een 4055 bassdrummicrofoon, twee 2015 overheadmicrofoons en een 2012 'instrumentmicrofoon' die je voor snaredrum, maar ook bijvoorbeeld ride of hihat kunt gebruiken. Het zijn allemaal condensatormicrofoons.

De microfoons worden geleverd in een mooie stevige kunststof Pelican Case waarin voor iedere microfoon een uitsparing is gemaakt. Ten opzichte van losse microfoons bespaar je toch een paar honderd euro en je krijgt er als bonus die stevige flightcase bij. Nadeel is wel dat je in een keer een flink bedrag moet afrekenen, terwijl je, als je langzaam een set opbouwt, gespreid kunt betalen.

Zwanenhals

De 4055 bassdrummicrofoon hebben we in Slagwerkkrant 231 al getest, dus gaan we die in dit stuk niet helemaal opnieuw binnenstebuiten keren. De conclusie: een heerlijk neutraal klinkende bassdrummicrofoon waarmee je door plaatsing heel nauwkeurig je bassdrumsound kunt maken.

De bijzondere tommicrofoons hadden we nog niet eerder onder de loep. De 4099 is niet alleen een tommicrofoon: het is een kleine clip-on microfoon die voor een heel scala aan instrumenten kan worden gebruikt. De 4099 die wij hier testen wordt simpelweg geleverd met een speciaal clipje om hem aan je drums te bevestigen. Maar er is bijvoorbeeld ook een versie voor blaasinstrumenten.

Het 'business end' van deze microfoon is een minuscuul condensatormicrofoontje dat, in rubber gehangen, aan een metalen zwanenhalsje vastzit van ongeveer een halve centimeter doorsnee. Het zwanenhalsje schroef je aan de plug vast waar je de microfoonkabel in inplugt. Naast de aansluiting zit in de plug ook alle elektronica weggewerkt, zodat je daar geen zorgen over hoeft te hebben. Wil je iets meer ruimte tussen microfoon en plug, dan kun je het meegeleverde verlengkabeltje gebruiken. Dat is ook een goed idee als je de microfoonkabels minder in het zicht wilt hebben: de 4099 is namelijk zo klein dat hij nauwelijks in het oog springt.

De zwanenhals maakt de microfoon heel makkelijk te richten. Van nature heeft de 4099 een heel neutraal geluid met weinig overspraak. Pak je een beetje afstand tot vlak boven het midden van je tomvel, dan heb je feitelijk gewoon de klank die je

helder

in de ruimte hoort: ongekleurd en realistisch. Breng je het microfoontje iets dichter naar het vel, dan krijgt de klank meer punt en een fractie meer laag, maar nooit op een manier dat het als ongewenst overkomt.

Minder lekkage

De 2012 en 2015 zijn de nieuwste microfoons in de testset. Deze *pencil*-condensators zijn bijna net zo groot als de plug van het microfoonsnoer dat je erop aansluit. Het grote verschil tussen de 2012 en de 2015 is de richtingskarakteristiek. De 2012 heeft een compacte niervormige richtingskarakteristiek. Dat voorkomt overspraak en maakt dat je de focus duidelijk op een enkel instrument kunt leggen. De 2015 heeft juist een wat DPA een Wide Cardioid richtingskarakteristiek noemt: een wat breder niervormig patroon, die de microfoon bij uitstek geschikt maak voor gebruik als overhead. Beide microfoons delen echter hetzelfde nieuwe zeventien millimeter grote kapsel.

Natuurlijk maakt dit alles meteen nieuwsgierig, en dus proberen we zowel de 2012 als de 2015 op een snaredrum. De 2015 geeft dan ietsjes meer lucht, maar ook aanzienlijk meer lekkage van hihat en toms. De 2012 is wat strakker en ietsjes puntiger maar heeft ook duidelijk minder lekkage van de hihat. De klankkleur van de beide microfoons is echter vrijwel identiek: neutraal, clean, kristalhelder en realistisch. De 2012 en 2015 zijn wat dat betreft schoolvoorbeelden van het feit dat een neutraal klinkende microfoon niet meteen 'kil' hoeft te klinken. Ze zijn 'hifi', maar laten de complete klankkleur van je kit naar voren komen.

De 2015's doen het prima als setje overheads. Zowel bekkens als toms en snaredrum zijn goed in balans, en met een beetje richten (iets meer op je bekkens of juist iets meer op je snaredrum) kun je eigenlijk al heel goed een mix maken. Gebruik je graag microfoonset-ups als Glyn Johns of Recorderman dan zijn deze twee microfoons prima op hun taak berekend. Met twee 2015's en de 4055 kun je met een beetje zoeken een verbazend realistisch klinkende drumsound maken. Enig nadeel? Het is een verbazend realistische drumsound, en die wordt zo goed als je drumkit op dat moment klinkt. Dat is misschien flauw, maar iedereen die wel eens met een slechte drumkit en wat meer gekleurde microfoons heeft gewerkt begrijpt wat ik bedoel.

Als set maakt de DDK4000 een doordachte indruk. De microfoons passen goed bij elkaar en met de meegeleverde microfoonklemmen is het makkelijk en nauwkeurig werken. Ondanks dat sommige onderdelen (zoals de kapsels van de 4099) wat fragiel ogen, zijn ze dat niet, en zolang je de microfoons tijdens het vervoer netjes in hun flightcase opbergt is er geen enkele reden waarom je niet vele jaren plezier zou kunnen hebben van deze set.

Kortom

DPA heeft met de DDK4000 een reeks drummicrofoons neergezet waarmee het heerlijk werken is. De set klink clean, helder en in balans. Lage frequenties zijn stevig; mid en hoog zijn clean en goed in verhouding. Dit zijn echt microfoons voor de geluidsfreak die een zo natuurgetrouw mogelijke drumsound wil opnemen of weergeven. Qua livesetting zit je dan eerder aan een theater dan aan een popzaal te denken, want in verhouding met de gemiddelde PA die er in een middelgrote zaal staat zijn de DPA's eigenlijk gewoon veel te goed. In de studio komen ze het best tot hun recht, met bijkomend voordeel dat je niet beperkt bent tot het gebruik op alleen drums. Elke microfoon uit de testset heeft wel een andere setting waarin hij eveneens uitblinkt. ■

Importeursreactie: zie pagina 55

DE FEITEN

- geleverd in stevige Pelican Case
- prijs: € 4.706,90

in de koffer

- 4055 bassdrummicrofoon
- 3x 4099 Core High SPL tommicrofoons
- 2012 instrumentmicrofoon
- 2x 2015 overheadmicrofoon
- microfoonklemmetjes voor alle microfoons
- 3x verlengkabeltje voor 4099

HET OORDEEL

\+
- fantastisch klinkende set microfoons
- gemakkelijk en veelzijdig in gebruik

\−
- geen minpunten

DE CONCURRENTIE

In deze prijsklasse zie je normaliter weinig kant en klare sets, maar microfoons in dezelfde prijsklasse zie je onder meer bij

- Earthworks
- Neumann
- AKG

Beetje vriendelijker

Waar de meeste bekkenmerken het de afgelopen paar jaar logischerwijs wat rustiger aan doen, knalt Meinl keihard door. En NAMM show of niet, ook dit jaar hadden de Duitsers gewoon weer een stapeltje nieuw bekkenbrons aan het begin van het jaar: het Meinl bekkennieuws van 2023.

tekst Dennis Boxem

Ook dit jaar lanceert Meinl geen compleet nieuwe series: er worden modellen aan bestaande reeksen toegevoegd. Dat daardoor binnen de Byzance-reeks een nieuwe sub-reeks ontstaat, is echter ook niet voor het eerst. We hebben het in dit geval over de Polyphonics. Die reeks begon met een ride, vorig jaar werd het aanbod uitgebreid met crashes en ten slotte zijn er nu ook een hihat, een extra ride en zelfs een splash aan de reeks toegevoegd, zodat je nu ook echt kunt spreken van een 'set'.

De Polyphonic ride was er al in 21" en is er vanaf nu dus ook als 22" exemplaar. Dat ene inch'je extra doet heel wat met het geluid van deze ride, want in vergelijking met z'n kleinere broer heeft de 22" heel wat meer *wash* en bouwt hij ook wat vlotter op. Speel je rond de cup op het blad dan blijft deze ride goed te controleren, maar ga je wat meer naar de rand toe, dan wordt de sound al snel 'crashy'. Dat levert een ride op waarmee je prachtig kunt duwen en drukken; een paar stevige accenten rond de rand, en dan weer snel definitie langs of op de cup. Op de rand bespeeld geeft ie een volle crashklank met een berg aan body. De 22" Polyphonic is een wat lichte, zoetige ride met bakken karakter. Heerlijk!

De 15" Polyphonic hihat reageert bijna als een 13": vlot en gecontroleerd. Op de top heb je een mooi lichte sticksound en een buitengewoon luchtige klank. Op de rand bespeeld klinkt hij breed en crispy. Halfopen accenten zijn vol, donker en vriendelijk, en halfopen bespeeld gaat ie alle kanten op. Net als de ride is de hihat vriendelijk van karakter. Dat neemt niet weg dat hij in alles tot en met een stevige pop/rock-band prima overeind blijft.

Een echt goede splash is zo dun dat je hem met je duim en wijsvinger kunt indrukken. En dat lukt bij de Polyphonic zonder problemen. Deze 10" geeft dan ook een heerlijk natte en korte splash, veel helder hoog en wat lijzige sustain. Dit is een fijne old school splash met het moderne karakter van de andere Polyphonics.

Garstka

De tweede ride uit de testset is het signature-model van Matt Garstka. Die had bij Meinl al een Equilibrium hihat en china, en daar komt nu dus een Equilibrium ride bij. Die ride is wat vriendelijker van karakter dan de behoorlijk droge Equilibrium hihat. Je kunt het bekken eigenlijk zien als een wat meer gespierde versie van Meinl's Dual ride. De ride heeft een ongeschoren oppervlak aan de boven- en onderkant, maar is aan beide zijden langs de rand

wel geschoren. Dat levert een ridebekken op met een redelijk stevige sticksound en een puntige opbouw, terwijl hij op de rand nog behoorlijk makkelijk in beweging te zetten is. De opbouw van dit bekken is goed te controleren, en als je op de rand speelt, reageert hij lekker explosief. De cup heeft meer power dan het blad, maar is behoorlijk beheerst. Dit is – anders dan je van Garstka misschien zou verwachten – zeker niet een ridebekken dat overal overheen blaast.

De Pure Alloy Custom-reeks kreeg er twee Extra Thin Hammered crashes bij. En Extra Thin is in dit geval ook echt heel erg dun. Je hebt keuze uit een 20" en een 18" model, en beide zijn behoorlijk flexibel. Ze hebben de patina-laag die je kent van de andere Pure Alloy Customs, en die maakt de klank nog iets donkerder. En daarnaast zijn ze ook nog eens voorzien van een aantal indrukwekkend diepe hamerafdrukken die de klank wat extra gruis geven. Dat levert twee crashes op die ongelooflijk donker, complex en warm zijn. Hoge frequenties zijn bijna niet aanwezig, en dat zorgt ervoor dat deze crashes meer duwen dan snijden. Met name de 20" heeft een indrukwekkende lage *boesh*.

De hekkensluiter in het rijtje bekkennieuws is een 12" Trash Stack in de Pure Alloy Custom-serie. Die bestaat uit een dunne 12" china vol gaten en een dunne 12" splash. Los van elkaar is de splash een beetje 'gongy', maar de china heeft lekker veel bite. Leg je ze op elkaar dan levert dat een verrassend volwassen stack op, die eigenlijk groter klinkt dan hij is. Los heb je behoorlijk wat rammel, maar met een beetje druk van de bekkenviltjes kort je dat in naar een lekker afgemeten *kuch*.

Kortom

Meinl heeft dit jaar een paar interessante sounds aan de catalogus toegevoegd, die qua karakter allemaal wat vriendelijker zijn dat het meeste bekkennieuws van de afgelopen jaren. De afwerking van de bekkens is als altijd helemaal in orde en met name de Pure Alloy Customs bieden heel wat waar voor hun geld. ■

Importeursreactie, zie hieronder

DE FEITEN

testset
- 22" Polyphonic ride € 599,-
- 15" Polyphonic hihat € 549,-
- 10" Polyphonic splash € 169,-
- 22" Equilibrium ride € 619,-
- 18" Pure Alloy Custom Extra Thin crash € 309,-
- 20" Pure Alloy Custom Extra Thin crash € 369,-
- 12" Pure Alloy Trash Stack € 299,-

HET OORDEEL

+
- karaktervolle, wat vriendelijkere sounds
- Polyphonics zijn heel bestuurbaar
- Trash Stack past in veel set-ups

–
- geen minpunten

DE CONCURRENTIE

- Sabian HHX
- Istanbul Agop
- Zildjian K Custom Sweet

Importeurs en reacties

Op deze plaats stelt Slagwerkkrant importeurs en fabrikanten in de gelegenheid om te reageren op de tests van hun producten in deze editie.

De volgende importeurs/fabrikanten konden zich vinden in de strekking van de test:
- Conn Selmer Europe, Uxbridge (UK), distributeur van Ludwig, www.ludwig-drums.eu
- Algam Benelux, (B) (+32 3334 4750), importeur van Oruga, www.abmusic.be, www.oruga.ar
- Hoshino Benelux, Mijdrecht (0297 567788), importeur van Meinl, www.hoshinobenelux.eu, www.meinlcymbals.com
- DPA Microphones, Alleroed (DK) (+45 4814 2828), fabrikant van DPA, www.dpamicrophones.com
- Sonor, Bad Berleburg (D) (+49 2759 79100) www.sonor.com
- High Tech Distribution (F) (+33 69 020101), importeur van Pro Orca, www.htd.fr, www.proorca.com

De bij de test vermelde prijzen zijn richtprijzen. Voordat deze editie naar de drukker ging, is een rondgang langs verschillende retailers gemaakt en daarvan is de gemiddelde prijs genomen. Op die manier proberen we een zo eerlijk mogelijk beeld van de geteste producten te schetsen.

Onze bladen voor muzikanten

Bestel ze los of word abonnee
Dat gaat heel gemakkelijk via

muziekmagazines.nl

Proefabonnementen
€ 12,50

Jaarabonnementen
vanaf € 20,90

Losse edities
vanaf € 5,-

We sturen alles op zonder verzendkosten

Keijser 18 Mediaproducties
Interface
De Inzet
+31 (0)20 6755308 | info@k18.nl | www.muziekmagazines.nl

U vraagt wij spelen deel 132

door Cesar Zuiderwijk en Olaf Fase

mis KLEUN 1

In deze nieuwe serie, Miskleun, worden steeds een of twee handslagen vervangen door een bassdrum; die mis je dus. Maar wat je ervoor terugkrijgt, kleunt er wel in! Bij de paradiddles in de volgende oefeningen vervalt steeds de hand die vervangen is door een bassdrum, zodat je met de volgende hand doorgaat. Hierdoor ontstaan heel andere patronen. Onderschat dit niet! Je ziet meteen hoe vastgebakken je zit aan de normale handzetting. Hersengymnastiek dus!

---

1. Uitgangspunt is de eerste paradiddle:
RLRR LRLL

1a. De eerste single wordt vervangen door bass.
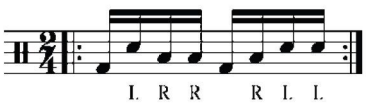
1b. De tweede single wordt vervangen door bass.
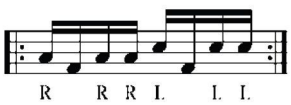
1c. De dubbel wordt vervangen door twee bassnoten.
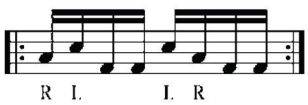
2. Uitgangspunt:
RLLR LRRL

2a. De eerste single wordt een bass.
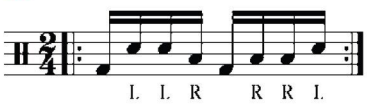
2b. De *dubbel* wordt twee bassnoten.
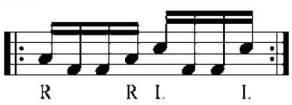
2c. De *laatste single* wordt een bass.
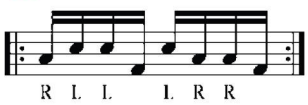
3. Uitgangspunt:
RRLR LLRL

3a. De *dubbel* wordt twee bassnoten.
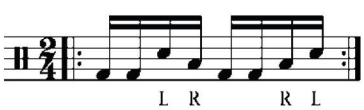
3b. De *eerste single* wordt een bass.

3c. De tweede single wordt een bass.

4. Uitgangspunt:
RLRL LRLR

4a. De *dubbel* wordt twee bassnoten.
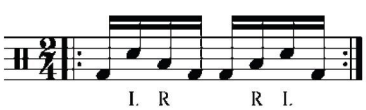
4b. De eerste single wordt bass.

4c. De *tweede single* wordt bass.

5a/5b. Een combi van **RLRR LRLL** als groove (5a) en fill (5b)

5a.

5b.
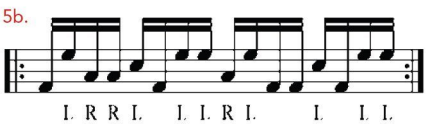
6a/6b. Een combi van **RLLR LRRL** als groove (6a) en fill (6b)

6a.

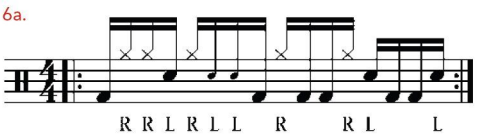

6b.

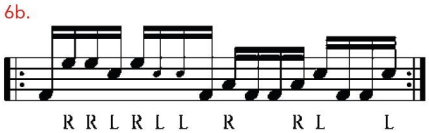

7a/7b. Een combi van **RRLR LLRL** als groove (7a) en fill (7b)

7a.

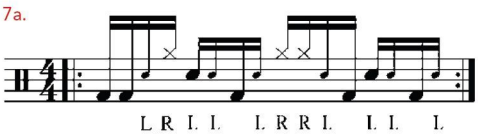

7b.
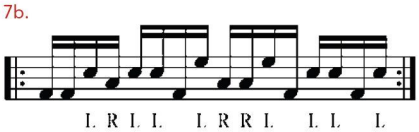
8a/8b. Een combi van **RLRL LRLR** als groove (8a) en fill (8b)

8a.

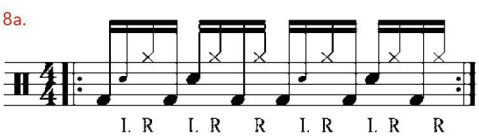

8b.
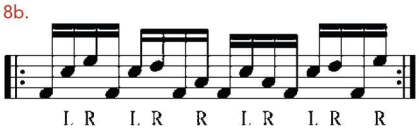
De noten voor onze cursuspagina's worden geschreven in notatiesoftware Finale, met grote dank aan distributeur Haco Music Nederland.

Slagwerkkrant.nl/swkplus

• Olaf speelt de oefeningen voor

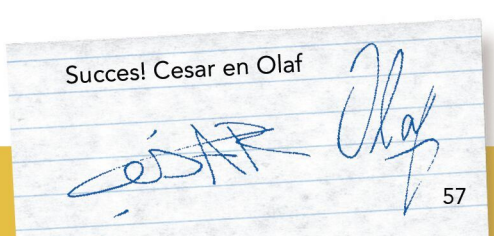

music meeting festival

Met o.a. deze drummers en percussionisten:
Jamie Peet • Stefan Kruger • ESINAM • Guilhem Meier •
Marcin Rak • Damián Ponce • Peter Mensah Kadesh •
Ádám Klausz and many more...

27, 28 & 29 mei • Nijmegen

info en tickets: musicmeeting.nl

WWW.MUSICMAKER.NL

MAKE IT!

Proefabonnement zonder verplichtingen:
2 nummers in de bus voor € 12,50
muziekmagazines.nl/musicmaker

MUSICMAKER. MAKE IT!

muziekmagazines**.nl**

Mag. App. Site. Social. Video. Events.

SPELEN - deel 128

door

MARK EEFTENS

TRAPBEATS

Slagwerkkrant.nl/swkplus

• extra transcripties: beginners en gevorderd

In deze aflevering spelen we halftime-grooves zoals je die hoort in trap, dubstep en aanverwante stijlen. Over het algemeen zijn die geprogrammeerd, maar drummers als Aaron Spears spelen ze ook live moddervet, vaak in combinatie met elektronische percussie. Het is hier vooral de bassdrum die het te verduren krijgt en daarmee flink getraind wordt. Op onze website vind je nog twee pagina's: een veel eenvoudiger blad voor beginners én een deel dat juist moeilijker is door een flinke lading roffeltjes en triolen op de hihat, die je ook vaak hoort in de geprogrammeerde beats. Werk toe naar een kwartnoottempo van ongeveer 120bpm.
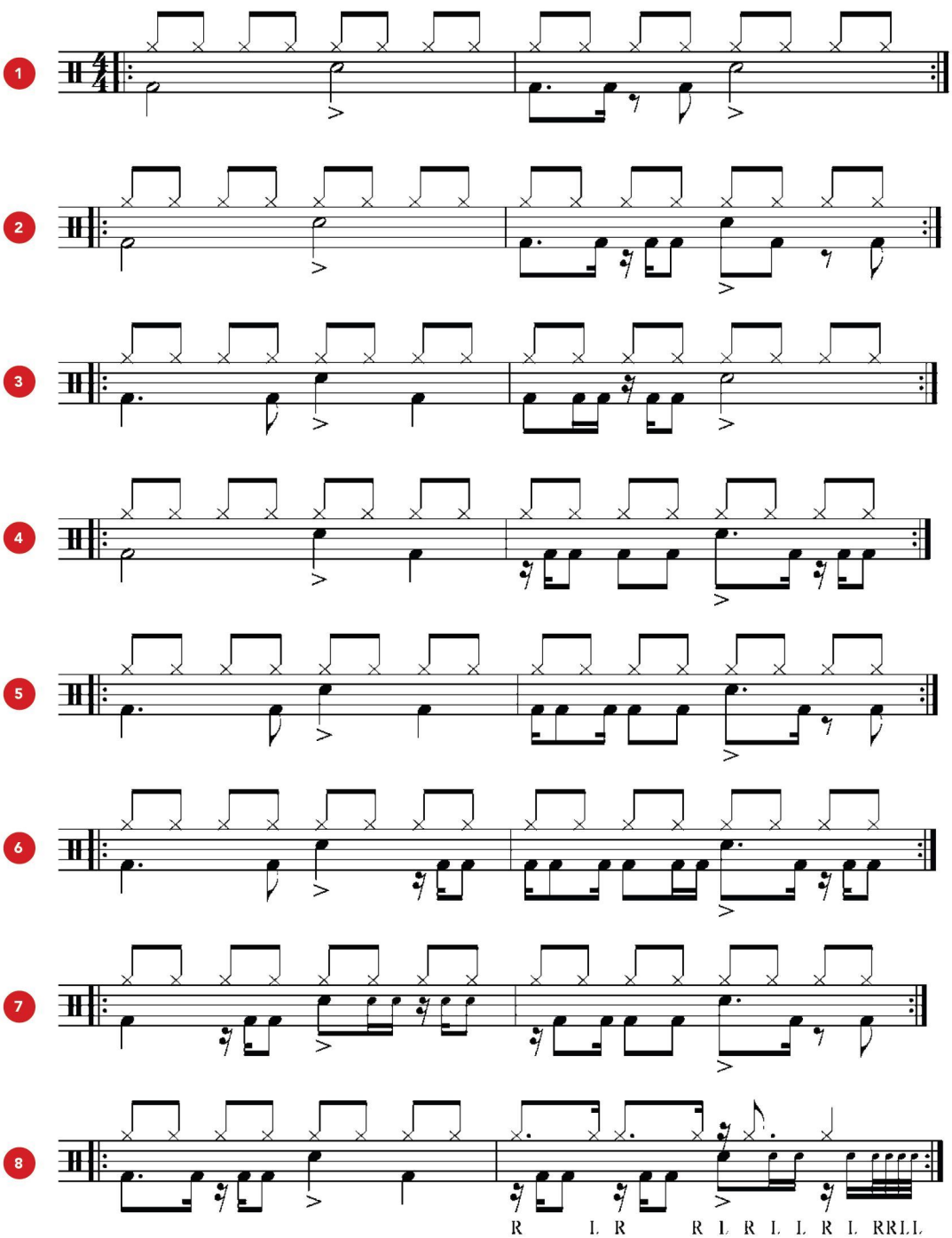
Veel plezier! Vragen en opmerkingen: mark@drumschool.nl

De noten voor onze cursuspagina's worden geschreven in notatiesoftware Finale, met grote dank aan distributeur Haco Music Nederland.

SLAGWERKKRANT EVENTS

Er komen weer véél drum-events aan waar we partner van zijn of die we zelf organiseren! In oktober is er de grote manifestatie in Ahoy rondom Golden Earring waar je aan mee kunt doen. In augustus de 22ste editie van de DrumDrieDaagse. In het Pinksterweekend zijn er twee events: zaterdag 27 mei de Muzikantendag; 27, 28 en 29 mei Music Meeting. Over al die events lees je meer op deze pagina's.

Event op komst

Schrijf je in om mee te kunnen doen op 18 oktober

Afscheidsconcert in Ahoy 'De Earring en ik'

Nederlands grootste rockband, Golden Earring, heeft voortijdig moeten stoppen, want gitarist George Kooymans lijdt aan ALS. Daardoor heeft de band geen afscheidsconcert kunnen geven voor de fans. En dus... geven de fans een afscheidsconcert voor de band! En jij kunt meedoen!

Circa 1.000 muzikanten spelen live een viertal Earring-songs in Ahoy, in aanwezigheid van duizenden muziekliefhebbers. Het idee is losjes gebaseerd op de documentaire *We are the thousand*. Doel is een bijzonder optreden te realiseren, voor de Earring en voor de muzikanten, én een zo hoog mogelijk opbrengst voor de Stichting ALS.

Daarom zoekt Team 'De Earring en ik' jou! En jou. En jou en jou.

Want er zijn honderden zangers en gitaristen nodig, en tientallen bassisten en drummers.

Binnenkort kun je je aanmelden met een video waarop je (een deel van) *Radar Love* speelt en/of zingt. We laten via onze site en socials weten als het zover is! Ga voor meer info en aanmelden naar de site van 'De Earring en ik - Stichting ALS Nederland'.
als.nl/de-earring-en-ik

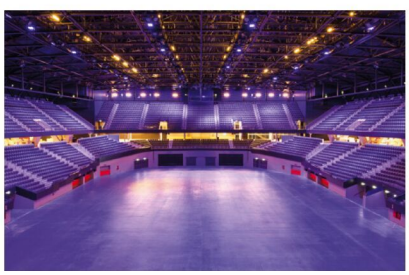

Het concert vindt plaats op woensdag 18 oktober 2023, in Ahoy Rotterdam.
Een aantal muzikanten wordt gevolgd in aanloop naar het indrukwekkende optreden. Hun verhaal wordt, samen met het concert, verbeeld in een documentaire: *De Earring & ik*, die hopelijk rond Kerstmis 2023 uitgezonden wordt op NPO 1 of NPO 3. Heb jij een mooi levensverhaal dat verbonden is aan de Earring door een song, concert of andere dierbare herinnering? Ook dat kun je straks kwijt op de site.

En dan nog dit: jullie, de muzikanten, vormen het hoofdprogramma. Ook treden er een aantal bekende muzikanten op. Zij vormen het voorprogramma – jouw voorprogramma welteverstaan! Natuurlijk kun je ook kaarten kopen voor het concert, of een muzikant sponsoren. Ook daarvoor kijk je op **als.nl/de-earring-en-ik**.

Met Slagwerkkrant zijn we partner van dit initiatief!
Help mee om dit plan te realiseren! Fans op de bres voor ALS!

De Earring en ik
Woensdag 18 oktober, Ahoy, Rotterdam
als.nl/de-earring-en-ik

18-19-20 augustus

DrumDrieDaagse

Met Joost Kroon, Salle de Jonge, Ilse Hofma, Koen Herfst, Cesar Zuiderwijk en vele anderen

De 22ste editie van de DrumDrieDaagse vindt plaats van vrijdag 18 augustus tot en met zondag 20 augustus 2023. Drie dagen waarin je ongelooflijk veel opsteekt, een superleuke tijd hebt met je mededeelnemers en docenten, en weer een jaar vooruit kunt met de oefeningen en ideeën die in die drie dagen op je afkomen. Schrijf je in op drumdriedaagse.nl!

De 22ste editie van de DrumDrieDaagse wordt opnieuw georganiseerd door Cesar Zuiderwijk en Slagwerkkrant. De deelnameprijs voor de drie dagen, inclusief het bijwonen van 6 clinics en 15 lessen in privégroepjes van 6 personen, gegeven door een 16-tal docenten, 3 lunches en 3 consumpties per dag is € 295,-.

Joost Kroon

Hij is al jaren de vaste drummer bij zowel Sven Hammond als New Cool Collective, en speelde ook bij Kane, Ladies Of Soul en vele anderen. Joost Kroon is tevens docent aan de popafdeling van het Conservatorium van Amsterdam, dus reken erop dat hij weet hoe jij vooruit kan gaan met je drumskills.

Salle de Jonge

Hij is een van de topdrummers van Nederland, die met tal van formaties

Ilse Hofma

speelt en heeft gespeeld. Salle de Jonge (aka Salomon) is de go-to guy voor hippe, groovende beats met een uniek geluid, variërend van jazz tot hiphop en alles daartussenin. Hij is producer, songwriter én drummer bij Sabrina Starke en Jan van Duikerens Fingerprint en komt met een soloalbum *Robotkiller*. Salle geeft les aan het Codarts conservatorium in Rotterdam.

Ilse Hofma

Ze is sinds 2017 de live-drummer van Wulf. Voordat Ilse Hofma toetrad tot de band van Wulf speelde ze in tal van formaties en werkte ze als sessiedrummer met diverse artiesten, waaronder Glennis Grace, Candy Dulfer, Shirma Rouse en Alain Clark. Ze geeft drumlessen bij Drumschool Cleuver.

Koen Herfst

Een clinic over het opnemen van drums. Hoe bereid je je voor? Hoe bereik je een topsound? Hoe speel je als je opneemt? Koen heeft de laatste jaren een enorme bonk ervaring opgedaan in de studio; hij maakte een album met Vandenberg, onlangs nog met Arjen Lucassen's Supersonic Revolution, en ook diverse eigen producties zoals Drumlust, het album *Isolation Sessions* en de duo-ep met Boris van der Lek.

Cesar Zuiderwijk

Het is elk jaar aan Cesar Zuiderwijk om de slotclinic van de DrumDrieDaagse te verzorgen. En elk jaar komt hij weer met iets bijzonders. Na 50 jaar Golden Earring blijft hij mateloos actief. Met zijn band Sloper, met Drum Demons en met zijn theaterprogramma *De Naakte Waarheid*.

DrumDrieDaagse 2023
18-19-20 augustus,
Musicon, Den Haag

Schrijf je nu in op:
www.drumdriedaagse.nl
www.slagwerkkrant.nl/events

DrumDrieDaagse is een project van Slagwerkkrant en Cesar Zuiderwijks Music Station.

DE 22e DRUM 3 DAAGSE VR ZA ZO
18, 19, 20 AUGUSTUS 2023

Salle de Jonge

Joost Kroon

© Reinout Bos

Muzikantendag 27 mei in de Melkweg

met clinic Jeroen de Rijk, demospreekuur en veel meer

De Muzikantendag is back! Zaterdag 27 mei 2023 kunnen ambitieuze muzikanten zich laten ontdekken, nieuwe kennis opdoen en andere muzikanten en professionals uit de muziekindustrie ontmoeten. Het programma van de Muzikantendag was nog niet bekend toen deze Slagwerkkrant naar de drukker ging, maar vaststaat dat er natuurlijk weer een demospreekuur is waar je je muziek kunt laten horen aan meer dan 70 professionals. Ook zeker is dat Jeroen de Rijk namens Slagwerkkrant een clinic doet.

Clinic Jeroen de Rijk

Zijn clinic op De Drummersdag in februari was indrukwekkend. In drie kwartier liet hij zien en horen hoe je als percussionist in een band functioneert en hoe je samenwerkt met een drummer.

Jeroen de Rijk is een gerenommeerd sessiepercussionist, die vanuit zijn homestudio in Amsterdam een enorm aantal producties van percussie voorziet. Een daarvan was de postuum uitgebrachte single *Love Never Felt So Good* van Michael Jackson. In de clinic laat Jeroen horen hoe hij die track benaderde en vertelt tevens over de businesskant van dit soort projecten. Een clinic geschikt voor álle muzikanten dus!

Demospreekuur

Dit jaar zijn er diverse panels over rechten en het team rondom de muzikant. Ook is Music Rights on Tour weer van de partij. In de flitscolleges komen onderwerpen voorbij als mentale gezondheid, doorbreken via TikTok, de groene rider en cybersecurity. Bij het Demospreekuur kun je je muziek laten horen aan boekers, managers, platenmaatschappijen, journalisten, publishers, pluggers, radiomakers en programmeurs. Er zijn vertegenwoordigers van Mojo, Paradiso, Friendly Fire, 3FM, BMG, Spotify, Popronde, en nog zo'n 30 anderen.

Muzikantendag
zaterdag 27 mei 11.00-18.00 uur
Melkweg Amsterdam
Tickets € 17,25 (incl. service fee) via Ticketmaster.
Ben je lid van Buma/Stemra, dan krijg je gratis toegang. Meld je dan wel aan via **bumastemra.nl**.
Slagwerkkrant is partner van Muzikantendag

Music Meeting Festival

Jamie Peet is artist in residence

Elk jaar kiest Music Meeting een muzikant die in diverse settings te zien is tijdens het het prestigieuze festival. Dit jaar is dat drummer Jamie Peet. Hij is te bewonderen in drie concerten.

Op zaterdag is er het speciaal voor dit festival opgezette project met drie jonge talenten van het **ArtEZ conservatorium**.

Voor de zondag heeft Jamie speciaal voor deze gelegenheid een heel bijzonder trio samengesteld, met naast hem gitarist Reinier Baas en Zweedse superbassist Peter Eldh: het **Jamie Peet New Trio**.

Op maandag speelt hij met het duo waarmee hij het publiek op tal van podia en festivals al steil achterover heeft doen slaan: **Jamie Peet & Niels Broos**. Het toetsen/drums-duo slecht al improviserend alle genres. Jazz wordt hiphop, wordt rock, wordt trance, wordt rock, wordt fusion, wordt triphop, of alles juist andersom. Anker in dit avontuur is de groove. Broos en Peet hebben die groove in hun hart, in hun hoofd, in hun vingers, hun vezels.

Music Meeting duurt drie dagen en presenteert een dertigtal acts; van folk tot spoken word, van jazz tot rock en world. Veel meer informatie over dit festival op Slagwerkkrant.nl!

Music Meeting Festival
Pinksterweekend 27, 28 en 29 mei
Park Brakkenstein, Nijmegen
Tickets: **Musicmeeting.nl**

© Rob van Dalen

SLAGWERKKRANT

EEN JAAR IN DE BUS MET 33% KORTING

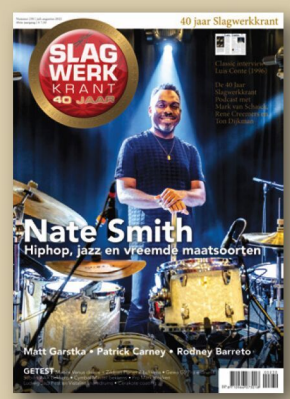

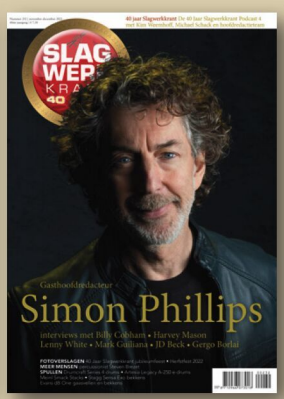

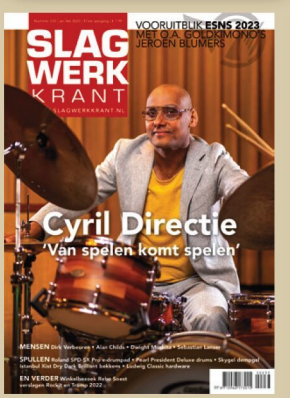

Krijg 33% korting op de losse nummerprijs en ontvang een jaar lang Slagwerkkrant in de bus (6 edities).

Mis geen editie en bespaar véél op je losse aankopen!

Voor slechts € 33,50 ZES EDITIES IN DE BUS

Bestel nu! Ga naar: muziekmagazines.nl/slagwerkkrant

Daar vind je ook tal van andere abonnementsaanbiedingen bijvoorbeeld bij een abonnement Slagwerkkrant een gratis proefabonnement op Musicmaker of Interface!

muziekmagazines**.nl**

miniconcerten - interviews- tutorials - en meer.

AQUARIUM SESSIONS

Abonneer je op ons YouTube-kanaal!

www.youtube.com/c/aquariumsessions

Video Tutorials:**Gitaarhelden Leif de Leeuw | Stem je drums | Silent Recording**

Bekijk de volgende miniconcerten: **M ft. M | Komodo | Lakshmi Jett Rebel | Skinnerbox | Tyler Ramsey | Will And The People | Eagle-Eye Cherry | Emily Wolfe | Ethan Johns**

En video-interviews met : **Samantha Fish | Jared James Nichols Jeff Berlin | Jan Akkerman | Emilie Cleuver**

YouTube

Aquarium Sessions
Een project van Musicmaker, Gitarist, Slagwerkkrant, De Bassist en Interface

---

Mede mogelijk gemaakt door Q-Factory Amsterdam
Powered by Audient, Auralex, Blue, Bose, Tama, Pro Tools

audient · Auralex · Blue · BOSE · TAMA · AVID PRO TOOLS

DE LAATSTE TROM #DRUMMIG

Lieve lezers van Slagwerkkrant, dit is 'm dan: mijn laatste column in dit prachtige blad. Mijn liefde voor alles wat met drummen te maken en mijn liefde voor schrijven bleek een combinatie waar ik mezelf helemaal in kwijt kon. Van avonturen als sessiemuzikant die vijf keer per week lasagne uit de klassieke zilveren buffetbak moet eten tot odes aan mijn muzikale helden. Over snaredrums, jonge drummers, oude drummers, bands en platen. Over mijn vader en over Toon, mijn drumvader.

Maar eh… waarom zou je dan stoppen?

Zoals Bouke (van de redactie) altijd zegt: 'Heb je je column al af? Hoe drummiger, hoe beter!'

© Bart Heemskerk

De afgelopen jaren ben ik door een interessante tijd heen gegaan. Een tijd waarin ik me meer muzikant en iets minder drummer ben gaan voelen. Ik ben mijn instrument meer en meer gaan zien als onderdeel van het grotere geheel en heb minder een focus op het drumstel an sich. Ook neemt mijn muzikale carrière een wending waarin ik steeds vaker achter de schermen meewerk; dan zit het drumstel vaak nog in de kist.

Ik kan de laatste tijd honderden verhalen vertellen over mijn leven in die wereld. Over televisie, over mijn leven als sessiemuzikant, over samenwerkingen met artiesten en platenmaatschappijen en de techniek achter grote evenementen. Maar ja, die zijn dan niet bepaald 'drummig'.

Ja, ik speel nog steeds iedere dag. Ja, ik vind optreden nog steeds fantastisch en touren het mooiste wat er is.

Ja, ik verzamel nog altijd snaredrums. Ja, ik heb een eigen studio en ja: Ik vind drummen ook nog altijd het leukste wat er bestaat. Maar de 'drummige' verhalen zijn voor nu even op, en daarom is het tijd om mijn vaste stekkie in dit blad op te geven.

Om mijn reeks columns dan ook maar zo 'niet drummig mogelijk' af te sluiten: Het drumstel is het belangrijkst voor ons, maar niet als we samen muziek willen maken, en dat willen we! Luister naar de bassist met wie je speelt, anticipeer op de vocalist die de longen uit zijn lijf zingt en neem wat gas terug als de gitaarsolo begint. En speel je nog niet in een band? Ga dit dan zo snel mogelijk doen. Muziek maken doe je niet alleen; dat doe je met elkaar. Drummen is mooi, maar samen muziek maken is het mooiste wat er is.

Lieve mensen van Slagwerkkrant, mijn welgemeende excuses voor het feit dat ik eigenlijk geen enkele column op tijd heb ingeleverd. Ik ben dankbaar voor het feit dat jullie me de kans hebben gegeven om me op deze manier te mogen uiten in jullie fantastische magazine. Jullie zijn geweldig. Ik kom zeker terug in de Slagwerkkrant in de toekomst, en dan weer zo drummig mogelijk!

POPPODIUMBOERDERIJ.NL

27 APRIL
TOM KENNEDY/ DAVE WECKL PROJECT
EN ERIC MARIENTHAL & STU MINDEMAN

6 MEI
O.R.k.
MET PAT MASTELOTTO (KING CRIMSON)
LIZZARD
MET KATY ELWELL

14 MEI
SIMON PHILLIPS
PROTOCOL V
MET ALEX SILL, ERNEST TIBBS, OTMARO RUIZ & JACOB SCESNEY

25 MEI
ANIKA NILLES & BAND
(JEFF BECK)

13 JUNI
THE WINERY DOGS SOLD OUT
MET MIKE PORTNOY
EN RICHIE KOTZEN & BILLY SHEEHAN

14 SEPTEMBER
UNITOPIA
MET CHESTER THOMPSON
(GENESIS, FRANK ZAPPA, WEATHER REPORT)
EN JOHN GREENWOOD, ALPHONSO JOHNSON, STEVE UNRUH, MARK TRUEACK & SEAN TIMMS

7 & 8 OKTOBER
THE ARISTOCRATS
MET MARCO MINNEMAN
EN GUTHRIE GOVAN & BRYAN BELLER

POPPODIUM
BOERDERIJ
AMERIKAWEG 145 ZOETERMEER

SLAGWERK KRANT ADVERTENTIE-INDEX SLAGWERKKRANT 235

Boerderij	66	Music Meeting	58
DPA	29	Music Station	29
Drum3Daagse	39	Muziekmagazines.nl	56
DrumBase	09	Musicmaker	58
Drumland	09	Purple Chord	09
Esmono	66	Sonor	03
Fentex	33	Stage Coach Sessions	64
Hyperactive	29	Stiggelbout	09
Ludwig	67	Tama	02
Mapex	68	Thomann	14/15

Ludwig DRUM CO.

EUROPE

Lemon Oyster

ORIGINAL STYLE. STRIKING LOOK.

Available on all Classic and Legacy series drums.

@LUDWIGDRUMSEUROPE

@LUDWIGDRUMSEUROPE

LUDWIG-DRUMS.EU

THE ALL NEW
MPX SERIES SNARE DRUMS

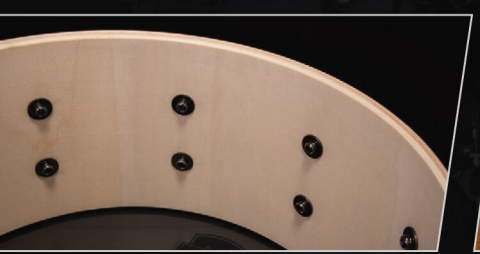

New Maple/Poplar
hybrid shell delivers a warm and vintage sound

The new Piston Strainer
enables a quick, comfortable, and smooth operation

W-Lug with smaller footprint
for lower overall mass

SONIC MATTERS, FIND YOUR SOUND.

At the beginning of 2023 MAPEX has launched the updated and upgraded MPX Snare Drum Series perfect for any drummer from beginner to seasoned pro. Expanding to an impressive 18 models, the snares include new high-quality features designed to improve the sound and function while preserving the built-in value for which Mapex is known.

MAPEX

www.mapexdrums.com www.facebook.com/mapexdrumsbenelux

Distribution for Belgium, Luxembourg and the Netherlands: MUSIK MEYER GmbH · Benelux
Industriestraße 20 · 35041 Marburg (Germany) · www.musik-meyer-benelux.com